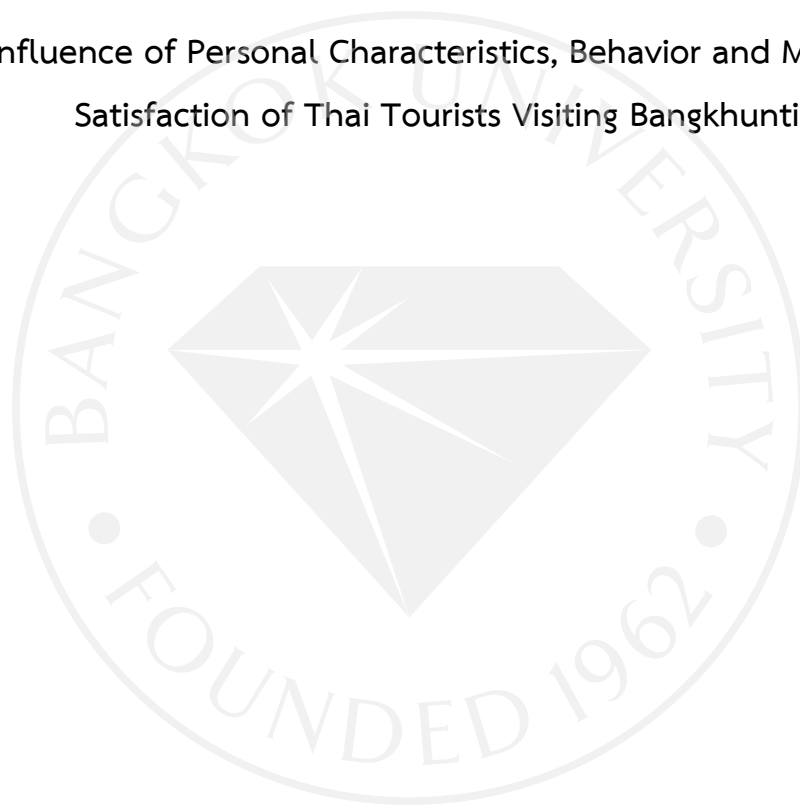

อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยว
ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน
ชายทะเล

The Influence of Personal Characteristics, Behavior and Motivation on
Satisfaction of Thai Tourists Visiting Bangkhuntien

อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยว
ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

The Influence of Personal Characteristics, Behavior and Motivation on Satisfaction of
Thai Tourists Visiting Bangkhuntien

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2562

© 2563

กรกฎ พัวตระกูล

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

เรื่อง อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

ผู้วิจัย กรกฎ พัวตระกูล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.มณีเนตร วรชนะนันท์)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)

(อาจารย์ วิรัตน์ รัตตากร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

21 กุมภาพันธ์ 2563

กรกฎ พัวตระกูล. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว, กุมภาพันธ์ 2563, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล (151 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร. มณีเนตร วรชนะนันท์

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่องอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว และ 3) ศึกษาอิทธิพลของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในช่วงระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีสถานะภาพโสด จบการศึกษาดำรงปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 3 ครั้งขึ้นไป มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางมาโดยรถส่วนตัว มีสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาจำนวน 4-5 คน และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเฉลี่ย 501-1,000 บาทต่อคน นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.42$) โดยเป็นแรงจูงใจด้านปัจจัยผลก็อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$) และแรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$) นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) โดยมีความพึงพอใจด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลน ($\bar{x} = 4.07$) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวที่มีการทำป้ายบอกทางที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.47$) ด้านการจัดการคมนาคมที่มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ ($\bar{x} = 4.19$) และมีความพึงพอใจด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{x} = 4.24$) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัย

ส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเล ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วน พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวและวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว ในขณะที่ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล ได้แก่ แรงจูงใจทั้งด้านปัจจัยหลักและด้านปัจจัยดึงดูด สามารถอธิบายการผันแปรความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้ถึง 46.7 %

คำสำคัญ: พฤติกรรมการท่องเที่ยว, แรงจูงใจ, ความพึงพอใจ

Puatrakul, K. M.A. (Hospitality and Tourism Industry Management), February 2020,
Graduate School, Bangkok University.

The Influence of Personal Characteristics, Behavior and Motivation on Satisfaction of
Thai Tourists Visiting Bangkhuntien (151 pp.)

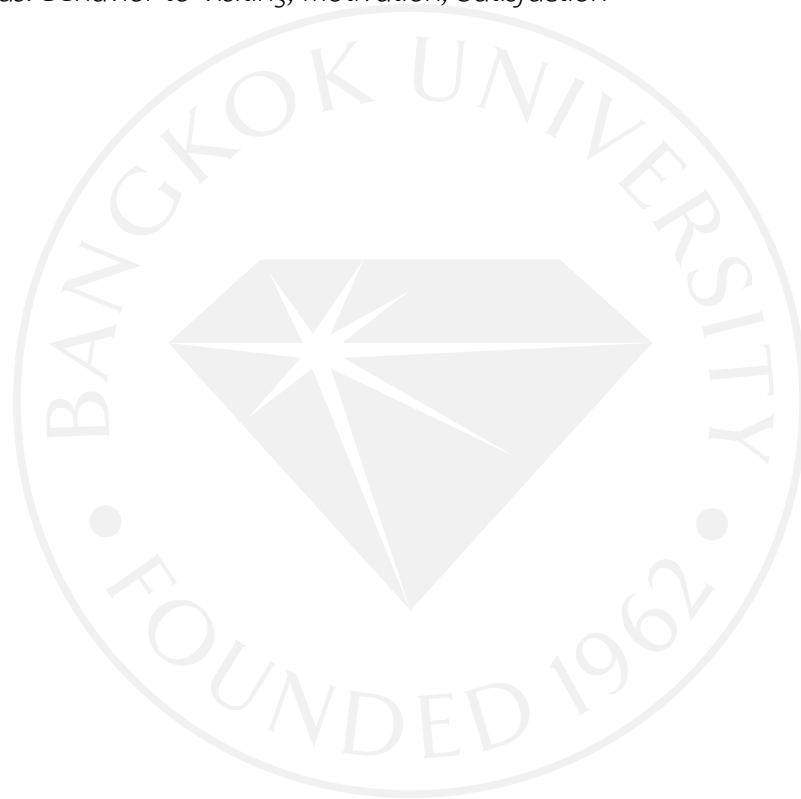
Advisor: Maneenate Worrachananun, Ph.D.

ABSTRACT

The objective of this study was to study 1) the influence of personal characteristics on satisfaction of Thai tourists visiting Bangkhuntien 2) the influence of tourism behavior on satisfaction of Thai tourists visiting Bangkhuntien , and 3) the influence of tourism motivation on satisfaction of Thai tourists visiting Bangkhuntien. The data were collected by distributing questionnaires among 400 Thai tourists who visit Bangkhuntien from 1st October to 30th November, 2019. The findings revealed that most of the respondents were male with the following characteristics: age: 20-30; marital status: single; education: under bachelor' degree; occupation: private company employees; monthly income: 20,001-25,000 baht. Most of the Thai tourists had come to visiting Bangkhuntien more than 3 times, objective for relaxation, visiting Bangkhuntien by private car, member of group about 4-5 persons and average travel cost about 501-1000 baht per person. Most of The Thai tourists had motivation in highest level satisfaction ($\bar{x} = 3.42$), which consisted of push motivational factor in the average level ($\bar{x} = 3.10$), and pull motivational factor in the highest level ($\bar{x} = 4.01$). Also, most of the thai tourist had overall satisfaction in the highest level in Bangkhuntian ($\bar{x} = 3.50$). The satisfaction of tourists had overall satisfaction were in mangrove forest ($\bar{x} = 4.07$). The facilities had clearly marked ($\bar{x} = 3.47$). The transportation had connecting to other areas ($\bar{x} = 4.19$). The satisfaction with the shops, restaurants and beverages were in the highest level ($\bar{x} = 4.24$). According to the test of the hypothesis on personal characteristics behavior and motivation influence the satisfaction of Thai tourists visiting Bangkhuntien, the study revealed that personal characteristics affected to the satisfaction of Thai tourists visiting

Bangkhuntien. Especially, age marital status, level of education, occupation, and salary. Tourism behavior influences the satisfaction of Thai tourists visiting Bangkhuntien. Especially, the satisfaction of Thai tourists visiting Bangkhuntiean affected by travel cost and how to visit Bangkhuntiean. Push and pull motivational factor affected to the satisfaction of Thai tourists who visit Bangkhuntiean are about 46.7%.

Keywords: Behavior to Visiting, Motivation, Satisfaction

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.มณีเนตร วรชนะนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้การดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด กรุณาชี้แนะ แนวทางการศึกษา ให้คำแนะนำ ตลอดจนเสียสละเวลาอันมีค่าของท่าน ตรวจสอบ รวมทั้งแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์ครบถ้วนสำเร็จไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกได้ถึงความรัก ความห่วงใย ความปรารถนาดี และซาบซึ้งในความเมตตาของท่านเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ชุติน แก้วนพรัตน์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ดร.ภูเกริก บัวสอน อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ

ดร.ศิวศักดิ์ ปานสุขุม อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า ตรวจสอบความถูกต้องของ แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ดร. สุชาติา เจริญพันธุ์ศิริกุล ซึ่งท่านได้กรุณาให้คำชี้แนะในการปรับปรุง แก้ไขงานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

และขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ทำให้ สามารถนำวิชาการต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรกฎ พัวตระกูล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 ขอบเขตงานวิจัย	5
1.4 คำถามงานวิจัย	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
1.7 สมมติฐานในการวิจัย	9
1.8 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	10
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	11
2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	21
2.3 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว	26
2.4 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	36
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	
3.1 ประเภทของงานวิจัย	43
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	44
3.4 การทดสอบเครื่องมือ	46
3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	48
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	51
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	54
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	56
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	58
4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน	61
4.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน	91
4.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	110
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	114
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	119
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	124
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	126
บรรณานุกรม	128
ภาคผนวก	132
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	133
ภาคผนวก ข คุณภาพของเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	139
ประวัติผู้เขียน	151
ข้อตกลงว่าด้วยการขออนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม	52
ตารางที่ 4.2: จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	54
ตารางที่ 4.3: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	56
ตารางที่ 4.4: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	58
ตารางที่ 4.5: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามเพศ	62
ตารางที่ 4.6: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามอายุ	63
ตารางที่ 4.7: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอายุแตกต่างกัน	65
ตารางที่ 4.8: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอายุแตกต่างกัน	66
ตารางที่ 4.9: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอายุแตกต่างกัน	67
ตารางที่ 4.10: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอายุแตกต่างกัน	68
ตารางที่ 4.11: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส	69
ตารางที่ 4.12: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.13: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน	71
ตารางที่ 4.14: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีสถานภาพ สมรสแตกต่างกัน	71
ตารางที่ 4.15: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทาง มาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา	72
ตารางที่ 4.16: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน	74
ตารางที่ 4.17: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน	74
ตารางที่ 4.18: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน	75
ตารางที่ 4.19: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทาง มาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามอาชีพ	76
ตารางที่ 4.20: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอาชีพแตกต่างกัน	78
ตารางที่ 4.21: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ของ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มี อาชีพแตกต่างกัน	78
ตารางที่ 4.22: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีอาชีพแตกต่างกัน	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.23: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอาชีพแตกต่างกัน	82
ตารางที่ 4.24: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	84
ตารางที่ 4.25: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน	86
ตารางที่ 4.26: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน	87
ตารางที่ 4.27: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน	88
ตารางที่ 4.28: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน	90
ตารางที่ 4.30: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	93
ตารางที่ 4.31: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	94
ตารางที่ 4.32: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.33: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว	96
ตารางที่ 4.34: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	98
ตารางที่ 4.35: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	99
ตารางที่ 4.36: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	100
ตารางที่ 4.37: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	101
ตารางที่ 4.38: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว	102
ตารางที่ 4.39: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	103
ตารางที่ 4.40: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	104
ตารางที่ 4.41: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.42: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	106
ตารางที่ 4.43: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	107
ตารางที่ 4.44: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	108
ตารางที่ 4.45: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน	109
ตารางที่ 4.46: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ในการหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	111
ตารางที่ 4.47: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ในการหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยดึงดูดที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	112
ตารางที่ 4.48: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ในการหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยหลักที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล	113

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวความคิดในการวิจัย

หน้า

10

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวก้าวขึ้นเป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของโลก เนื่องจากการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศได้เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจจะเป็นเพราะความต้องการของบุคคลที่จะเดินทางจากที่อยู่ปัจจุบันไปยังสถานที่อื่น ๆ เพื่อการพักผ่อนหรือเปลี่ยนบรรยากาศ รวมทั้งการติดต่อทางธุรกิจ กอปรกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของระบบการจัดการคมนาคมที่มีความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ช่วยส่งผลให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเติบโตขึ้นเป็นสินค้าประเภทหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้กับระบบการค้าของแต่ละประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศที่มีทั้งธรรมชาติและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจ จากผลการศึกษาขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติที่ชี้ว่า จากการวิเคราะห์ขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติในระยะเวลากว่า 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของไทยได้ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางตรงและทางอ้อม (เสาวณี จันทะพงษ์, 2558).

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่ประสบความสำเร็จสูงมาก มีบทบาทเด่นชัดตลอดหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งการที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยสามารถสร้างผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นผลจากการขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่องของทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชนที่พยายามผลักดันให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความเคลื่อนไหวก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง และนอกจากนั้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยยังเป็นกลไกหลักที่กระตุ้นให้เศรษฐกิจมีการขยายตัว ทำให้เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพ ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น เมื่อเกิดอาชีพใหม่ ที่ส่งเสริมให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นย่อมทำให้คนไทยมีรายได้มากขึ้น เศรษฐกิจโดยรวมของแต่ละครอบครัวดีขึ้น แต่ละครอบครัวมีศักยภาพทางการเงิน สามารถที่จะใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัว ทำให้มีการหมุนเวียนของระบบเงินตรา นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย และกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องอย่างมากมายหลายร้อยสาขา (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550)

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่า ในปี 2560 คนไทยน่าจะมีการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศจำนวนมาก สามารถสร้างเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจประมาณ 9.30-9.38 แสนล้านบาท หรือมีการขยายตัวประมาณร้อยละ 7.0-8.0 และคาดว่าจะมีจำนวนคนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศประมาณ 158.2-159.7 ล้านคน-ครั้ง ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยขยายตัวร้อยละ 6.2-7.2 (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2560)

ประเทศไทยถือว่าได้เปรียบทางด้านการท่องเที่ยวเพราะมีความงดงามทางธรรมชาติทั้งทะเลและภูเขา โดยเฉพาะทะเลที่มีชายหาดที่สวยงามสามารถลงเล่นน้ำทะเลได้ตลอดทั้งปี ซึ่งแตกต่างจากประเทศที่อยู่ในแถบเมืองหนาวที่ไม่สามารถลงเล่นน้ำทะเลได้ในฤดูหนาวเพราะน้ำทะเลจะเย็นจัด นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่น่าสนใจยาวนานหลายร้อยปี จึงเป็นเหตุให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติสนใจที่จะมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเองก็ยังคงคิดหาแนวทางใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทย (ไทยเที่ยวไทย ไทยยั่งยืน, 2559) และได้กำหนดแนวทางด้านการตลาดส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในท้องถิ่นภายใต้แคมเปญเที่ยวท้องถิ่นไทย ชุมชนเติบโตใหญ่ เมืองไทยเติบโต เพื่อกระจายโอกาสในเชิงพื้นที่ ตั้งเป้าที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่เมืองรองและชุมชนไม่น้อยกว่า 10 ล้านคน (Amazing Thailand Go Local, 2559)

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยที่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายให้ได้เที่ยวชื่นชมความงดงาม ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ วัด วัง ที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่า ห้างสรรพสินค้าที่ทันสมัย หรือแม้แต่ธรรมชาติที่สวยงาม

อย่างไรก็ตามการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดผลดีทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่อาจส่งผลกระทบต่อให้ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเกิดความเสียหาย เสื่อมโทรมจากความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาทิเช่น ปัญหามลพิษ ปัญหาการทำลายทัศนียภาพในพื้นที่ ทั้งภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสนใจในการดูแลรักษาสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ไม่ให้เกิดความเสียหายและเสื่อมโทรม ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ปีพุทธศักราช 2550-2554 ที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และควรมีการส่งเสริมให้ตั้งศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างเอกลักษณ์ของตนเองให้มีความโดดเด่น สามารถดึงดูดความสนใจให้มีผู้เดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้เกิดธุรกิจใหม่ ๆ ขึ้นในชุมชน มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมของท้องถิ่น

พื้นที่บางขุนเทียนชายทะเลเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกรุงเทพมหานครที่ยังคงความเป็นธรรมชาติของป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีธรรมชาติที่งดงาม ตั้งอยู่ในพื้นที่ของเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งจัดว่าเป็นเขตที่ตั้งอยู่ทางด้านใต้สุดและเป็นเพียงแห่งเดียวที่มีพื้นที่ติดกับทะเล เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ยังคงความเป็นธรรมชาติของป่าชายเลนซึ่งมีระบบนิเวศน์ที่ผูกพันกับวิถีชีวิตของชาวบ้านบางขุนเทียนชายทะเล มีร่องรอยทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตชุมชนที่น่านักศึกษา มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยการปั่นจักรยานในเส้นทางจักรยานเพื่อลดปัญหามลพิษ มีเส้นทางปั่นจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นระยะทางยาวมากกว่า 14 กิโลเมตร จึงทำ

ให้บางขุนเทียนชายทะเลเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกรุงเทพมหานครที่น่าสนใจ (สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2560)

เส้นทางปั่นจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวของเขตบางขุนเทียนจะเชื่อมต่อมาจากเขตทุ่งครุซึ่งเป็นเขตที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ไปตามเส้นทางถนนบางขุนเทียนชายทะเล โดยเริ่มจากตลาดคลองบางมด ปั่นมาถึงสี่แยกอนุสาวรีย์คุณกะลา ซึ่งบริเวณนี้จะถูกเรียกว่า “ถิ่นคุณกะลา” เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวบนเส้นทางของบางขุนเทียนชายทะเลที่สามารถแวะถ่ายรูปและให้อาหารลิงตรงจุดนี้ อนุสาวรีย์คุณกะลามีประวัติความเป็นมาจากการที่คนกะลาซึ่งเป็นลิงแสมที่อาศัยอยู่ในป่าโกงกาง ย่านบางขุนเทียนชายทะเล เอามือล้วงเข้าไปในลูกมะพร้าวเพื่อควานหาอาหารในกะลามะพร้าวแล้วไม่สามารถนำมือออกมาได้ ทำให้มือติดอยู่ในกะลาหลายวัน จนเกิดเป็นแผลติดเชื้อ รอดชีวิตมาได้ด้วยพระเมตตาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 หลังจากทอดพระเนตรข่าว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ทีมสัตวแพทย์ของสวนสัตว์ดุสิต นำลิงแสมตัวนั้นมาดูแลรักษาจนอาการหายเป็นปกติดี หลังจากนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานนามให้ลิงแสม ตัวนั้นว่า “คุณกะลา” และทรงเห็นว่าคุณกะลาอาศัยอยู่ในบริเวณนี้เพียงลำพัง จึงมีพระราชกระแสรับสั่งให้นำลิงแสมจากสวนสัตว์ดุสิตมาเลี้ยงไว้เป็นเพื่อนเพิ่มอีก 2 ตัว กระทั่งคุณกะลาตายลงเมื่ออายุ 19 ปี จึงนำคุณสมศักดิ์และคุณสมศรีกลับไปอยู่ที่สวนสัตว์ดุสิตดั้งเดิม พร้อมทั้งสร้างอนุสาวรีย์ไว้เป็นที่ระลึกให้กับคุณกะลา ปัจจุบันบริเวณอนุสาวรีย์คุณกะลามีจำนวนประชากรลิงอาศัยอยู่ประมาณ 300 ตัว และมักจะมินักท่องเที่ยวนิยมนำอาหารมาเลี้ยงลิงแสมฝูงนี้อยู่เสมอ จนทำให้ลิงแสมฝูงนี้มีความคุ้นเคยกับคน จึงไม่แสดงความดุร้ายต่อนักท่องเที่ยว จากนั้นปั่นจักรยานต่อมายังถนนบางขุนเทียนชายทะเล แล้วเลี้ยวซ้ายเพื่อเดินทางไปยังป่าชายเลน ทะเลกรุงเทพ ระยะทาง 14 กิโลเมตร จะมีเส้นทางจักรยานตลอดไปจนถึงสามแยกบุญยักษ์ ระหว่างสองข้างทางมีร้านอาหารทะเลให้แวะชิมมากกว่า 40 ร้าน อีกทั้งยังมีแผงค้าขายของทะเลสด ๆ ที่สามารถสั่งให้ประกอบอาหารได้อีกหลากหลายเมนู บนเส้นทางนี้จะผ่านวัดประทีปพลีผล ซึ่งเป็นพุทธสถานของพุทธศาสนิกชนที่เป็นสำนักปฏิบัติธรรมและเผยแผ่ธรรม มีสภาพสงบ ร่มรื่น สวยงาม และสะอาด ในพระอุโบสถมีพระพุทธรูปประดิษฐานเป็นพระประธาน ภายในรั้วกำแพงแก้วมีเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของวัด ด้านทิศตะวันตกของวัดมีมณฑปซึ่งเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปหิ้งค์องค์จำลองจากพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร ทางด้านทิศใต้มีแก่งจินประดิษฐานองค์เจ้าแม่กวนอิม ด้านหลังกุฏิที่พักของพระสงฆ์มีมณฑปพระครูพิพิธพัฒนโสภณอยู่กลางสระน้ำ เมื่อปั่นจักรยานต่อมาจะถึงโรงพยาบาลผู้สูงอายุบางขุนเทียน จะพบว่าสองข้างทางเต็มไปด้วยต้นไม้พืชพันธุ์ทางทะเล อาทิเช่น ต้นแสม ต้นโกงกาง มีบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำทางทะเล ที่เรียกว่า “วังกุ่ม” “วังปลา” ซึ่งเป็นอาชีพหลักของชาวประมงบางขุนเทียน เมื่อปั่นจักรยานมาจนถึงสามแยกบุญยักษ์ เลี้ยวขวาแล้วปั่นต่อมาอีกประมาณ 100 เมตร จะพบพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ตั้งอยู่ทางขวามือ เป็นสถานที่จัดแสดงถึง

ประวัติศาสตร์ ความเป็นมา วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ สิ่งของเครื่องใช้สมัยโบราณ การประกอบอาชีพของคนในพื้นที่ บุคคลและสถานที่สำคัญต่างๆ ให้ศึกษาเรียนรู้ และเป็นจุดบริการจักรยานให้แก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งจำหน่ายต้นกล้าไม้ชายเลน เพื่อนำเข้าไปปลูกบริเวณป่าชายเลนหน้าทะเล เปิดให้บริการในวันพุธ - วันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 08.00 - 16.00 น. ปิดให้บริการในวันจันทร์และวันอังคาร

จากนั้นปั่นจักรยานเข้าไปยังเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน เริ่มต้นที่ซอยตรงข้ามโรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์ โดยแนะนำให้จูงจักรยานขึ้นสะพานข้ามคลอง เนื่องจากสะพานสูงและชันมาก บรรยากาศโดยรอบเส้นทางจะร่มรื่นและรายล้อมด้วยต้นไม้หลากหลายชนิด และมีสัตว์นานาพันธุ์ให้ได้ศึกษาเรียนรู้ จุดท่องเที่ยวที่สำคัญของที่นี่คืออูโมงค์ต้นไม้ที่เป็นป่า มีความอุดมสมบูรณ์ มีความชุ่มชื้น โดยอุณหภูมิในบริเวณนี้จะต่ำกว่าในบริเวณอื่นๆ 2-3 องศา เมื่อผ่านอูโมงค์ต้นไม้จะทำให้รู้สึกสดชื่นขึ้น และยังมีโอกาสได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวประมงที่มีอาชีพจับปูจับปลาให้เห็นกันอยู่ เมื่อเดินทางถึงหน้าทะเลก็จะมีกิจกรรมปลูกป่าชายเลน และจะพบจุดชมวิวเป็นลานกว้างให้นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบธรรมชาติ หันมลภาวะที่เป็นพิษมาสูดโอโซนแบบเต็มปอดที่นี่ ได้เติมพลังให้กับชีวิตให้หายเหนื่อย หรือจะเดินไปดูบริเวณที่ปลูกต้นกล้าของไม้ชายเลน ที่มีสะพานไม้ให้นักท่องเที่ยวเดินลงไปถ่ายภาพสวย ๆ ได้ ระยะทางไป - กลับ 8 กิโลเมตร

กลับจากเยี่ยมชมป่าชายเลนทะเลกรุงเทพแล้ว ปั่นจักรยานต่อไปบนถนนเลียบริมคลองพิทยาลงกรณ์ ระยะทางประมาณ 2.8 กิโลเมตรจะถึงจุดพักที่บ้านกาแพ ที่นี่จะมีศาลาเล็ก ๆ อยู่กลางป่าชายเลนจำนวนหลายหลัง ไว้ให้นักท่องเที่ยวได้แวะพัก สามารถนั่งดื่มกาแฟ สูดอากาศบริสุทธิ์ ชมธรรมชาติป่าชายเลนและคลองพิทยาลงกรณ์ ก่อนที่จะปั่นจักรยานต่อไปยังวัดธรรมคุณาราม (วัดหลวงพ่อเต่า) ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 300 เมตรนักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปกราบไหว้พระประธานภายในวัด และเป็นจุดจอดจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะไปโฮมสเตย์ชุมชนแสนตอ นักท่องเที่ยวจะต้องเดินข้ามถนนมายังท่าเรือหลวงพ่อเต่าเพื่อที่จะลงเรือไปยังโฮมสเตย์ชุมชนแสนตอ ต้องนั่งเรือหางยาวไประยะทางประมาณ 1 กิโลเมตร ค่าบริการเรือหางยาวขนาด 5 - 7 ที่นั่ง ราคาเที่ยวละ 80 บาท ภายในชุมชนมีโฮมสเตย์จำนวน 3 แห่ง โฮมสเตย์แต่ละแห่งจะมีการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมอย่างสนุกสนาน เช่น พายเรือแคนู ฆมหอยแครง ชมพระอาทิตย์ตก ชมวิถีชีวิตชาวประมงรับประทานอาหารกลางวันท่ามกลางบรรยากาศโรแมนติก ราคาของอาหารกลางวันประมาณคนละ 250 - 300 บาท หรือจะพักค้างคืนโดยมีอาหารให้บริการ ครบทั้ง 3 มื้อ อัตราค่าบริการราคาคนละ 750 บาท

หากกลับจากวัดธรรมคุณาราม (วัดหลวงพ่อเต่า) สามารถปั่นจักรยานกลับมาตามเส้นทางเดิมจนถึงสามแยกบุญยักษ์ เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนบางขุนเทียน - ชายทะเล ระยะทางประมาณ 7.9 กิโลเมตรจากวัดธรรมคุณารามถึงซอยเทียนทะเล 25 เลี้ยวขวา ผ่านวัดประชาบำรุงหรือวัดลูกแก้ว ถึงสามแยก

เทคโนโลยี ข้ามขวามาหน้าร้านอาหารครัววาสนาไปตามเส้นทางชมธรรมชาติ สองข้างทางมีบ่อเลี้ยงสัตว์ น้ำทางทะเล เลี้ยวซ้ายไปตามป้ายบอกทางไปวัดหัวกระบือ ระหว่างทางมีจุดพักเป็นร้านกาแฟ ชื่อร้าน นะ-โม-นา เป็นร้านกาแฟที่ตั้งอยู่ท่ามกลางวังกุ่ม วังหอย หรือบ่อเลี้ยงกุ้ง เลี้ยวหอย สามารถนั่งรับลม เย็น ๆ ให้ความเหนื่อยก่อนจะเดินทางต่อไป ปันจักรยานมาจนถึงสามแยกคลองสวน จังหวัด สมุทรปราการแล้วเลี้ยวซ้ายเพื่อเข้าสู่เขตบางขุนเทียน ก่อนจะถึงวัดหัวกระบือจะมีร้านขายปลานิล แดดเดียว ปลานิลสด อาหารทะเลสด ๆ ราคาถูก ให้นักท่องเที่ยวเดินเยี่ยมชมหรือซื้อเป็นของฝากได้ จากนั้นปันจักรยานต่อมาอีกประมาณ 500 เมตรเลี้ยวซ้ายที่สะพานปูนเพื่อข้ามคลองเฉลิมชัยพัฒนา ไปยังวัดหัวกระบือ แวะเข้าไปนมัสการหลวงพ่อดำ ซึ่งประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถของวัด จะมี พุทธศาสนิกชนจำนวนมากกราบนมัสการขอพรหลวงพ่อดำ และนิยมนำทำบุญใส่ชีวิตโค กระบือ และในบริเวณวัดยังมีตลาดน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าของชาวบ้านที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นย่านรอบ ๆ ชุมชน ขากลับออกจากวัดหัวกระบือ ปันจักรยานข้ามสะพานปูนข้ามคลองเฉลิมชัยพัฒนาเช่นเดิม แล้วเลี้ยวซ้ายมาระยะทางประมาณ 500 เมตรจะมาถึงสี่แยกคุณกะลา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทาง ปันจักรยานของเขตบางขุนเทียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะทำการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรม การท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมา ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำไปใช้ปรับปรุง พัฒนาการท่องเที่ยว การให้บริการ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่บางขุนเทียนชายทะเล

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว

1.2.3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

1.3 ขอบเขตงานวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเล เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในช่วงระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 จำนวน 400 คน โดยการใช้สอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล จะศึกษาเกี่ยวกับ

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพสมรส
- ระดับการศึกษา
- อาชีพ
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการท่องเที่ยว จะทำการศึกษาเกี่ยวกับ

- จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว
- วัตถุประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยว
- วิธีการการเดินทางมาท่องเที่ยว
- จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว
- ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว

การศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว จะศึกษาแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่

ด้านปัจจัยผลักดัน (Push Factors) จะทำการศึกษาเกี่ยวกับ

- ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน
- ต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ
- เพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล
- เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน
- เพื่อติดต่อธุรกิจ
- เพื่อประชุมงาน

ด้านปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) จะทำการศึกษาเกี่ยวกับ

- ความมีชื่อเสียงของสถานที่

- ความสวยงามของสถานที่
- ความเหมาะสมคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยว
- ความเป็นมิตรของคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
- การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว

และการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว จะศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่

- ด้านสถานที่ท่องเที่ยว
- ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว
- ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม
- ด้านการจัดการคมนาคม

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

- 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการเก็บข้อมูลการวิจัย คือ แหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.4 คำถามงานวิจัย

1.4.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.4.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.4.3 แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหรือไม่ อย่างไร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อเสนอเป็นแนวทางให้แก่ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชนพื้นที่บางขุนเทียนชายทะเล ในการดูแลอนุรักษ์ธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวให้อุดมสมบูรณ์ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

1.5.2 เพื่อเสนอเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ในการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวบางชุมชนเขื่อนชายทะเล ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

1.5.3 เพื่อเสนอเป็นแนวทางให้แก่หน่วยงานภาครัฐในการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่บางชุมชนเขื่อนชายทะเล

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปเยี่ยมเยือนแหล่งท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการชื่นชม ศึกษา เรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับความสวยงามของทัศนียภาพ หรือธรรมชาติต่าง ๆ

แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือถูกสร้างขึ้นเพื่อให้มีลักษณะเฉพาะ เป็นสถานที่ที่ให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาชื่นชม ศึกษา เรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับความสวยงามของทัศนียภาพ หรือธรรมชาติต่าง ๆ

นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่อื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการชื่นชม ศึกษา เรียนรู้ เพลิดเพลินไปกับความสวยงามของทัศนียภาพ หรือธรรมชาติต่าง ๆ รวมทั้งการใช้แหล่งท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น เพื่อสุขภาพ หรือการทำธุรกิจ เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวบางชุมชนเขื่อนชายทะเล หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่บางชุมชนเขื่อนชายทะเล เขตบางชุมชน กรุงเทพมหานคร

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม และไม่ทำลายสภาพแวดล้อม เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรชุมชน หรือสิ่งที่น่าสนใจทำให้การท่องเที่ยวนั้นเสียหาย ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นี้รวมไปถึงรูปแบบการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยว ที่แสดงออกมาขณะที่เดินทางมาท่องเที่ยวและใช้บริการในสถานที่ท่องเที่ยวที่นั้น ๆ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่ออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยนักท่องเที่ยวเองจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ซึ่งพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้ต้องมีองค์ประกอบจากความต้องการ มีแรงจูงใจ มีเป้าหมาย และมีความพร้อมในการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่นั้น ๆ

แรงจูงใจ หมายถึง การผสมผสานของแรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของบุคคล กับแรงดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยว จนสามารถกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมบริโภคอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งแรงจูงใจประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 2 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจผลักดัน (Push Factors) เป็นความต้องการภายในตัวบุคคล ทั้งทางด้านร่างกายและทางด้านจิตใจ ที่มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยว

แรงจูงใจดึงดูด (Pull Factors) เป็นปัจจัยจากตัวแหล่งท่องเที่ยวเองที่กระตุ้นให้บุคคลตัดสินใจเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใดแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้น

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

1.7 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

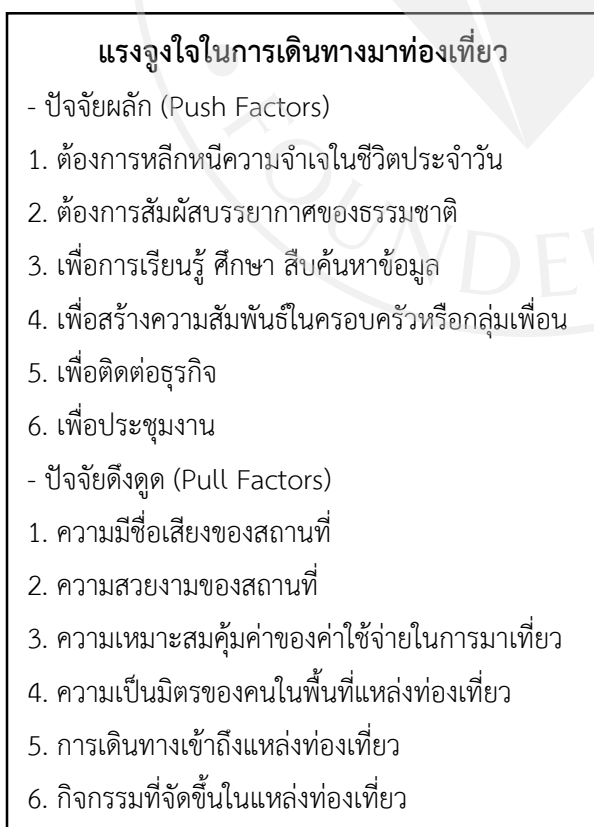
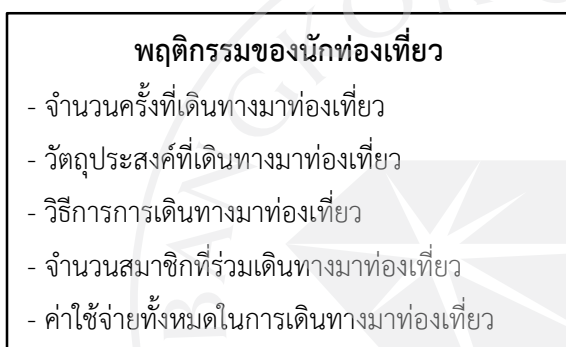
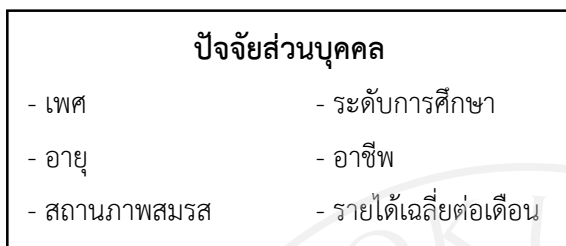
สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

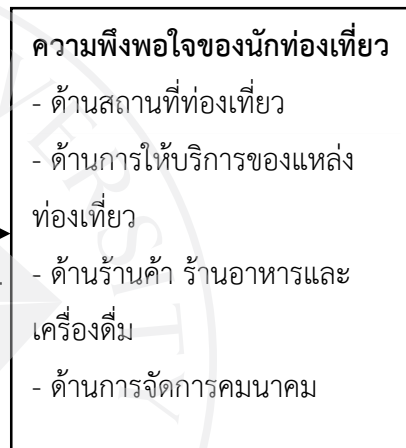
1.8 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้า ข้อมูล เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

- 2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
- 2.3 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว
- 2.4 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

พจนานุกรม Webster's Third New International Dictionary ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) ว่า : เป็นการออกเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การที่มนุษย์เดินทางจากพื้นที่อยู่อาศัยไปยังอีกพื้นที่อื่นเพื่อเป็นการเสาะหาความสุขและเสาะหาความรู้ในทางด้านต่างๆ แล้วเดินทางกลับมายังพื้นที่อยู่อาศัยเดิม การท่องเที่ยวจึงเป็นคำที่มีความหมายกว้าง ไม่ได้หมายถึงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเคลื่อนย้ายของบุคคลจากสถานที่แห่งหนึ่งไปยังพื้นที่อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งรวมถึงการเดินทางทั้งภายในประเทศและการเดินทางระหว่างประเทศ การท่องเที่ยวจึงเป็นการสานความสัมพันธ์ต่อกัน มี การทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ได้รับความรู้ มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ดังนั้น ความหมายของการท่องเที่ยวอาจสรุปได้ในเงื่อนไข 3 ประการ ได้แก่ 1. ต้องเป็นการเดินทางจากสถานที่อยู่เดิมที่อาศัยไปยังสถานที่ใหม่ ๆ ชั่วคราว 2. ต้องเป็นการเดินทางที่มีความสมัครใจ และ 3. เดินทางไปที่ใดก็ได้ แต่ต้องไม่ใช่การประกอบอาชีพและการหารายได้ (วรรณ วرخวานิช, 2552)

ศิริ ฮามสุโพธิ์ (2547) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยว คือ การที่มนุษย์ออกเดินทางจากที่อยู่อาศัยที่เคยอยู่ไปยังสถานที่อื่นเป็นระยะเวลาสั้นๆ เพื่อทำการศึกษาค้นคว้าร่างกายและจิตใจ หรือให้เกิดการกระทำร่วมกันของบุคคล จนเป็นเหตุจูงใจให้เดินทางไปศึกษาและเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ

วิมล จิโรจพันธุ์ (2554) กล่าวถึงการท่องเที่ยวว่าหมายถึง การที่ผู้คนเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่อการเที่ยวชมบ้านเมือง ไปเยี่ยมญาติหรือเพื่อน พักผ่อนในวันหยุดทั้งระยะเวลาชั่วคราว และ

อาจารย์ถึง การประชุมธุรกิจ หรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ รวมทั้งการเดินทางโดยมีจุดประสงค์เพื่อการเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญและเพื่อทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ด้วย โดยการใช้การคมนาคมขนส่งได้ทุก รูปแบบ

ชนดล สุวรรณนิกะ (2556) ได้สรุปไว้ว่า การท่องเที่ยว เป็นการออกเดินทางด้วยความพึงพอใจของคนจากสถานที่ที่อยู่อาศัยถาวรไปยังสถานที่อื่นในระยะเวลาหนึ่งเพื่อการพักผ่อน การเยี่ยมเยียน ความบันเทิง ความรู้ และกิจกรรมทางธุรกิจโดยไม่ก่อให้เกิดรายได้

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากถิ่นที่อยู่อาศัยไปยังพื้นที่อื่น ๆ เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ทำให้เพลิดเพลิน มีความสุข เสริมสร้างสุขภาพกายและสุขภาพจิตให้ดีขึ้น และอาจทำให้ได้รับความรู้หรือประสบการณ์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นด้วย

2.1.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้กับประเทศของเราอย่างยิ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าที่ส่งออกอื่น ๆ และยังเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลายประเภท จึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม ดังต่อไปนี้ (สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2553, หน้า 1-2)

(1) ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

- (1.1) เป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ
- (1.2) ช่วยแก้ปัญหาการขาดดุลการชำระเงินต่างประเทศ
- (1.3) ช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงาน
- (1.4) ทำให้เกิดการกระจายรายได้
- (1.5) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจของท้องถิ่น
- (1.6) การท่องเที่ยวก่อให้เกิดอัตราการผลิตที่สูงขึ้น

(2) ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคมของประเทศ

- (2.1) ก่อให้เกิดมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่นที่ดีขึ้น
- (2.2) ทำให้เกิดความเจริญทางสังคมให้แก่คนในพื้นที่
- (2.3) เป็นการรักษาฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
- (2.4) ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา
- (2.5) ทำให้ปัญหาการย้ายถิ่นของคนชุมชนมีน้อยลง
- (2.6) ทำให้เกิดการกระตุ้นและคิดค้นนวัตกรรมดีในพื้นที่มาประดิษฐ์ เพื่อให้เกิดมูลค่าและสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน
- (2.7) ช่วยสร้างสันติภาพและความสามัคคี

เสรี วังสีไพจิต (2534) ได้สรุปความสำคัญของการท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

(1) การท่องเที่ยวสร้างรายได้และนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาภายในประเทศ เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาซื้อสินค้าและบริการการท่องเที่ยวในประเทศไทย

(2) การท่องเที่ยวแก้ไขการขาดดุลการค้าและดุลชำระเงินของประเทศ กล่าวคือ ประเทศไทยกำลังมีการพัฒนา มีความจำเป็นต้องพึ่งพิงประเทศที่พัฒนาแล้วเรื่องการนำเข้าสินค้าบางประเภทที่ตนเองไม่สามารถผลิตภายในประเทศได้ เช่น เครื่องจักร และอุปกรณ์เทคโนโลยี อันเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ และสินค้าเหล่านี้ก่อให้เกิดรายได้สูงมากหากเทียบกับรายได้จากสินค้าส่งออกทางการเกษตร ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสประสพกับการขาดดุลการค้าและดุลชำระเงิน นอกจากนี้ประเทศไทยยังต้องพึ่งพาสถาบันการเงินระหว่างประเทศเพื่อกู้ยืมเงินมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรายได้ที่ได้มาจากการท่องเที่ยวปีละจำนวนนับแสนล้านบาทจึงมีส่วนช่วยลดการขาดดุลการค้าลงได้มาก

(3) การจัดเก็บภาษีจากการท่องเที่ยวช่วยเพิ่มรายได้ให้กับรัฐบาล เนื่องจากนักท่องเที่ยวต้องจ่ายภาษีต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น จ่ายค่าภาษีเมื่อซื้อสินค้าและบริการ ค่าภาษีศุลกากร ค่าธรรมเนียมการประทับตราหนังสือเดินทาง ค่าภาษีสนามบิน เป็นต้น และยังมีค่าภาษีเรียกเก็บจากธุรกิจบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ภาษีกรมสรรพากร ภาษีหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

(4) การท่องเที่ยวเป็นการสร้างรายได้ให้กระจายออกไปในภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศ เพราะการเที่ยวมีธุรกิจขนาดเล็กจำนวนมากที่มีความเกี่ยวข้อง ดังนั้นเงินรายรับที่ได้จากการท่องเที่ยวจึงกระจายออกไปสู่ประชาชนอย่างรวดเร็วทั้งระบบ

(5) การท่องเที่ยวสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการจ้างงาน ทั้งแรงงานทั่วไป (Unskilled) และแรงงานที่มีความสามารถเฉพาะด้าน (Skill) เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนของแรงงานมากกว่าเครื่องจักร

(6) การท่องเที่ยวทำให้เกิดการหมุนเวียนของเงินตรา และช่วยกระตุ้นการผลิต การลงทุนในอัตราที่สูง เป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจอย่างยิ่ง เนื่องจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมีผลโดยตรงต่อธุรกิจที่พักและธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งยังเป็นสร้างอาชีพอีกมากมาย

(7) การท่องเที่ยวเป็นโครงสร้างทางธุรกิจที่ไม่มีขอบเขตจำกัดด้านการผลิต และไม่มีกำหนดของการจำหน่าย เพราะไม่ได้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ และเครื่องมือโดยเฉพาะเจาะจงเหมือนเช่นการผลิตในสาขาอื่น ๆ การท่องเที่ยวสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละประเทศ แต่ละภูมิภาคของประเทศ และขึ้นอยู่กับความสามารถของรัฐบาลแต่ละประเทศที่จะใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของตน

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของชาติ โดยเป็นการเพิ่มอัตราการจ้างงานภายในพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยว ทำให้มีเงินหมุนเวียน กระตุ้นการใช้จ่ายของประชากร ทำให้มีการกระจายรายได้ไปสู่ประชากรหลายกลุ่ม มีความสำคัญต่อการสร้างความรัก ความสามัคคี สร้างความร่วมมือของคนในพื้นที่ที่ต้องช่วยกันดูแล อนุรักษ์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความโดดเด่น น่าสนใจและสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีความสำคัญต่อการศึกษา โดยการท่องเที่ยวสามารถสร้างการเรียนรู้จากสภาพจริงทั้งเรื่องประวัติศาสตร์และสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

2.1.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

ชูสิทธิ์ ชูชาติ (2552) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการที่จะทำให้การท่องเที่ยว ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ได้แก่

- (1) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) เกิดจากสถานที่และเหตุการณ์ โดยเป็นสถานที่ที่เกิดจากธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น และเหตุการณ์ที่น่าประทับใจ
- (2) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ระบบขนส่ง ระบบสื่อสารและระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น เพราะจะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางได้อย่างสะดวกสบาย
- (3) การเข้าถึง (Accessibility) ต้องมีระบบขนส่งที่สะดวกต่อการเดินทาง เช่น ถนน หรือเส้นทาง พาหนะ เป็นต้น เพราะเป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทาง

สถาบันดำรงราชานุภาพ (2553, หน้า 2-5) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน คือ

- (1) นักท่องเที่ยวคือองค์ประกอบหลักที่สำคัญที่สุดในการท่องเที่ยว เพราะเกิดการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นไม่ได้เมื่อไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการจัดนักท่องเที่ยวออกเป็น 6 ประเภทคือ

- (1.1) นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Visitor) คือ บุคคลที่ไม่ได้อยู่อาศัยเป็นการถาวรในราชอาณาจักรไทย

- (1.2) นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourism) คือ ชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างน้อย 1 คืน แต่ไม่เกิน 60 วัน

- (1.3) นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ไม่ค้างคืน (International Excursionist) คือ ชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยแต่ไม่ได้พักค้างคืน

(1.4) นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Visitor) หมายถึง บุคคลทุกสัญชาติที่มีที่พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งในอีกจังหวัดหนึ่งซึ่งมิใช่เป็นที่อยู่ประจำของเขา

(1.5) นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน คือ นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่เดินทางจากที่พักอาศัยปัจจุบันอย่างน้อย 1 คืน (Domestic Tourist)

(1.6) นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไม่ค้างคืน (Domestic Excursionist) คือ นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไม่ได้พักค้างคืนนอกที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

(2) การตลาดท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจะต้องมีการตลาดท่องเที่ยวเข้ามาชักจูงนักท่องเที่ยว ซึ่งการตลาดท่องเที่ยว คือ การพยายามที่จะทำให้นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น โดยการตลาดของการท่องเที่ยวอาจมี 2 วิธี ดังนี้

(2.1) การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว หมายถึง การให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น จุดเด่นของสถานที่นั้น ๆ สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกสะดวกสบาย และบริการท่องเที่ยว เป็นต้น

(2.2) การโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หมายถึง การสื่อสารข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อเชิญชวน กระตุ้น เร่งเร้าให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวของตน

(3) การขนส่ง เมื่อนักท่องเที่ยวเลือกที่จะไปเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวก็ต้องมีการบริการขนส่งนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว โดยการขนส่ง คือ การจัดการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะประเภทต่าง ๆ จากพื้นที่เดิมไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการ และกลับยังพื้นที่เดิมการขนส่งแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

(3.1) ทางรถยนต์

(3.2) ทางรถไฟ

(3.3) ทางเรือ

(3.4) ทางเครื่องบิน

(4) ทรัพยากรท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวและเป็นตัวดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะเดินทางมา โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งทรัพยากรท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภทคือ

(4.1) ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เป็นสิ่งดึงดูดใจและมีความสวยงามที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ ภูเขา น้ำตก ถ้ำ แม่น้ำ ป่าไม้ ชายหาด เป็นต้น

(4.2) ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศาสนา เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ ศาสนา และโบราณคดี เช่น ปราสาท พระราชวัง วัด พระพุทธรูป กำแพงเมือง เครื่องปั้นดินเผาโบราณ ศิลาจารึก เป็นต้น

(4.3) ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นมรดกสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษ มีคุณค่า มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และกิจกรรมร่วมสมัย

(5) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เป็นสิ่งใดก็ตามที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสะดวกสบายและปลอดภัยในระหว่างเดินทางเพื่อมาท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

(5.1) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยตรง เป็นสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสะดวกสบายรองรับการเดินทางมาเยือนของนักท่องเที่ยว มี 2 ประเภท ได้แก่

(5.1.1) การอำนวยความสะดวกในการเข้าออกประเทศ ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนถ่ายกระเป๋าเดินทาง และการต่อวีซ่า การตรวจตราหนังสือเดินทาง เป็นต้น

(5.1.2) การให้บริการท่องเที่ยว เป็นการให้ความสะดวกระหว่างการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ มีการให้บริการ 5 ประเภท คือ

- การขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว
- ที่พักแรม
- อาหารและบันเทิง
- นำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์
- จำหน่ายของที่ระลึก

(5.2) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยอ้อม เป็นการอำนวยความสะดวกที่มีอยู่แล้วในประเทศเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องมีให้แก่ประชาชนของตนแม้จะไม่มีนักท่องเที่ยว ส่วนนักท่องเที่ยวการให้บริการแก่เป็นถือผลพลอยได้ ประกอบด้วย 3 อย่างคือ

(5.2.1) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนในประเทศ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่สะดวกสบายมากขึ้น และส่งผลเป็นประโยชน์กับนักท่องเที่ยวด้วย เช่น การสื่อสาร การไฟฟ้า การประปา การคมนาคม การสาธารณสุข เป็นต้น

(5.2.2) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย เป็นสิ่งที่รัฐบาลทำให้เกิดความสบายแก่ประชาชน และคงไว้ซึ่งความปลอดภัยทั้งร่างกาย ทรัพย์สิน และการเดินทาง โดยมีมาตรการป้องกันและปราบปรามการก่ออาชญากรรม รวมถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน เช่น การโจรกรรม ปล้นจี้ ชิงทรัพย์ และความปลอดภัยจากบริการท่องเที่ยว เป็นต้น

(5.2.3) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านอื่น ๆ เป็นสิ่งที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนเพิ่มความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว เช่น การบริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การบริการเสริมความงาม และการรักษาพยาบาล เป็นต้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวมีองค์ประกอบสำคัญที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว ประกอบด้วย คนที่จะไปท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ระบบการคมนาคม ธุรกิจการให้บริการต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

2.1.4 รูปแบบของการท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวโลก ได้กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวไว้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ 1) การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) 2) การท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) และ 3) การท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ซึ่งแต่ละรูปแบบสามารถสรุปได้ดังนี้ (วาริชต์ มัชยมบุรุษ, 2552, หน้า 30)

(1) การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) ประกอบด้วย

(1.1) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึง การเดินทางไปในสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่มีแหล่งวัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ มีการเรียนรู้ร่วมกันของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และการท่องเที่ยวที่ปลูกจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวในการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(1.2) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) หมายถึง การเดินทางไปท่องเที่ยวทะเลที่มีจุดเด่นเฉพาะ มีการให้ความรู้ผู้ที่มาเยือนเพื่อปลูกจิตสำนึกให้มีความรับผิดชอบ และดูแลรักษาระบบนิเวศทางทะเลให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

(1.3) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรงถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย ที่มีความงดงามของภูมิทัศน์ รวมถึงธรรมชาติที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงของพื้นโลก ทำให้ได้รับความรู้ใหม่จากการศึกษาธรรมชาติของหิน ดิน แร่ต่าง ๆ และฟอสซิล เป็นการเพิ่มประสบการณ์ใหม่จากการท่องเที่ยว ปลูกจิตสำนึกให้คนมีความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

(1.4) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีการทำการเกษตร เช่น สวนผลไม้ ไร่ชา ฟาร์มวัวนม เป็นต้น เพื่อเป็นการชื่นชมความสวยงามของพื้นที่ทำการเกษตร การดำรงชีวิต และเพลิดเพลินกับกิจกรรมต่าง ๆ และทำให้ได้ความรู้รวมถึงการประสบการณ์ใหม่จากการท่องเที่ยว มีการปลูกจิตสำนึกให้ผู้มาเยือนตระหนักถึงความสำคัญต่อการรักษาสภาพแวดล้อม

(1.5) การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism) หมายถึง การเดินทางไปยังสถานที่ที่สามารถชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่จะเกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น

สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจักราศีที่ปรากฏบนท้องฟ้าแต่ละเดือนเพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยะจักรวาล มีความรู้ ความประทับใจ ความทรงจำและประสบการณ์เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

(2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism)

ประกอบด้วย

(2.1) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึง การเดินทางไปท่องเที่ยวตามโบราณคดีและสถานที่ที่มีความเป็นมาให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ รวมถึงการเข้าใจถึงต้นกำเนิด และชื่นชมความสวยงามของโบราณสถานและโบราณวัตถุ มีปลูกจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อมให้คงอยู่ยั่งยืน

(2.2) การท่องเที่ยวงาน ชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวตามงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นจัดขึ้น มีกิจกรรมที่เพลิดเพลินสนุกสนานผสมผสานกับความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่าง ๆ ได้เรียนรู้ และเกิดเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม และมีปลูกจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

(2.3) การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism/ Village Tourism) หมายถึง การเดินทางไปยังเขตชนบท ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีวิถีชีวิตที่น่าสนใจ และมีความโดดเด่นเป็นแหล่งความรู้ใหม่ มีการสร้างสรรค์ผลงานทางภูมิปัญญาพื้นบ้าน ทำให้ความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น อีกทั้งการสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม

(3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism)

ประกอบด้วย

(3.1) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อนและการเรียนรู้วิถีรักษาสุขภาพกายใจ

(3.2) การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (Edu-Meditation Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา มีการฝึกทำสมาธิและความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

(3.3) การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (Ethnic Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ด้านเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ ประเพณีและวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น

(3.4) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อเล่นกีฬาที่ความถนัดและกีฬาที่ตนมีความสนใจเพื่อความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน

(3.5) การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) หมายถึง การท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวลักษณะพิเศษ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความตื่นเต้น สนุกสนาน ผจญภัย หวาดเสียว มีความทรงจำ ความปลอดภัย อีกทั้งยังได้รับประสบการณ์ใหม่

(3.6) การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ และฟาร์มสเตย์ (Home stay and Farm stay) หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีลักษณะการใช้ชีวิตแบบใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นนั้น เพื่อการเรียนรู้ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น

(3.7) การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long stay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตในปีนปลายหลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิตคือ การท่องเที่ยว

(3.8) การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (Incentive travel) หมายถึง การจัดกลุ่มนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ มีการนำไปท่องเที่ยวเพื่อสร้างความที่ดีต่อองค์กร

(3.9) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE : มีความหมายคือ M = meeting, I = incentive, C = conference, E = exhibition) เป็นการท่องเที่ยวแบบกลุ่มของผู้ที่มาประชุมซึ่งมักจะมีกิจกรรมระหว่างการประชุม เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

(3.10) การท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้จัดการการท่องเที่ยวได้ คัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจัดรายการนำเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2 – 7 วันหรือมากกว่านั้น

นอกจากรูปแบบการท่องเที่ยวที่องค์การการท่องเที่ยวโลกได้ให้ไว้แล้วนั้น ยังสามารถแบ่งประเภทของกิจกรรมการท่องเที่ยวตามสำนักงานสถิติเศรษฐกิจและสังคม และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ได้กำหนดไว้เป็นหลายลักษณะ ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมเพื่อการดูแลสุขภาพเป็นกิจกรรมเป้าหมายของการท่องเที่ยว ลักษณะต่อมาคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม มีความใส่ใจ มีจิตอนุรักษ์โดยครอบคลุมการท่องเที่ยวในสถานที่ธรรมชาติ การแสวงหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ทำหายโดยเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวสร้างความเข้าใจระหว่างกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติให้ยั่งยืนไปพร้อมกับการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีจิตสำนึก อาทิเช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) เป็นแนวคิดที่เพิ่ง

ปรากฏขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ เป็นรูปแบบที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วในธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทย เป็นทางเลือกที่หลายฝ่ายเห็นว่ามีเหมาะสมในการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นรูปแบบหลักและก่อให้เกิดการจัดการที่เหมาะสม

“การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือเชิงนิเวศ” (2555) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า: เป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติที่ศึกษาความเข้าใจในธรรมชาติของสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังมีการจัดการรักษาระบบนิเวศให้คงอยู่ คำว่าธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นด้วย

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สามารถจัดรูปแบบของการท่องเที่ยวได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ รูปแบบของการท่องเที่ยวตามลักษณะของสถานที่แหล่งท่องเที่ยว และรูปแบบของการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

2.1.5 ประเภทของการท่องเที่ยว

Wahab (อ้างใน พลอยศรี โปราณานนท์, 2544, หน้า 8) กล่าวไว้ว่า ประเภทของการท่องเที่ยวว่าขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย ซึ่งเป็นเหตุจูงใจที่ทำให้คนตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวไว้ 5 ประเภท ดังนี้

(1) การท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน (Recreation tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพักผ่อนและความเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานประจำ หรือต้องการหลบหนีจากสิ่งแวดล้อมที่เคยคุ้นชินไปสักช่วงเวลาหนึ่ง กิจกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเภทนี้จะอยู่ในรูปแบบของการพักผ่อนจริง ๆ เช่น การนอนริมชายหาด หรืออาบแดดในเวลากลางวัน มีกิจกรรมในช่วงเวลากลางคืน การดื่มกิน เพื่อสร้างความผ่อนคลายและสนุกสนาน

(2) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์เพื่อได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ การท่องเที่ยวประเภทนี้ทำให้ได้รับความรู้ และประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมจากแหล่งท่องเที่ยว ขณะเดียวกันก็มีความเพลิดเพลินอยู่ด้วย

(3) การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ (Health Tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์ด้านการดูแลสุขภาพเป็นหลัก เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อว่า สามารถทำให้มีสุขภาพร่างกายดีขึ้นตามความนิยมและความเชื่อในสมัยนั้น เช่น การไปยังที่บ่อน้ำแร่ที่บุคคลสำคัญในเวลานั้นให้ความสนใจ เช่น เมืองสปาในประเทศเบลเยียม หรือการเดินทางไปพักผ่อนตากอากาศยังสถานที่ที่อยู่ใกล้ทะเลที่เกิดขึ้นจำนวนมากในประเทศอังกฤษช่วงที่อยู่ภายใต้การปกครองของพระนางวิกตอเรีย เป็นต้น

(4) การท่องเที่ยวเพื่อเกมกีฬา (Sport Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์หลักคือเกมกีฬา ซึ่งอาจจะเป็นการไปเล่นกีฬาหรือไปชมกีฬา เป็นต้น การท่องเที่ยวประเภทนี้เริ่มมาตั้งแต่สมัยอาณาจักรกรีกเรื่อง

(5) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา (Conference Tourism) เป็นการเดินทาง โดยมีจุดประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนา โดยขณะเดียวกันนั้นได้มีกิจกรรมเชิงการท่องเที่ยวไปด้วย เช่น การเดินทางไปเที่ยวชมสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น

พลอยศรี โปราณนันทน์ (2544) ได้เพิ่มประเภทของการท่องเที่ยวขึ้นอีก 3 ประเภท ดังนี้

(1) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยจุดประสงค์เพื่อให้ได้รับความรู้หรือประสบการณ์ด้านประวัติศาสตร์ของสถานที่นั้น ๆ เช่น การไปชมโบราณสถาน การเข้าชมพิพิธภัณฑ์ เป็นต้น

(2) การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ของมนุษย์ (Ethnic Tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์ในการศึกษาเรียนรู้ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับชาติพันธุ์ของชาวบ้าน

(3) การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์คือการสัมผัสใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น การท่องเที่ยวแบบทัวร์ป่า หรือการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสธรรมชาติของป่าเขา สัตว์ป่า และบางโอกาสยังมีการขี่ช้าง นั่งแพ รวมอยู่ด้วย

ผู้วิจัยสรุปว่า การจัดประเภทของการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่นักท่องเที่ยวต้องการได้รับจากการไปท่องเที่ยวในครั้งนั้นเป็นสำคัญ เช่น ประเภทการท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์ที่ต้องการความสนุกสนาน การผ่อนคลาย เพื่อการพักผ่อนคลายเครียด การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งเป็นการท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้รับความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยววนั้น ๆ เป็นต้น

2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ชวัลนุช อุทยาน (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว การกระทำนั้นจะสังเกตเห็นหรือไม่ก็ตาม ก็เพื่อการตอบสนองต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง พฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยวสังเกตได้จากพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยวเป็นอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดที่ถูกควบคุมอยู่ภายใน พฤติกรรมภายในส่วนใหญ่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอก”

ณัฐชนก เพชรพรหม (2554) ได้สรุปความหมายของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวว่า “การแสดงของนักท่องเที่ยวแต่ละคนที่มีต่อการมาท่องเที่ยวและใช้บริการในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีทั้งในทางบวกและลบ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะแสดงออกมาให้เห็นโดยที่นักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม”

รวีวรรณ โปรรุ่งโรจน์ (2558) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวคือการแสดงความรู้สึกนึกคิด ทั้งแสดงความรู้สึกนึกคิดก่อนการเดินทาง ในระหว่างการเดินทาง และหลังจากการเดินทางแล้ว และยังมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและการแสดงออกของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว”

นาวิน เกตุรวม (2559) สรุปความหมายพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำทุกอย่างเพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยรู้ตัวหรือไม่ก็ตามและคนนั้นสามารถสังเกตเห็นได้หรือไม่ก็ตาม

นุชนารถ จันทร์แรม (2559) สรุปไว้ว่า “พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวทุกคนมีความรู้สึกและการแสดงออกในด้านต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไป ทั้งปัจจัยด้านบวกและด้านลบซึ่งถือเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว”

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวแต่ละคน ที่แสดงออกมาขณะที่เดินทางมาท่องเที่ยวและใช้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่ออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยนักท่องเที่ยวเองจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม

2.2.2 ความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

วิคเนีย มายอร์ (2555) สรุปว่า การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวทำให้ทราบถึงรูปแบบการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว และสามารถนำมาทำการประเมินการบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว หรือทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกพึงพอใจหลังจากการใช้บริการ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ให้บริการต้องทราบสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำมาใช้เป็นแนวทางในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง

รวีวรรณ โปรรุ่งโรจน์ (2558) กล่าวว่า กระบวนการการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

(1) การตระหนักถึงความจำเป็นในการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวได้ถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้าเช่น สื่อโฆษณา ได้รับฟังจากเพื่อนหรือญาติ ได้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว เช่น การได้เห็นภาพทิวทัศน์ที่สวยงาม

(2) การค้นหาและการประเมินข้อมูล การที่นักท่องเที่ยวทำการสืบค้นข้อมูลเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด เหตุผลที่นักท่องเที่ยวค้นหาข้อมูลก่อนการ ท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะสร้างความพึงพอใจให้ตัวเองมากที่สุด การหาคำตอบขั้นพื้นฐานว่าจะไปเที่ยวไหน พักที่ไหน ค่าใช้จ่ายเท่าไรการเดินทางควรจะไปกับบริษัทนำเที่ยวหรือไม่

(3) การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนที่นักท่องเที่ยวต้องตัดสินใจซื้อหรือเดินทางไปท่องเที่ยว และเป็นขั้นตอนที่นักท่องเที่ยวต้องชำระเงินโดยการจ่ายล่วงหน้า หรืออาจจะจ่ายในระหว่างเดินทางก็ได้

(4) การได้รับประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว การที่นักท่องเที่ยวออกเดินทางจากจุดเริ่มต้นของการเดินทางจนถึงจุดสิ้นสุดของการเดินทาง และในระหว่างการเดินทาง ที่จะมีประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวอาจได้รับคือ ความพึงพอใจ ประทับใจ การพบเพื่อนใหม่ เกิดความรู้สึกสนุก เกิดการเปรียบเทียบกับสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเคยไปมา

(5) การประเมินประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับ การประเมินประสบการณ์การท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นหลังจากนักท่องเที่ยวได้สิ้นสุดการเดินทางแล้ว กล่าวคือ เป็นการประเมินความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ การอยากกลับไปท่องเที่ยวอีกหรือไม่ ได้รับประสบการณ์ความรู้จากการท่องเที่ยวนี้มากน้อยแค่ไหน

นุชนารถ จันทร์แรม (2559) ได้สรุปความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวว่า การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยจะต้องมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เพื่อสนองความต้องการให้แก่นักท่องเที่ยวได้อย่างมากที่สุดและเกิดประโยชน์ต่อชุมชนโดยรวม

การศึกษาวิจัยของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยประกอบด้วย นักท่องเที่ยว และคนในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(1) ตัวนักท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวนั้นเป็นเจ้าของพฤติกรรมในการเดินทางท่องเที่ยว และมีนักท่องเที่ยวบางส่วนไม่สนใจหรือตระหนักถึงสิ่งที่น่าสนใจปัจจัยต่าง ๆ ในการเดินทางท่องเที่ยว เช่นนักท่องเที่ยวบางคนรู้สึกว่าการพักผ่อนจากงานมาเป็นเวลาหลายเดือน โดยไม่เห็นความจำเป็นต่อปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของเขาในอนาคต

(2) คนในชุมชนท้องถิ่น เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในชุมชน โดยกลุ่มคนในชุมชนนั้นจำเป็นต้องมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ทั้งที่พวกเขามีถิ่นฐานรกรากอยู่ในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวนั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า “เจ้าบ้านและเจ้าของสถานที่ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว” มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สามารถช่วยให้คนในชุมชนเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการวางแผน พัฒนา และ ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อสนองความต้องการให้แก่นักท่องเที่ยวได้อย่างมากที่สุด และเกิดประโยชน์ต่อชุมชนโดยรวม ทั้งนี้เพื่อช่วยป้องกันและลดผลกระทบในด้านลบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน

ผู้วิจัยสรุปความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวว่า การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของผู้ให้บริการและแหล่งท่องเที่ยวมาก เนื่องจากผู้ให้บริการมีความจำเป็นต้องรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เพื่อจะได้นำมาวางแผนการบริการให้ตอบสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยวได้มากที่สุด และจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการท่องเที่ยวและชุมชนโดยรอบ

2.2.3 องค์ประกอบของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ชวลินช อุทยาน (2557) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ คือ

- (1) เป้าหมาย หมายถึง การกระทำที่แสดงออกทุก ๆ การกระทำจะต้องมีเป้าหมายของการกระทำนั้น
- (2) ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีวุฒิภาวะและความสามารถในการทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ
- (3) สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์ที่ทำให้เลือกกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการ
- (4) การแปลความหมาย หมายถึง กระบวนการทางความคิดในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่ตนพอใจมากที่สุด สถานการณ์หนึ่ง ๆ
- (5) การตอบสนอง หมายถึง การกระทำตามที่ได้เลือกสรรไว้แล้วเพื่อให้ได้ตามความต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวเลือกที่จะไปเที่ยวในช่วงวันหยุดเพื่อพักผ่อน จะต้องวางแผนการเดินทางและเตรียมการล่วงหน้า เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการที่ตั้งไว้ ตั้งแต่การกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวเตรียมการเดินทาง การจองที่พัก เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของตนเอง
- (6) ผลลัพธ์ที่ตามมา หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำ อาจจะเป็นไปตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ได้คาดหวังก็ได้ เช่น มีแผนการจะมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ในเวลานั้นเกิดมีการชุมนุมที่สนามบิน เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ มีผลลัพธ์ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหวังไว้ได้
- (7) ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่กระทำลงไปไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงต้องไตร่ตรองคิดหาแนวทางใหม่ ๆ มาตอบสนองความต้องการ หรือจะเปลี่ยนเป้าหมายไปเลย

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของ Leavitt (1964 อ้างใน นาวิณ เกตุรวม, 2559, หน้า 28) ได้กล่าวว่า นักท่องเที่ยวจะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา จะต้องมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นเสมอ ซึ่งสาเหตุนั้นจะเป็นสิ่งกระตุ้นทำให้เกิดความต้องการที่จะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้ ต้องมีลักษณะดังนี้

(7.1) ต้องมีสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้อการขึ้น

(7.2) ต้องมีสิ่งจูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ

(7.3) ย่อมมีเป้าหมายในเรื่องของการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยสรุปได้ว่าพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้ต้องมีองค์ประกอบจากความต้องการมีแรงจูงใจ และมีเป้าหมายที่จะทำให้นักท่องเที่ยวพิจารณาตัดสินใจว่าจะเดินทางไปท่องเที่ยวที่ไหน อย่างไร เมื่อใด เพื่ออะไร และความพร้อมของนักท่องเที่ยวในการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่นั้น ๆ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

2.2.4 รูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

นักวิชาการได้กำหนดรูปแบบเพื่ออธิบายพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไว้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และวิธีการที่ใช้ ซึ่งการกำหนดรูปแบบที่เป็นพื้นฐานที่สุด คือ การแบ่งนักท่องเที่ยว ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามลักษณะของพฤติกรรมของการเดินทาง คือ การแบ่งว่าบุคคลนั้นเป็น นักท่องเที่ยว (Tourists) หมายถึง การที่คนคนหนึ่งซื้อโปรแกรมนำเที่ยวที่ให้บริการครบทุกเรื่องจาก บริษัทนำเที่ยว หรือนักเดินทาง (Travelers) หมายถึง การที่คนมีการจัดการเดินทางด้วยตนเอง เช่น ซื้อตั๋วเครื่องบินมาเอง จองที่พักเอง และกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวด้วยตนเอง เป็นต้น

นอกจากนี้ Perreault, Dorden & Dorden (1979) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

(1) นักท่องเที่ยวแบบประหยัด (Budget Travelers) เป็นการท่องเที่ยวที่ใช้ งบประมาณไม่มากนัก แต่มีความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวที่ตนเองเลือก

(2) นักท่องเที่ยวชอบผจญภัย (Adventurous Travelers) เป็นนักท่องเที่ยวที่ต้อง ศึกษาอย่างดี เพราะอาจมีความเสี่ยงและมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเพื่อความปลอดภัยที่มากขึ้น

(3) นักท่องเที่ยวประเภทเดินทางระหว่างวันหยุด (Vacationers Travelers) เป็น ท่องเที่ยวที่ใช้งบไม่มากนัก แต่นักท่องเที่ยวมีความกระตือรือร้นที่จะออกมาท่องเที่ยว โดยมีการ วางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะเดินทางไปไหน ค่าใช้จ่ายเท่าไร

(4) นักท่องเที่ยวแบบชอบเดินทางโดยใช้ระยะเวลาเดินทางยาวนาน (Moderates Travelers) เป็นการเดินทางที่เกิดจากความรักในการท่องเที่ยวอย่างยิ่ง จึงใช้เวลาไปกับการท่องเที่ยว เป็นระยะเวลาสั้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว สามารถพิจารณาแบ่งได้ตาม วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว และความพร้อมทางด้านต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวแบบเหมา จ่าย การท่องเที่ยวแบบนักเดินทาง การท่องเที่ยวแบบประหยัด การท่องเที่ยวแบบผจญภัย เป็นต้น

2.2.5 ประเภทของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

Cohen (1979) ได้เสนอรูปแบบประเภทพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

(1) นักท่องเที่ยวแบบนันทนาการ (Recreational Tourists) เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นกิจกรรมมากกว่า ต้องผ่านการวางแผนล่วงหน้าเพื่อความสุขและเพลิดเพลิน

(2) นักท่องเที่ยวแบบปลีกตัวหาความเพลิดเพลิน (The Diversionsary Tourists) เป็นการท่องเที่ยวที่หลีกเลี่ยงอะไรเดิม เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ให้เกิดขึ้นกับชีวิต

(3) นักท่องเที่ยวมุ่งหาประสบการณ์ (The Experiential Tourists) เป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจนว่าตนเองต้องการอะไรจากการท่องเที่ยวในครั้งนั้น มีความตั้งใจที่จะเปิดรับเรื่องราวที่แปลกใหม่ และกิจกรรมที่ทำหยาตัวเอง

(4) นักท่องเที่ยวแบบชอบทดลอง (The Experimental Tourists) เป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดเด่นพิเศษคือความอยากรู้ อยากรอง อยากรหาคำตอบที่ตนอยากรู้ ทำให้เกิดความรู้และประสบการณ์ที่มากขึ้น

(5) นักท่องเที่ยวที่ใช้ชีวิตแบบคนท้องถิ่น (The Existential Tourists) เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ การดำรงชีวิตในแต่ละวันของคนในพื้นที่ โดยนักท่องเที่ยวจะเรียนรู้และปฏิบัติตนตามคนในพื้นที่ เช่น การทานอาหารพื้นถิ่น ฝึกใช้ภาษาถิ่น ใช้ชีวิตเหมือนคนในพื้นที่ เป็นต้น

จากข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเภทของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สามารถจัดประเภทตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ การท่องเที่ยวประเภทมุ่งหาประสบการณ์ เป็นต้น

2.3 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

2.3.1 ความหมายของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

การให้คำจำกัดความหรือความหมายของแรงจูงใจนั้น ไม่สามารถให้ความหมายที่แน่นอนเป็นสากลได้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักวิชาการต่าง ๆ มีมุมมองจุดเด่นที่แตกต่างกันออกไปซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้

สุภัททา พิณทะแพทย์ (2542) กล่าวว่า “เหตุจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรมเกิดการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น”

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543) ได้กล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง ความต้องการบางอย่างที่เกี่ยวกับร่างกาย ซึ่งเกิดจากความตึงเครียด เช่น ความหิว ความกระหาย หรือ ความไม่สะดวกสบายกาย ความต้องการเกี่ยวกับจิตวิทยา เกิดจากความต้องการการยอมรับศักดิ์ศรีหรือมีส่วนร่วมกับผู้อื่น ความต้องการเหล่านี้ส่วนมากจะไม่แข็งแกร่งพอที่จะจูงใจบุคคลให้ก่อปฏิกริยาในเวลาใดเวลาหนึ่ง ความต้องการจะเป็น “สิ่งจูงใจ” ได้เมื่อมันถูกเร้าอย่างแรงกล้าในระดับหนึ่ง สิ่งจูงใจหรือแรงขับเคลื่อน (Drive) คือความต้องการที่จะ “บีบบังคับ” หรือ “ผลักดัน” ให้บุคคลนั้นแสวงหาการตอบสนอง

ความต้องการ การตอบสนองความต้องการจะทำให้เกิดความตึงเครียดที่ผู้บริหารรู้สึกน้อยลง ดังนั้น นักจิตวิทยาได้สร้างทฤษฎีการจูงใจของมนุษย์ไว้ดังนี้

ทฤษฎีการจูงใจของซิกมันด์ ฟรอยด์ โดยการตั้งสมมติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวว่ามีพลังทางจิตวิทยาที่มาปรับแต่งพฤติกรรมของเขา นั่นก็คือ บุคคลไม่เข้าใจว่าอะไรมาจูงใจตัวเขา ถ้านาย ก. ต้องการซื้อกล้องถ่ายรูปราคาแพง เขาอาจอธิบายสิ่งจูงใจของเขาว่าต้องการซื้อมาเพื่องานอดิเรกหรือเพื่ออาชีพของเขา แต่ในระดับที่ลึกกว่านั้นเขาอาจซื้อกล้องถ่ายรูปมาเพื่อให้เขา ดูรู้สึก “หนุ่มขึ้น” และแสดงถึงความเป็นอิสระอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ผลงานวิจัยการจูงใจพบว่า ผลลัพธ์แต่ละอย่างสามารถเข้าถึงสิ่งจูงใจชุดหนึ่งที่มีอยู่ในตัวผู้บริหารได้ เช่น สุราราคาแพงอาจจูงใจบางคนที่ต้องการพักผ่อน แสดงถึงฐานะและความสนุกสนานได้ ดังนั้นจึงไม่แปลกที่บริษัทสุราต่าง ๆ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการใช้สิ่งจูงใจ จะใช้สิ่งจูงใจคนละอย่างกับตลาดเป้าหมายคนละส่วน เพื่อพัฒนาทฤษฎีพฤติกรรมจูงใจให้กว้างขวางมากขึ้น จึงได้ศึกษาข้อมูลและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปเป็นข้อเท็จจริง ดังนี้

- (1) ทุกคนมีความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ
- (2) พฤติกรรมการจูงใจ เป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของบุคคลกับสภาวะแวดล้อม
- (3) สังคมหรือกลุ่มคนเป็นปัจจัยสำคัญที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมการจูงใจของแต่ละบุคคล
- (4) ปฏิกริยาย้อนกลับจากสภาวะแวดล้อมจะมีบทบาทสำคัญทำให้แต่ละบุคคลปรับพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสภาวะแวดล้อมนั้น
- (5) แต่ละบุคคลอาจมองภาพแวดล้อมต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาวะจิตใจของแต่ละบุคคล
- (6) ปัจจัยทางด้านร่างกายและจิตใจจะเป็นตัวกำหนดให้แต่ละบุคคลมีการจูงใจที่แตกต่างกันโดยแรงจูงใจจะเป็นตัวชี้ที่สำคัญในการแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรในองค์กร ดังนั้นทุกองค์กรจำเป็นต้องเข้าใจพฤติกรรมจูงใจของบุคลากร เพื่อหาทางส่งเสริมให้บุคลากรทำงานอย่างเต็มกำลังเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2550) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง แรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย จิตใจ และวัฒนธรรมของบุคคล จนสามารถกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมการบริโภคอย่างมีเป้าหมาย ถ้าเป็นแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว ย่อมแสดงให้เห็นถึงค่านิยมในการบริโภคสินค้าด้านการท่องเที่ยว การแสวงหาประสบการณ์ที่คาดว่าจะสร้างความพึงพอใจให้กับตนเองได้ แรงจูงใจเหล่านี้ทำให้รูปแบบพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน แรงจูงใจทางการท่องเที่ยวแบ่งเป็น 2 ประเภท ตามวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว ได้แก่

- (1) แรงจูงใจเพื่อการพักผ่อนทั้งร่างกายและจิตใจ โดยการแสวงหารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิลำเนา เป็นต้น

(2) แรงจูงใจเพื่อการติดต่อและการขยายงานทางธุรกิจ แรงจูงใจด้านนี้มีความสำคัญมากขึ้นในยุคการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ทำให้ภาคธุรกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเดินทางเพื่อการติดต่อขยายงานให้กว้างขวางขึ้น

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจ มีการกระตุ้นโดยสิ่งเร้า ก่อให้เกิดการกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง สิ่งเกิดได้จากพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจมิใช่เพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา แต่ต้องเป็นพฤติกรรมที่มีความเข้มข้น มีทิศทางจริงจัง มีเป้าหมายชัดเจน และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นที่เรียกว่าแรงจูงใจด้วย

2.3.2 ความสำคัญของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

ทฤษฎีลำดับขั้นของแรงจูงใจของมาสโลว์ เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่นักจิตวิทยา นักสังคมวิทยา และนักคิดทั้งหลายได้นำมาประยุกต์ในการอธิบายทัศนคติ พฤติกรรม รวมถึงแรงจูงใจของมนุษย์ในการท่องเที่ยวทำให้ทราบถึงกระบวนการคิด การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ลำดับขั้นความต้องการตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ มี 5 ขั้น ดังนี้

(1) ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น น้ำดื่ม อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค เป็นต้น ซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองชีวิตก็จะดำรงอยู่ไม่ได้

(2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความปลอดภัยต่อร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ความรุนแรงต่าง ๆ จากการบริโภคและการเดินทาง ความมั่นคงในการทำงาน และการอยู่ในสังคมที่เป็นระเบียบ

(3) ความต้องการได้รับการยอมรับในสังคม (Belonging / Social Needs) ได้แก่ การให้และการได้รับความรัก ได้รับความเป็นมิตรและการยอมรับจากเพื่อนและสังคม ต้องการให้บุคคลอื่นยอมรับในความสำเร็จของตน

(4) ความต้องการการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) ได้แก่ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ความสำเร็จ มีศักดิ์ศรี ความเป็นอิสระและเสรีภาพ เป็นที่รู้จักและได้รับการยกย่องยอมรับจากบุคคลทั้งหลายในสังคม

(5) ความต้องการได้รับความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self – Actualization Needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ตั้งความปรารถนาสูงสุดเอาไว้ โดยการใช้ความสามารถทุกอย่างที่มีอยู่

Crompton (1979); Dann (1981); Veal (1997) และ Wahab (1975 อ้างใน ธรรมชนก เพชรานนท์, 2558) กล่าวว่า ประเด็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว นั้น เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการศึกษาด้านการท่องเที่ยว และเป็นพื้นฐานของการพัฒนาการท่องเที่ยว เช่นเดียวกับ Crompton (1979) ที่ได้ตั้งข้อสังเกตว่า มีความเป็นไปได้ที่จะอธิบายพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและจัดกลุ่มนักท่องเที่ยว แต่เป็นการยากที่จะตอบคำถามว่าปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว นักวิจัยหลายคนได้มองเห็นว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยผลักดันที่สำคัญของการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยว (Crompton, 1979; Fodness, 1994 และ Iso-Aloha, 1982)

นั่นคือ แรงจูงใจเป็นจุดเริ่มต้นในการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และยิ่งไปกว่านั้นจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการของการท่องเที่ยว (Gunn, 1988 และ Mill & Morrison, 1985) กล่าวคือ รูปแบบพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว นั้นเป็นผลมาจากกระบวนการเลือกจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Destination-Choice Process) ซึ่งได้รับอิทธิพลอย่างมากจากแรงจูงใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวมาก เพราะแรงจูงใจจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมในการท่องเที่ยว เพื่อแสวงหาความพึงพอใจด้วยการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่เป็นเป้าหมาย

2.3.3 องค์ประกอบของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

Moscardo, et al. (1996) ได้เสนอว่า แรงจูงใจนั้นมีความเชื่อมโยงกับกิจกรรมและจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวเลือก ทฤษฎีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎี Travel Career Ladder ที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย Pearce (1988, 1991, 1993); Pearce & Caltabiano (1983) และ Moscardo & Pearce (1986) ทฤษฎี TCL นี้อธิบายว่า แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวมี 5 ระดับ ได้แก่

(1) ความต้องการพักผ่อน (Relaxation Needs) โดยใช้การท่องเที่ยวเพื่อหาความเป็นอิสระตามพื้นฐานร่างกาย ได้แก่ ความต้องการให้ร่างกายได้พักผ่อน ทำให้ร่างกายแข็งแรงขึ้น หรือการผ่อนคลายอารมณ์ แรงจูงใจในลำดับขั้นนี้เป็นลำดับขั้นของความต้องการทางด้านกายภาพ (Physical Needs)

(2) แรงจูงใจเพื่อหาความความปลอดภัยเกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะการใช้การท่องเที่ยวเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด

(3) ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relationship Needs) โดยการใช้การท่องเที่ยวเพื่อหาความรักและความเป็นเจ้าของ และสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น โดยการเดินทางจะทำให้ นักท่องเที่ยวได้อยู่ร่วมหรือทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว กลุ่มเพื่อน สังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่

(4) ความต้องการความภาคภูมิใจและการพัฒนาตัวเอง (Self-esteem and Development Needs) นักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวเพราะรู้สึกว่าการท่องเที่ยว

เป็นโอกาสที่จะทำให้เขาพัฒนาตนเอง ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ หรือการเดินทางทำให้เขารู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองจากการหาการยอมรับนับถือจากผู้อื่น

(5) ความต้องการความสำเร็จหรือการบรรลุความปรารถนาของตน (Self-actualization/ fulfillment Needs) ความต้องการท่องเที่ยวในลำดับขั้นนี้เกิดจากแรงจูงใจที่นักท่องเที่ยวรู้สึกว่าได้บรรลุความใฝ่ฝันหรือการเดินทางท่องเที่ยวทำให้รู้จักตนเองมากขึ้น ซึ่งแรงจูงใจในลำดับขั้นนี้จะเป็นลำดับขั้นสูงสุดที่นักท่องเที่ยวต้องการ

ตามทฤษฎีนี้ นักท่องเที่ยวสามารถมีแรงจูงใจได้มากกว่าหนึ่งลำดับขั้น และเมื่อนักท่องเที่ยวมีประสบการณ์การท่องเที่ยวมากขึ้น เขาก็จะมีลำดับขั้นของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่สูงขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยผลักดันหรือแรงจูงใจ เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลหนึ่ง ๆ ที่จะจุดชนวนความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยว กระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวที่มีส่วนดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยี่ยมชม ปัจจัยดังกล่าวนี้เรียกว่า ปัจจัยดึงดูด ซึ่งเป็นปัจจัยจูงใจหรือสภาพเงื่อนไขภายนอก จากตัวแหล่งท่องเที่ยวเองที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ได้แก่

(1) ลักษณะภูมิประเทศ ได้แก่ ลักษณะทางภูมิประเทศ สภาพทางภูมิอากาศของสถานที่ท่องเที่ยวหรือทัศนียภาพของสถานที่ท่องเที่ยว

(2) สภาพอื่น ๆ เป็นเรื่องหรือสิ่งอื่น ๆ ที่จัดว่าเป็นสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวนอกเหนือไปจากสภาพทางกายภาพ ได้แก่ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความหลากหลายของกิจกรรม การเป็นแหล่งสินค้าที่น่าสนใจ ราคาถูก ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวอาจเกิดขึ้นได้จากหลายองค์ประกอบ เช่น เกิดจากความต้องการที่จะพักผ่อน เกิดจากความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวเองที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว หรืออาจจะเกิดจากการสร้างความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงบริการได้ง่าย เป็นต้น

2.3.4 รูปแบบของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2537) กล่าวว่า การขยายตัวของอุปสงค์มักมีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factors) และ แรงจูงใจดึงดูด (Pull Factors) เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

แรงจูงใจผลักดัน (Push Factors) หมายถึงปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล โดยเป็นความต้องการภายในของมนุษย์ในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้มนุษย์มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่

(1) ลักษณะทางสรีระวิทยาของมนุษย์ หมายถึง การที่มนุษย์มีลักษณะทางสรีระวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว เช่น มีร่างกายที่ตั้งตรงสามารถเดินเคลื่อนไหวไปมาได้ การมองเห็นด้วย

ดวงตาทั้งสองข้างทำให้มองเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวได้อย่างสวยงาม หรือการที่มนุษย์มีสมองสำหรับคิดและเก็บความทรงจำ เมื่อเดินทางไปพบสิ่งต่าง ๆ มนุษย์ก็จะจดจำไว้และนำมาคิดไตร่ตรองหรือเปรียบเทียบ และจดจำเหตุการณ์นั้นเป็นประสบการณ์ ซึ่งสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยว เช่น การได้ยินการได้ฟังถึงการเดินทางท่องเที่ยว ประสบการณ์การผจญภัย ความสนุกสนานต่าง ๆ จากเพื่อน อาจทำให้เราเกิดความรู้สึกอยากมีประสบการณ์แบบนี้บ้าง

(2) สัญชาตญาณและความต้องการของมนุษย์ มนุษย์มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวมาตั้งแต่กำเนิด เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง เช่น ความอยากรู้อยากเห็น การต้องการผจญภัย การเสาะหาสิ่งแปลกใหม่รอบตัว หรืออาจเป็นความต้องการพักผ่อน ความต้องการสนุกสนาน เพลิดเพลิน หรือความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง เป็นต้น

(3) ทักษะคติ และค่านิยมที่มีจุดหมายปลายทาง ความต้องการเดินทางท่องเที่ยว ไม่ว่าจะต้องการเดินทางไปไหน มีผลมาจากทักษะคติและค่านิยมของนักท่องเที่ยวที่มีจุดมุ่งหมาย ปลายทางที่ต้องการไปเยือน เช่น นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวนมากต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากมีความคิดที่ดีต่อจังหวัดเชียงใหม่ ว่าเป็นเมืองที่สวยงาม มีเอกลักษณ์ความโดดเด่น มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมากมาย รวมทั้งผู้คนท้องถิ่นต่างก็เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว หรือในกรณีที่นักท่องเที่ยวต่างชาติต้องการมาเยือนประเทศไทย เนื่องจากประทับใจธรรมชาติและมีความคิดที่ดีต่อเมืองไทยว่าเป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ มีวัฒนธรรมที่โดดเด่น มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย อาหารการกินอุดมสมบูรณ์ อีกทั้งคนไทยก็มีอุปนิสัยใจดีเพื่อแม่และเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

(4) การมีเวลาว่างมากขึ้นของมนุษย์ การมีเวลาว่างและการใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อน อาจเกิดได้ใน 3 ลักษณะ ซึ่งส่งผลทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน คือ

(4.1) เวลาว่างระยะสั้น (ชั่วโมง) เป็นการพักผ่อนในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ อาจอยู่ในรูปความบันเทิง หรือการพักผ่อนต่าง ๆ เช่น การดูหนังฟังเพลง การอ่านหนังสือ การเล่นกีฬา หรืออาจเป็นการเดินทางเที่ยวในช่วงเวลาสั้น ๆ เช่น การไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า สวนสนุก สวนสัตว์ เป็นต้น เวลาว่างในวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ อุปสงค์ในการท่องเที่ยวจะคล้ายกับกรณีแรก คือ เป็นการพักผ่อนหรือการเดินทางที่ไม่ไกลมากนักแต่อาจมีเวลาท่องเที่ยวได้นานขึ้น หรือมีการพักผ่อน เช่น การเดินทางไปท่องเที่ยวต่างจังหวัด เป็นต้น

(4.2) เวลาว่างในวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ อุปสงค์ในการท่องเที่ยวจะคล้ายกับกรณีแรก คือ เป็นการพักผ่อนหรือการเดินทางที่ไม่ไกลมากนักแต่อาจมีเวลาท่องเที่ยวได้นานขึ้น หรือมีการพักผ่อน เช่น การเดินทางไปท่องเที่ยวต่างจังหวัด เป็นต้น

(4.3) เวลาว่างจากวันหยุดพักร้อน หรือวันหยุดประจำปี บริษัทหรือองค์กรทั่วไปตามปกติมักจะมีระยะเวลาวันหยุดพักร้อนหรือวันหยุดประจำปีให้แก่พนักงาน ซึ่งอาจมี

ระยะเวลาแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละบริษัท เช่น 6 วัน 15 วัน หรือ 30 วันต่อปี เวลาว่างจากการพักผ่อนเหล่านี้ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน และทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ไกลและนานขึ้น

(5) สุขภาพร่างกาย ปัจจุบันก้าวหน้าทางการแพทย์และการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่มากขึ้น ทำให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและมีอายุที่ยืนยาวมากขึ้น ทำให้ประชาชนไม่มีปัญหาในการเดินทางมากนักเหมือนในอดีต ส่งผลให้ประชาชนสามารถเดินทางท่องเที่ยวกันมากขึ้น ในปัจจุบันกลุ่มคนสูงอายุจัดเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายหลักของหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทย ด้วย

(6) การศึกษา การขยายตัวทางการศึกษาในปัจจุบันมีส่วนช่วยผลักดันทำให้มนุษย์มีความรู้มากขึ้น มีการศึกษาที่สูงขึ้นและมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล ทำให้มีความต้องการที่จะเรียนรู้ และศึกษาหาประสบการณ์ในโลกกว้าง ทำให้มนุษย์มีความต้องการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ มากขึ้น

แรงดึงดูด (Pull Factors) หมายถึง ปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวกระตุ้นภายนอก หรือสิ่งเร้าที่อยู่รอบข้างของบุคคลที่ทำให้มนุษย์อยากออกไปสัมผัส หรือมีประสบการณ์ชีวิตในด้านต่าง ๆ ซึ่ง ได้แก่

(1) การค้นพบแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เช่น น้ำตก ถ้ำ หมู่เกาะ บ่อน้ำแร่ แหล่งประวัติศาสตร์โบราณสถาน เป็นต้น

(2) การสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เช่น สวนผลไม้ ฟาร์มปศุสัตว์ สวนสนุก ศูนย์การค้า สถานบันเทิง หรือการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น เพื่อรองรับการเดินทางมาท่องเที่ยว เป็นต้น

(3) ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว หรือความโดดเด่นที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ เช่น ภูเขา ป่าไม้ ชายทะเล หมู่เกาะ อุทยานแห่งชาติ หรือสิ่งมหัศจรรย์ของโลก เป็นต้น

(4) สื่อมวลชน สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญอย่างมากในโลกข่าวสารปัจจุบัน ผู้บริโภคเริ่มให้ความสนใจกับการรับข้อมูลข่าวสารประจำวันมากขึ้น รวมทั้งข่าวสารเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนมีส่วนสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวและเกิดความสนใจในกิจกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น

(5) การขยายตัวของผู้ประกอบการทางธุรกิจ เนื่องจากการท่องเที่ยวอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมยามว่างส่วนหนึ่งของมนุษย์ และปัจจุบันเป็นยุคแห่งเทคโนโลยี ส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวมีความสะดวกสบายมากขึ้นจากเมื่อก่อน ทำให้มนุษย์มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวกันมากขึ้น ธุรกิจท่องเที่ยวจึงมีการขยายตัวตามความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ธุรกิจบางประเภทมีการลงทุนสูงและสามารถสร้างปัจจัยดึงดูดให้กับ นักท่องเที่ยว เช่น ศูนย์บันเทิงขนาดใหญ่ โรงแรม ศูนย์การค้า คาสิโน เรือสำราญข้ามทวีป เป็นต้น

(6) การพัฒนาสิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยวนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวสถานที่นั้น สิ่งดึงดูดใจอาจมาจากสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา ชายทะเล น้ำตก หรืออาจจะเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์ก็ได้ เช่น ปราสาท พระราชวัง วัด โบราณสถาน ศูนย์การค้า นอกจากนี้ยังรวมถึงการจัดงานกิจกรรม เทศกาล ประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจได้ เช่น งานตรุษจีน งานสงกรานต์ งานลอยกระทง เทศกาลดนตรี การแข่งขันกีฬา เป็นต้น

(7) การคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพ ระบบการขนส่งและคมนาคมในปัจจุบันเจริญก้าวหน้าไปมาก มีการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น ทั้งการขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ โดยเฉพาะการขนส่งทางอากาศ จากการที่รัฐบาลมีนโยบายเปิดน่านฟ้าเสรี ทำให้มีการแข่งขันธุรกิจการขนส่งทางอากาศในเชิงพาณิชย์สูงขึ้น มีสายการบินเปิดใหม่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะมีสายการบินต้นทุนต่ำที่เปิดดำเนินการในประเทศไทย มีผลทำให้เกิดการขยายตัวของอุปสงค์ในกาออกเดินทางเพื่อท่องเที่ยวภายในประเทศและระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น

(8) ระบบการตลาดที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาด้านการตลาดของธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนทำให้อุปสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นได้ การบริหารตลาดและกลยุทธ์การตลาดที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ธุรกิจจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการได้เพิ่มมากขึ้น โดยกระตุ้นหรือจูงใจให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและตัดสินใจซื้อในที่สุด เช่น การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ของธุรกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมการตลาดในรูปแบบของการลด แลก แจก แถม ก็มีส่วนทำให้อุปสงค์เพิ่มขึ้นเช่นกัน

(9) ความร่วมมือระหว่างประเทศ ความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยวมีส่วนช่วยทำให้อุปสงค์ในการเดินทางระหว่างประเทศมีมากขึ้น อาทิเช่น การผ่อนผันเงื่อนไขในการออกตราอนุญาตเข้าเมือง (วีซ่า) ให้กับนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอีกประเทศหนึ่งในระยะเวลาที่กำหนด และไม่ต้องดำเนินการขอวีซ่า หรือความร่วมมือระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศในแถบยุโรปที่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวที่มีวีซ่าของประเทศใดประเทศหนึ่ง สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวยังอีกประเทศหนึ่งหรือหลาย ๆ ประเทศในกลุ่มสมาชิกได้โดยไม่ต้องขอวีซ่าของแต่ละประเทศ

(10) นโยบายของรัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยว นโยบายของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวมีความสำคัญในการผลักดันให้ประชาชนเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น การส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลโดยทั่วไปสามารถดำเนินการได้ 2 วิธี คือ

(10.1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางตรง เช่น การสนับสนุนการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว การลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อรับรองการท่องเที่ยว การออกกฎหมาย กฎระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ในปัจจุบัน

รัฐบาลได้กำหนดการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในนโยบายหลักที่สำคัญประการหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ โดยมีโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างจริงจัง และมีการนำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้คนไทยหันมาเดินทางท่องเที่ยวในประเทศกันมากขึ้น เช่น โครงการไทยเที่ยวไทย โครงการ Unseen Thailand หรือ โครงการเที่ยววันธรรมดาที่ไม่ธรรมดาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น

(10.2) การสนับสนุนการท่องเที่ยวทางอ้อม อาจทำได้โดยการกำหนดกฎหมายให้มีค่าแรงในวันหยุดให้แก่พนักงานและลูกจ้างของบริษัท การกำหนดให้มีวันหยุดพักผ่อนแก่พนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ การกำหนดวันหยุดราชการประจำปี หรือการกำหนดวันหยุดพิเศษต่อเนื่องเพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้มีเวลาพักผ่อนและเดินทางท่องเที่ยวกันมากขึ้น นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐบาลบางแห่งอาจมีการมอบส่วนลดพิเศษให้แก่ประชาชนบางกลุ่ม เช่น เด็ก เยาวชน คนพิการหรือคนชรา ในการใช้สาธารณูปโภคของรัฐบาล สิ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผลักดันให้ประชาชนอยากเดินทางท่องเที่ยวกันมากขึ้น ในบางประเทศที่เจริญแล้ว รัฐบาลมีการสนับสนุนการท่องเที่ยวของเยาวชนและผู้สูงอายุ โดยให้ส่วนลดพิเศษสำหรับค่าพาหนะแก่นักเรียน นักศึกษา หรือคนชรา บางประเทศอนุญาตให้เด็กและเยาวชนสามารถเข้าเยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางราชการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เช่น การเข้าชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ เป็นต้น

สรุปคือ แรงจูงใจผลักดัน (Push Factors) เป็นความต้องการภายในตัวบุคคลที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยว หลังจากนั้นการตัดสินใจเลือกที่ท่องเที่ยว จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยว ที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไป ณ สถานที่เหล่านั้น ส่วนแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factors) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากแหล่งท่องเที่ยว และเป็นตัวกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้เกิดจากลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปตามความต้องการที่เกิดขึ้น

2.3.5 ประเภทของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

ถวิล ธาราโกชน (2532) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจทางสังคมออกเป็น 3 ประเภท คือ

(1) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) การดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขเป็นสิ่งจำเป็นที่มนุษย์ทุกคนปรารถนาที่จะให้เป็นไป การมีเงินทองใช้สอย มีสิ่งอำนวยความสะดวกและความสุขสบายอย่างครบครัน คงจะไม่ทำให้บุคคลมีความสุขอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะธรรมชาติแล้วมนุษย์มีความต้องการที่สำคัญอยู่อย่างหนึ่ง ได้แก่ การเป็นที่ยอมรับของคนอื่น การได้รับความนิยมชมชอบจากคนอื่น หรือความรักใคร่ชอบพอกับคนอื่น

(2) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) ลักษณะที่สำคัญของมนุษย์ประการหนึ่ง ได้แก่ ความต้องการที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือคนอื่น ๆ ในสังคม ซึ่งลักษณะอันนี้ทำให้บุคคลแสวงหา

อำนาจ กระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ เพราะเกิดความรู้สึกว่าการ กระทำอะไรได้เหนือคนอื่นเป็นความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งของคนจึงเป็นเหตุให้เกิดแรงจูงใจใฝ่อำนาจ

(3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจประเภทหนึ่งที่ดูเหมือนว่าจะกล่าวถึงมากกว่าแรงจูงใจทางสังคมประเภทอื่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นหลังจากการคาดหวังของบุคคล ซึ่งอาจจะได้พบหรืออาจมีประสบการณ์จากสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเป็นรอยประทับใจมาตั้งแต่เล็ก ๆ แล้วเขาก็พยายามที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จอันนั้น

อุบลรัตน์ เฟิงสติด (2544) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

(1) แรงจูงใจปฐมภูมิ เป็นแรงจูงใจที่มีพื้นฐานมาจากสภาพร่างกาย ไม่ได้เกิดมาจากการเรียนรู้ แรงจูงใจปฐมภูมิสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1.1) แรงจูงใจด้านสรีระ แรงจูงใจทางด้านสรีระเกิดขึ้นเมื่อร่างกายอยู่ในภาวะไม่สมดุลร่างกายจะเกิดความต้องการเพื่อให้ร่างกายอยู่ในภาวะที่สมดุลให้ได้ เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ความต้องการอากาศ ความเจ็บปวด เป็นต้น

(1.2) แรงจูงใจทั่วไป แรงจูงใจทั่วไปนี้เป็นแรงจูงใจที่มีได้เกิดขึ้นจากลักษณะทางด้านสรีระมากนัก และมีได้เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากเรียนรู้ทุก ๆ เรื่อง เช่น ความกลัว ความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น ความสนใจ เป็นต้น

(2) แรงจูงใจทุติยภูมิ เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเรียนรู้ และทำให้เกิดพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ เช่น ในเด็กเล็ก ๆ เด็กจะมีแรงจูงใจเพื่อการมีชีวิตรอด แต่ในวัยผู้ใหญ่จะถูกจูงใจด้วยสิ่งเร้าที่นอกเหนือจากแรงจูงใจปฐมภูมิ เป็นต้นว่าได้รับการเร้าจากอำนาจเงิน ความสำเร็จในการทำงาน ชีวิตในครอบครัว ฉะนั้นแรงจูงใจทุติยภูมิ จึงเป็นสิ่งจูงใจค่อนข้างสลับซับซ้อนซึ่งต้องมีการเรียนรู้ แรงจูงใจทุติยภูมิ เช่น ความต้องการที่ยอมรับของสังคม ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของสังคมนี้ ทำให้บุคคลมีความคล้อยตามและมีการทำพฤติกรรมตามสภาพของสังคมแต่ละแห่ง เช่น กลุ่มเพื่อนมีมาตรฐานของกลุ่มอย่างไร บุคคลซึ่งมีความต้องการให้สังคมยอมรับจะกระทำพฤติกรรมตามมาตรฐานในกลุ่มนั้น ๆ เป็นต้น

ผู้วิจัยสรุปว่า ประเภทของแรงจูงใจสามารถแบ่งได้หลายลักษณะตามตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ เช่น การแบ่งประเภทของแรงจูงใจที่เกิดจากตัวกระตุ้นตามความต้องการทางสรีระ การแบ่งประเภทของแรงจูงใจที่เกิดจากตัวกระตุ้นตามความต้องการทางสังคม เป็นต้น

2.4 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ ความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงานเป็นเรื่องของความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติอยู่ และความพึงพอใจจะส่งผลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่มีวันสิ้นสุด เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ตามกาลเวลา และสภาพแวดล้อมบุคคลจึงมีโอกาที่จะไม่พึงพอใจในสิ่งที่เคยพึงพอใจมาแล้ว

กาญจนา อรุณสุขขุจี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นนามธรรม การที่จะทราบว่ามี ความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่มีหลายมิติและซับซ้อน ซึ่งจะต้องมีสิ่งกระตุ้นจึงจะเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้น ๆ ส่งผลให้เกิดเป็นความพึงพอใจ

Oliver (1997) กล่าวว่า “การตอบสนองที่แสดงถึงความรู้ความประสงค์ของลูกค้าเป็น วิจารณ์ญาณของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการ ความพึงพอใจมีมุมมองที่แตกต่างกันแล้วแต่มุมมองของแต่ละคน”

สรชัย พิศาลบุตร (2550) ได้กล่าวว่า “ความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ หมายถึง การที่ลูกค้า หรือผู้ใช้บริการได้รับสิ่งที่ต้องการแต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่ผู้ใช้บริการสามารถจัดหาบริการให้ได้ โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดีงาม”

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี มีความชอบ มีความพอใจ มีความเต็มใจ มีความสบายใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อม บุคคลจึงมีโอกาที่จะไม่พึงพอใจในสิ่งที่เคยพึงพอใจมาแล้วได้

2.4.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

Kotler (1976) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในกิจกรรมทางการตลาด และความพึงพอใจของลูกค้ายังมีส่วนสำคัญในองค์กรของรัฐบาลและธุรกิจแต่ละประเภท เพื่อเป็นการปกป้องสิทธิของลูกค้าและผู้บริโภค โดยให้ลูกค้าเกิดความประทับใจในสินค้า การบริการ และกิจกรรมทางการตลาด

Kotler & Armstrong (2004) ได้อธิบายว่า ในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าหรือการบริการของผู้บริโภคนั้น จะเกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเริ่มเกิดความตระหนักถึงความจำเป็น และมีความต้องการ ก่อนที่จะหาข้อมูลแต่ละแนวทางของสิ่งที่ต้องการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการนั้น จากนั้นจะทำการประเมินแต่ละทางเลือก หรือแต่ละสินค้าและบริการนั้น ก่อนที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกที่จะซื้อสินค้าหรือการบริการที่ตนเองคิดว่าจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตนเองได้ดี และเกิดความคุ้มค่ามากที่สุด หลังจากเลือกซื้อสินค้าหรือการบริการแล้ว พฤติกรรมต่อมาของลูกค้าคือ การเกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจกับสินค้าหรือการบริการที่ตนได้เลือกซื้อ ด้วยเหตุนี้จึงส่งผล ให้

ผู้บริโภคมีพฤติกรรมอื่น ๆ ต่อไปอีกเช่น การซื้อซ้ำอีกหรือไม่ซื้ออีก การบอกต่อกันไปยังผู้อื่น หรือการร้องเรียนในกรณีที่มีระดับความไม่พึงพอใจสูง

สาโรจน์ ไสยสมบัติ (2534, หน้า 15 อ้างใน นปภา พิสิฐมุกดา, 2551, หน้า 29) กล่าวว่า ความพึงพอใจนั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวกับการบริการ นอกจากผู้บริหารงานจะบริหารงานให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้ร่วมงานแล้วนั้น ยังจำเป็นต้องดำเนินงานให้ผู้มาใช้บริการหรือลูกค้าเกิดความรู้สึกพึงพอใจด้วย เมื่อลูกค้าเกิดความรู้สึกดีต่อสินค้าและบริการแล้วนั้น ยังขยายให้ทุกบริษัทที่มีความสนใจต้องการให้ลูกค้าของตนเองเกิดความ ประทับใจและพึงพอใจสามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่าง หรือเป็นแนวทางในการให้บริการ และบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์มากที่สุด

พิชญา ดวงฟู (2559) สรุปเกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยมีใจความว่า ความพึงพอใจเกิดจากความต้องการของแต่ละคนที่มีไม่เหมือนกัน ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องทางสังคม ต้องการด้านความปลอดภัย ด้านสังคม ด้านร่างกาย และด้านความสำเร็จ ซึ่งความต้องการเหล่านี้ บางครั้งทำให้มนุษย์อยากหลีกเลี่ยงหนีจากความ วุ่นวายมาพักผ่อนหย่อนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น การเยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางประวัติ การไปเยี่ยมเพื่อน ญาติ หรือคนรู้จัก เป็นต้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความรู้สึกพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้คนตัดสินใจที่จะกระทำการใดสิ่งหนึ่งอย่างต่อเนื่อง เช่น หลังจากที่ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าหรือการบริการที่ตนเองคิดว่าจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตนเองได้ดีและเกิดความคุ้มค่ามากที่สุดแล้ว มีความรู้สึกพึงพอใจต่อสินค้าหรือการบริการที่ตนได้เลือกซื้อนั้น จะส่งผลให้ผู้บริโภคมีการซื้อซ้ำอีก และอาจจะมีการบอกต่อกันไปยังผู้อื่น ซึ่งทำให้อุตสาหกรรมมีความก้าวหน้าและขยายตัวเพิ่มมากขึ้น หลายองค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนาเพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ

2.4.3 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

Millet (1954) มีมุมมองว่า ความพึงพอใจสรุปเป็นประเด็นได้ 5 ประการ ดังนี้

- (1) การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง การให้บริการที่มีฐานความคิดว่าทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม ไม่มีการแบ่งแยก และประชาชนทุกคนได้รับการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานการเดียวกัน
- (2) การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service) การให้บริการจะต้องให้ความสำคัญกับความตรงต่อเวลา
- (3) การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการจะต้องมีจำนวนและสถานที่เหมาะสม (The right quantity at the right geographical location) มิลเลทท์เห็นว่า ความเสมอภาคหรือการตรงเวลาจะไม่มี ความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่พอเพียง และสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

(4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Cotinuous Service) หมายถึง การให้บริการที่เป็นไปสม่ำเสมอ

(5) การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายถึง การให้บริการที่มีการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ ให้มีประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำงานได้มากขึ้น และก่อให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น

วิธาน จินาภักดิ์ (2555) ปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ มีดังนี้

(1) ด้านผลิตภัณฑ์บริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อได้รับการบริการที่มีคุณภาพ และตรงต่อความต้องการของผู้รับบริการ ความเอาใจใส่ลูกค้าหรือผู้รับบริการเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการนั้นได้

(2) ด้านราคา ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อ ผู้รับบริการพิจารณาในด้านราคาแล้วเห็นว่า คุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือการบริการนั้นเหมาะสมและคุ้มค่ากับจำนวนเงินที่จ่ายไป ทั้งนี้ความพึงพอใจขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้รับบริการที่แตกต่างกันออกไป

(3) ด้านสถานที่บริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อ ผู้รับบริการพิจารณาในสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ระบบสาธารณูปโภค และทำเลที่ตั้งของสถานที่บริการ

(4) ด้านการส่งเสริมแนะนำการบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อ การได้รับทราบข้อมูล ข่าวสาร หรือบุคคลอื่น ๆ กล่าวขานถึง การบริการในทางบวก ซึ่งอาจจะตรงกับความคิดและความเชื่อเดิมของผู้รับบริการมาก่อนอยู่แล้ว สิ่งนี้จึงถือเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งของผู้รับบริการที่มีความต้องการต่อการบริการนั้นได้

(5) ด้านผู้ประกอบการ/ ผู้ให้บริการ/ ผู้บริหารงานการบริการ/ ผู้ปฏิบัติงานบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้น จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้ที่มีบทบาทดังกล่าวเหล่านั้น มีความคำนึงต่อความสำคัญของผู้รับบริการเป็นหลัก ควรวางนโยบายบริหารจัดการต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถตอบสนองความต้องการของ ผู้รับบริการได้อยู่เสมอ

(6) สภาพแวดล้อมของการบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อสภาพแวดล้อมและบรรยากาศมีอิทธิพลต่อผู้รับบริการ ในทางบวกหรือลบได้เช่นกัน ผู้รับบริการมักมีความชื่นชอบสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่สวยงาม ความสะอาด ตลอดจนสีสันทันหรือการตกแต่งที่ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจได้

(7) ด้านกระบวนการบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการนำเสนอกระบวนการบริการในการสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ ความคล่องตัวในการตอบสนองความต้องการ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่บริการได้อย่างมีคุณภาพ

ผู้วิจัยสรุปว่า การที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้นั้นต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลาย ประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบของความพึงพอใจต่อการให้บริการ ต้องคำนึงถึงความ ต้องการของผู้รับบริการเป็นสำคัญ

2.4.4 รูปแบบของความพึงพอใจ

บุญเรือง ขจรศิลป์ (2529) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ทักษะคติหรือเจตคติเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติได้โดยตรง แต่เราสามารถวัดทัศนคติ ได้โดยอ้อม โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทน ฉะนั้นการวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตที่จำกัด ด้วย อาจมีความคลาดเคลื่อนขึ้น ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่จริง ซึ่ง ความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้เป็นธรรมดาของการวัดโดยทั่ว ๆ ไป

Shelli (1995) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าเป็นความรู้สึก 2 แบบของ มนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข และความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความรู้สึกทางบวกจะทำให้เกิดความสุข และ ความสุขนี้จะมีความสัมพันธ์ทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้ เป็นความซับซ้อนที่เรียกว่า ระบบ ความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่า ความรู้สึกทางลบ

จากที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า รูปแบบความพึงพอใจเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก เมื่อ ได้รับสิ่งเร้าที่ตรงตามความต้องการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมมีหลายรูปแบบแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นจะแสดงออกอย่างไร โดยที่ตัวบุคคลอาจจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้

2.4.5 ประเภทของความพึงพอใจ

Aday & Andersen (1978) กล่าวว่า ความพึงพอใจสามารถแบ่งได้ 6 ประเภท ได้แก่

- (1) ความพึงพอใจต่อความสะดวกที่ได้รับจากบริการ ซึ่งแบ่งออกเป็น
 - (1.1) การใช้เวลารอคอยในสถานที่บริการ
 - (1.2) การได้รับการดูแลเมื่อมีความต้องการ
 - (1.3) ความสะดวกสบายที่ได้รับในสถานบริการ
- (2) ความพึงพอใจต่อการประสานงานของการบริการ ซึ่งแยกออกเป็น
 - (2.1) การได้รับบริการทุกประเภทในสถานที่ คือ ผู้ใช้บริการสามารถขอรับ บริการตามความต้องการของผู้ใช้บริการ
 - (2.2) ผู้ให้บริการให้ความสนใจผู้ให้บริการ
 - (2.3) ได้มีการติดตามผลงาน
- (3) ความพึงพอใจต่อข้อมูลที่ได้รับจากบริการ

(4) ความพึงพอใจต่ออัยาศัย ความสนใจของผู้ให้บริการ ได้แก่ การแสดงอัยาศัย
ท่าทางที่ดี เป็นกันเองของการให้บริการ และความสนใจ ห่วงใยต่อผู้ใช้บริการ

(5) ความพึงพอใจต่อคุณภาพของบริการ ได้แก่ คุณภาพของการบริการต่อผู้ใช้บริการ

(6) ความพึงพอใจต่อค่าใช้จ่ายเมื่อใช้บริการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของ
ผู้ใช้บริการ

ผู้วิจัยสรุปว่า ประเภทของความพึงพอใจสามารถจำแนกตามลักษณะการตอบสนองของการ
รับบริการ เช่น ความพึงพอใจต่อความสะดวกที่ได้รับจากบริการ ความพึงพอใจต่อการประสานงาน
ของการบริการ ความพึงพอใจต่อข้อมูลที่ได้รับจากบริการ ความพึงพอใจต่ออัยาศัย ความสนใจของผู้
ให้บริการ ความพึงพอใจต่อคุณภาพของบริการ ความพึงพอใจต่อค่าใช้จ่ายเมื่อใช้บริการ เป็นต้น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกวรรณ สองสีโย (2550) ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสิ่งต่าง ๆ
ในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ใช้ตัวอย่างในการศึกษา 100 คน ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทย 50 คน และนักท่องเที่ยวต่างชาติ 50 คน โดยใช้แบบสอบถาม การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่ม
แบบบังเอิญ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผล
การศึกษาพบว่า ร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเป็นครั้งแรก ที่เหลือร้อยละ
20 เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวมากกว่า 1 ครั้ง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า เป็นเพศหญิง
ร้อยละ 47 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 53 รายงานการท่องเที่ยวซึ่งไม่รวมค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
พบว่า รายงานการท่องเที่ยวต่ำกว่า 1,000 บาทต่อครั้ง มีร้อยละ 14 รายงานการท่องเที่ยว 1,001 -
3,000 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 30 รายงานการท่องเที่ยว 3,001 - 5,000 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 25 รายงาน
การท่องเที่ยว 5,001 - 7,000 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 16 มากกว่า 7,000 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 6 และไม่
ระบุ ร้อยละ 9 ในเรื่องความปลอดภัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกินกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 57) มีความเห็นว่า
มีความปลอดภัย ส่วนอีกร้อยละ 28 ไม่ทราบถึงระดับความปลอดภัย ร้อยละ 11 มีความเห็นว่า
ปลอดภัยมากและร้อยละ 5 มีความเห็นว่าไม่ค่อยปลอดภัย การจำแนกตามการประเมินระดับความพึง
พอใจในที่พัก พบว่า ร้อยละ 40 ประเมินระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี ร้อยละ 36 ประเมินระดับ
ความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 20 ประเมินระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีเยี่ยมร้อยละ 1
ประเมินระดับความพึงพอใจอยู่ระดับน้อย และร้อยละ 4 ไม่มีความเห็น

ธนวัฒน์ รัตนชัย (2550) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่
ของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาพฤติกรรมและระดับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย
โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 100 ตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการออกแบบ

สอบถาม นำค่าที่ได้มาหาค่าความถี่ ร้อยละ และเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยการทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อปัจจัยหลักทั้ง 4 ปัจจัยอยู่ในระดับที่ดี ได้แก่ ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านการต้อนรับของคนในพื้นที่ และปัจจัยด้านการคมนาคมขนส่ง

นิติวัฒน์ ไทพิทักษ์ (2553) จากการศึกษาเรื่องรูปแบบ พฤติกรรมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวศูนย์อนุรักษ์วัฒนธรรมปางช้างจังหวัดลำปาง มีการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามซึ่งสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 200 ชุด พบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง การเดินทางโดยรถยนต์มากที่สุด ร้อยละ 30.5 รองลงมา เดินทางโดยรถทัวร์ ร้อยละ 29.5 (คณะทัวร์) ต่อมาเดินทางมาโดยรถตู้ ร้อยละ 8.5 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง การใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่ำกว่า 1,000 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 68 ค่าใช้จ่าย 1,000-1,500 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 26 มีค่าใช้จ่าย 1,500-2,000 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 4 ใช้จ่ายมากกว่า 2,000 บาทต่อครั้ง ร้อยละ 2 ในด้านความพึงพอใจ พบว่า ความพึงพอใจในด้านผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย ความมีชื่อเสียงของสถานที่ มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา สถานที่ท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์ และความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ตามลำดับ ปัจจัยด้านราคา พบว่า ราคาในการเข้าชมสถานที่มีความเหมาะสม มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ การแบ่งระดับการเข้าชมตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยว และราคาห้องพักมีความเหมาะสมกับห้องพักและบริการ ตามลำดับ ปัจจัยด้านสถานที่พบว่า ท่าเลที่ตั้งเดินทางไปได้สะดวก มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่ท่องเที่ยวอากาศและบรรยากาศ และความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว ตามลำดับ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการขาย พบว่า การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยแผ่นพับ และการมีส่วนลด/ ราคาพิเศษ ตามลำดับ ด้านแรงจูงใจ พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวได้รับรางวัล มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่พักได้รับรางวัล และปัจจัยด้านบุคลากร พบว่า เจ้าหน้าที่/ พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยดี มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่/ พนักงานมีความรู้ความสามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวได้ดี และเจ้าหน้าที่/ พนักงานมีการบริการที่รวดเร็ว ตามลำดับ ปัจจัยด้านสังคม พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวมีคุณค่าต่อการศึกษาด้านอนุรักษ์วัฒนธรรม มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่ที่เป็นที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

ศรินทิพย์ คาวาโนเบะ (2554) ทำการศึกษาแรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน จำนวน 400 คน ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 26 - 30 ปี มีสถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท

มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง มีแรงจูงใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวในด้านสิ่งดึงดูดใจมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วย ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ด้านความน่าสนใจในเรื่อง เอกลักษณ์ วัฒนธรรมและประเพณี ด้านความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านความหลากหลาย ของสถานที่ท่องเที่ยว และด้านชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวคนละ 3,001 – 7,000 บาท

วิคินีย์ มายอร์ (2555) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้งจังหวัดระนอง ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 31-41 ปี การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นผู้ไม่ได้ทำงานประจำ มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้มากที่สุด และมีสถานภาพโสด กลุ่มตัวอย่างชาวไทยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัวโดยเดินทางมามากกว่า 3 ครั้ง ซึ่งการเดินทางมาเพราะว่ารู้จักหรือทราบข้อมูลจากการแนะนำของบุคคล และส่วนใหญ่เดินทางมาเพื่ออาบน้ำแร่/ แช่น้ำร้อน เหตุผลที่เดินทางมาท่องเที่ยวพบว่า เพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่ดึงดูดให้เดินทางมาท่องเที่ยว เพราะความบริสุทธิ์ของธารน้ำแร่ธรรมชาติ

นาวัน เกตุรวม (2559) ได้วิจัยเรื่องแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเมียนมา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 41-50 ปี สถานะภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อ เดือน 30,001-45,000 บาท นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 โดยเป็นแรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูดระดับมาก 4.14 และด้านปัจจัยผลลัพท์ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 โดยที่ความพึงพอใจด้านสิ่งดึงดูดใจและด้านการต้อนรับอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ดั้งเดิมของวัฒนธรรมเมียนมามีความพึงพอใจสูงที่สุด ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านคมนาคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะเรื่องระบบการสื่อสารและ สภาพของถนนหนทางมีความพึงพอใจต่ำที่สุด สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างทางลักษณะทาง ประชากรศาสตร์กับแรงจูงใจและความพึงพอใจ พบว่า สถานะภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยวนำข้อมูล ทางประชากรศาสตร์กำหนดเป็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับลักษณะและ พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล มีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประเภทของงานวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การทดสอบเครื่องมือ
- 3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประเภทของงานวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 400 ชุดเป็นเครื่องมือในการสำรวจและเก็บข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาป้อนสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 16.0

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในช่วงระยะเวลาระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 และเนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมของทาโร่ ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และระดับความคลาดเคลื่อนที่ 5 % ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

สูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมของทาโร ยามาเน่

$$n = \frac{n}{1+Ne^2}$$

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ใช้ในงานวิจัยนั้น

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบให้ผู้ตอบกรอกคำตอบเอง (Self-administered Questionnaire) ในแบบสอบถามจะประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed End) มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) ซึ่งในแต่ละข้อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น คำถามส่วนนี้มีจำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย

เพศ ใช้การวัดผลแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale)

อายุ ใช้การวัดผลแบบมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

สถานภาพ ใช้การวัดผลแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale)

ระดับการศึกษา ใช้การวัดผลแบบมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

อาชีพ ใช้การวัดผลแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวัดผลแบบมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed End) มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) ซึ่งในแต่ละข้อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น คำถามส่วนนี้มีจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย

จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยว ใช้การวัดผลแบบมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ใช้การวัดผลแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale)

วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว ใช้การวัดผลแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง ใช้การวัดผลแบบมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยว ใช้การวัดผลแบบมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านปัจจัยผลักและปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 12 ข้อ เพื่อวัดแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ปัจจัยผลัก (เหตุผล) (Push Factor)

ด้านที่ 2 ปัจจัยดึงดูด (Pull Factor)

โดยแบ่งระดับความสำคัญของแรงจูงใจ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

ระดับความสำคัญมากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5
ระดับความสำคัญมาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ระดับความสำคัญปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
ระดับความสำคัญน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
ระดับความสำคัญน้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1

การแปลผล ใช้ค่าพิสัย โดย ใช้ค่าสูงสุดลบค่าต่ำสุดหารด้วยจำนวนชั้น ก็จะได้เกณฑ์การแปล ดังนี้

$$= \frac{(5-1)}{5}$$

$$= 0.80$$

สำหรับค่าแปลความหมายการเฉลี่ย ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์เพื่อแปลความหมาย

1.00 -1.80	หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด
1.81 -2.60	หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวที่น้อย
2.61 -3.40	หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวปานกลาง
3.41 -4.20	หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวมาก
4.21 -5.00	หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวมากที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นการวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยลักษณะคำถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

ด้านที่ 2 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว

ด้านที่ 3 ด้าน ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม

ด้านที่ 4 ด้านการจัดการคมนาคม

โดยแบ่งระดับความพึงพอใจ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1

การแปลผล ใช้ค่าพิสัย โดย ใช้ค่าสูงสุดลบค่าต่ำสุดหารด้วยจำนวนชั้น ก็จะได้เกณฑ์การแปลดังนี้

$$= \frac{(5-1)}{5}$$

$$= 0.80$$

สำหรับค่าแปลความหมายการเฉลี่ย ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์เพื่อแปลความหมาย

1.00 -1.80	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวอย่างน้อยที่สุด
1.81 -2.60	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวน้อย
2.61 -3.40	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวปานกลาง
3.41 -4.20	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวมาก
4.21 -5.00	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวมากที่สุด

3.4 การทดสอบเครื่องมือ

3.4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัย การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมาท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3.4.1.2 การจัดทำแบบสอบถาม ได้จัดทำแบบสอบถามขึ้นมาโดยการทบทวน วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อให้มีความครอบคลุมและเกี่ยวข้องกับสมมติฐาน จากนั้นจึงส่งให้อาจารย์ที่ ปรึกษาวิจัยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องของภาษา

3.4.1.3 การหาความเที่ยงตรง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความสมบูรณ์ ของแบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล โดยนำแบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และ ความสมบูรณ์ของข้อคำถาม ว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยพิจารณาจากการทำ IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ในการทดสอบดังนี้

ค่า +1 สอดคล้อง

ค่า 0 ไม่แน่ใจ

ค่า -1 ไม่สอดคล้อง

การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2538) มีสูตรคำนวณ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

และผู้วิจัยได้เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC = 1 เท่านั้น หากข้อใดมีค่า IOC ไม่ถึงค่า 1 จะ ปรับข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4.1.4 นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้ได้ แบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำผลคะแนนมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการครอนบัคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์ค่า Alpha ให้แสดงถึงระดับความคงที่ α มากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ส่วนที่ 3

แรงจูงใจด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเล เท่ากับ 1.08 และ ส่วนที่ 4 ประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เท่ากับ 1.04

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็น (Survey Method) ที่ได้จากการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2562 – 30 พฤศจิกายน 2562

3.5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ใช้การศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งภายนอก (External Source) โดยการค้นคว้าจากรายงานการวิจัย หนังสือ บทความ วารสาร ที่ได้มีการจัดทำขึ้นโดยหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่ Internet Website ต่าง ๆ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานประชาสัมพันธ์ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

3.6.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลใน ส่วนที่ 1 ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ได้แก่ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยว วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว โดยใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ในส่วนที่ 3 ได้แก่ ปัจจัยหลัก และปัจจัยดึงดูด โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 3 โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายจากค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

1.00 -1.80 หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด

1.81 -2.60 หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวที่น้อย

2.61 -3.40 หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวปานกลาง

3.41 -4.20 หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวมาก

4.21 -5.00 หมายถึง มีระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวมากที่สุด

3.6.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ในส่วนที่ 4 ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และด้านการจัดการคมนาคม โดยได้ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 4 โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายจากค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

1.00 -1.80 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวน้อยที่สุด

1.81 -2.60 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวน้อย

2.61 -3.40 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวปานกลาง

3.41 -4.20 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวมาก

4.21 -5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวมากที่สุด

3.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.6.2.1 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน โดยวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (Independent Sample T-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำการทดสอบ Post Hoc Test เป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6.2.2 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน โดยวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (Independent Sample T-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากผลการทดสอบมีความแตกต่าง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำการทดสอบ Post Hoc Test เป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6.2.3 ใช้ค่าสถิติ Multiple Regression ในการทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งนำมาใช้ในการวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย นำมาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

4.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

4.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะ		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	233	58.3
	หญิง	167	41.8
	รวม	400	100
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	62	15.5
	20 – 30 ปี	95	23.8
	31 – 40 ปี	61	15.3
	41 – 50 ปี	75	18.8
	51 – 60 ปี	35	8.8
	มากกว่า 60 ปี	72	18.0
	รวม	400	100
สถานภาพสมรส	โสด	198	49.5
	สมรส	170	42.5
	หม้าย	25	6.3
	หย่าร้าง	7	1.8
	รวม	400	100
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	224	56.0
	ปริญญาตรี	119	29.8
	สูงกว่าปริญญาตรี	57	14.3
	รวม	400	100
อาชีพ	นักเรียน/นักศึกษา	84	21.0
	ครู/อาจารย์	58	14.5
	อาชีพอิสระ	56	14.0
	ค้าขาย	21	5.3
	เกษตรกร	8	2.0
	พนักงานบริษัทเอกชน	166	41.5
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3	0.8

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะ		จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	4	1.0
	อื่น ๆ	0	0
	รวม	400	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ไม่เกิน 5,000 บาท	85	21.2
	5,001-10,000 บาท	22	5.5
	10,001-15,000 บาท	22	5.5
	15,001-20,000 บาท	60	15.0
	20,001-25,000 บาท	95	23.8
	25,001-30,000 บาท	39	9.8
	มากกว่า 30,000 บาท	67	19.2
	รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย ร้อยละ 58.3 และเพศหญิงร้อยละ 41.8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของช่วงอายุของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล พบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วงอายุ 20 – 30 ปี มีจำนวนมากที่สุด มีค่าร้อยละ 23.8 รองลงมาคือช่วงอายุ 41-50 ปี มีค่าร้อยละ 18.8 และช่วงอายุมากกว่า 60 ปี มีค่าร้อยละ 18.0 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของสถานภาพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โสด มีจำนวนมากที่สุด มีค่าร้อยละ 49.5 รองลงมาคือ สมรส มีค่าร้อยละ 42.5 และหม้าย มีค่าร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด มีค่าร้อยละ 56.0 รองลงมาคือปริญญาตรี มีค่าร้อยละ 29.8 และสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของอาชีพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม พนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวนมาก

ที่สุด มีค่าร้อยละ 41.5 รองลงมาคือนักเรียน/นักศึกษา มีค่าร้อยละ 21.0 และครู/อาจารย์ มีค่าร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม มากที่สุดคือ 20,001-25,000 บาท มีค่าร้อยละ 23.8 รองลงมาคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีค่าร้อยละ 21.2 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีค่าร้อยละ 19.2 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ประกอบด้วยข้อมูล จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยว สามารถสรุปและอธิบายรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2: จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

คุณลักษณะ		จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่เคยมา ท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเล (ไม่รวมครั้งนี้)	ไม่เคยมา	3	0.8
	เคยมา 1 ครั้ง	2	0.5
	เคยมา 2 ครั้ง	95	23.8
	เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป	300	75.0
	รวม	400	100
วัตถุประสงค์ในการ ท่องเที่ยวครั้งนี้	เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	388	97.0
	เพื่อรักษาสุขภาพ	7	1.8
	เพื่อการศึกษาหาความรู้	3	0.8
	เพื่อการประชุมสัมมนา	2	0.5
	รวม	400	100

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล

คุณลักษณะ		จำนวน	ร้อยละ
วิธีการเดินทางมา ท่องเที่ยว	รถส่วนตัว	379	94.8
	รถโดยสารประจำทาง	11	2.8
	บริษัทนำเที่ยว	3	0.8
	อื่น ๆ	7	1.8
	รวม	400	100
จำนวนสมาชิกที่ร่วม เดินทาง	มาคนเดียว	2	0.5
	2-3 คน	110	27.5
	4-5 คน	285	71.3
	6 คนขึ้นไป	3	0.8
	รวม	400	100
ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการ ท่องเที่ยวครั้งนี้(เฉลี่ยต่อ 1 คน)	ไม่เกิน 500 บาท	131	32.8
	501-1,000 บาท	209	52.3
	1,001-1,500 บาท	31	7.8
	1,501 บาทขึ้นไป	29	7.3
	รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล พบว่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล (ไม่รวมครั้งนี้) นักท่องเที่ยวชาวไทยเคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมากที่สุด คือ เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป มีค่าร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ เคยมา 2 ครั้ง มีค่าร้อยละ 23.8 และไม่เคยมา มีค่าร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล วัตถุประสงค์ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมากที่สุด คือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ มีค่าร้อยละ 97.0 รองลงมา คือ เพื่อรักษาสุขภาพ มีค่าร้อยละ 1.8 และเพื่อการศึกษาหาความรู้ มีค่าร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเล วิธีการที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมากที่สุด คือ เดินทางโดยรถส่วนตัว มีค่าร้อยละ 94.8 รองลงมา เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง มีค่าร้อยละ 2.8 และเดินทางโดยบริษัทนำเที่ยว มีค่าร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล จำนวนสมาชิกนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเลมากที่สุด คือ 4-5 คน มีค่าร้อยละ 71.3 รองลงมา คือ จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง 2-3 คน มีค่าร้อยละ 27.5 และจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง 6 คนขึ้นไป มีค่าร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเล (เฉลี่ยต่อ 1 คน) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่นักท่องเที่ยวชาวไทยใช้ไปในการเดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล (เฉลี่ยต่อ 1 คน) มากที่สุด คือ 501-1,000 บาท มีค่าร้อยละ 52.3 รองลงมา คือ ไม่เกิน 500 บาท มีค่าร้อยละ 32.8 และค่าใช้จ่าย 1,001-1,500 บาท มีค่าร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ประกอบด้วยข้อมูล แรงจูงใจด้านปัจจัยผลึกและปัจจัย ดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล สามารถสรุป และอธิบายรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยผลึกและ ปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียน ชายทะเล

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ปัจจัยผลึก (เหตุผล) ที่ทำให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล			
1. ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน	4.00	.764	มาก
2. ต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ	4.33	.614	มากที่สุด
3. เพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล	2.60	.859	น้อย

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ): ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยหลัก และปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ปัจจัยหลัก (เหตุผล) ที่ทำให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล			
4. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน	4.61	.573	มากที่สุด
5. เพื่อติดต่อธุรกิจ	1.47	.772	น้อยที่สุด
6. เพื่อประชุมงาน	1.59	.911	น้อยที่สุด
รวม	3.10	.387	ปานกลาง
ปัจจัยดึงดูด ที่ทำให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล			
7. ความมีชื่อเสียงของสถานที่	3.56	.802	มาก
8. ความสวยงามของสถานที่	4.12	.705	มาก
9. ความเหมาะสมคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยว	4.05	.584	มาก
10. ความเป็นมิตรของคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	4.12	.503	มาก
11. การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.79	.683	มาก
12. กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว	2.83	.987	ปานกลาง
รวม	4.01	.481	มาก
แรงจูงใจโดยรวม	3.42	.353	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล สามารถสรุปได้ดังนี้

แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.42$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.353$) โดยมีแรงจูงใจด้านปัจจัยหลักอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.10$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.387$) และด้านปัจจัยดึงดูดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.01$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.481$)

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ปัจจัยหลักที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.61$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.573$) รองลงมาคือ ต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 4.33$ และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน ($S.D. = 0.614$) และต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.00$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.764$) ตามลำดับ

ส่วนด้านปัจจัยดึงดูดที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความสวยงามของสถานที่ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.12$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.705$) และความเป็นมิตรของคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 4.12$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.503$) รองลงมาคือ ความเหมาะสมคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 4.05$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.584$) และการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 3.79$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.683$) ตามลำดับ

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ประกอบด้วย ความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และด้านการจัดการคมนาคม สามารถสรุปและอธิบายรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว			
1. ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลน	4.07	1.038	มาก
2. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	3.54	.583	มาก
3. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.74	.610	มาก
4. ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว	3.58	.991	มาก
5. ความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการ	2.73	1.028	ปานกลาง
รวม	3.42	.576	มาก

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ): ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว			
6. การทำป้ายบอกทางที่ชัดเจน	3.47	.813	มาก
7. การให้บริการที่จอดรถ	3.44	.826	มาก
8. การให้บริการห้องสุขา	3.13	.904	ปานกลาง
9. ความสะอาดของพื้นที่	3.33	.852	ปานกลาง
10. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและบริการ	3.11	.794	ปานกลาง
รวม	3.29	.658	ปานกลาง
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม			
11. ร้านค้าต่าง ๆ มีความสะอาด	3.34	.755	ปานกลาง
12. ร้านค้าต่าง ๆ ตั้งราคาที่เหมาะสม	3.74	.636	มาก
13. ความหลากหลายของสินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม	3.54	.881	มาก
14. ร้านค้า ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม มีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว	4.24	.693	มากที่สุด
15. สินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม มีคุณภาพ	4.04	.795	มาก
รวม	3.78	.570	มาก
ด้านการจัดการคมนาคม			
16. สภาพของถนน	3.69	.847	มาก
17. การดูแลจัดการจราจร	3.32	.982	ปานกลาง
18. การให้บริการรถสาธารณะ	2.66	1.215	ปานกลาง
19. เวลาที่ใช้ในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.71	.646	มาก
20. มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ	4.19	.861	มาก
รวม	3.51	.694	มาก
ความพึงพอใจโดยรวม	3.50	.559	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล สามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.50$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.559$) โดยความพึงพอใจด้านสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 3.42$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.576$) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 3.42$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.576$) ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 3.78$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.570$) และด้านการจัดการคมนาคมอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 3.51$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.694$)

เมื่อแยกพิจารณารายข้อพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลด้านสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 4.07$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 1.038$) รองลงมาคือ ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 3.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.610$) และความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 3.58$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.991$) ตามลำดับ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ที่ $\bar{x} = 3.47$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.813$) คือ การทำป้ายบอกทางที่ชัดเจน รองลงมาคือ การให้บริการที่จอดรถ มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 3.44$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.826$) และความสะอาดของพื้นที่ มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 3.33$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.852$) ตามลำดับ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ร้านค้า ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม มีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 4.24$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.693$) รองลงมาคือ สินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม มีคุณภาพ มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 4.04$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.795$) และร้านค้าต่าง ๆ ตั้งราคาที่เหมาะสม มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 3.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.636$) ตามลำดับ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลด้านการจัดการคมนาคม ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ที่ $\bar{x} = 4.19$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.861$) คือ มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ รองลงมาคือ เวลาที่ใช้ในการเดินทาง

เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 3.71$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.646$) และสภาพของถนน มีค่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{x} = 3.69$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.847$) ตามลำดับ

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยหัวข้อย่อย 6 ข้อ ดังนี้

4.5.1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.5.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.5.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.5.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.5.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.5.6 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.5.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent T-test) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจ	เพศ	\bar{x}	S.D.	T-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ชาย	3.44	.582	.687	.493
	หญิง	3.40	.568		
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	ชาย	3.30	.743	.107	.914
	หญิง	3.29	.519		
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	ชาย	3.73	.638	2.277*	.023
	หญิง	3.86	.449		
ด้านการจัดการคมนาคม	ชาย	3.53	.788	.635	.526
	หญิง	3.49	.538		
รวม	ชาย	3.50	.629	.181	.864
	หญิง	3.51	.445		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามเพศ ในภาพรวมพบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.864 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบ 1 ด้าน ได้แก่ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม

4.5.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจ	อายุ	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ต่ำกว่า 20 ปี	3.99	.334	24.178*	.000
	20 – 30 ปี	3.44	.472		
	31 – 40 ปี	3.03	.396		
	41 – 50 ปี	3.28	.502		
	51 – 60 ปี	3.41	.508		
	มากกว่า 60 ปี	3.39	.717		
ด้านการให้บริการของแหล่ง ท่องเที่ยว	ต่ำกว่า 20 ปี	3.64	.248	13.035*	.000
	20 – 30 ปี	3.49	.968		
	31 – 40 ปี	3.93	.521		
	41 – 50 ปี	3.02	.661		
	51 – 60 ปี	3.34	.422		
	มากกว่า 60 ปี	3.31	.154		
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและ เครื่องดื่ม	ต่ำกว่า 20 ปี	3.94	.494	33.798*	.000
	20 – 30 ปี	3.99	.511		
	31 – 40 ปี	3.31	.692		
	41 – 50 ปี	3.39	.458		
	51 – 60 ปี	3.93	.311		
	มากกว่า 60 ปี	4.10	.230		
ด้านการจัดการคมนาคม	ต่ำกว่า 20 ปี	3.72	.183	13.141*	.000
	20 – 30 ปี	3.79	1.015		
	31 – 40 ปี	3.44	.492		
	41 – 50 ปี	3.04	.734		
	51 – 60 ปี	3.42	.284		
	มากกว่า 60 ปี	3.58	.352		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจ	อายุ	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
	ต่ำกว่า 20 ปี	3.82	.304	18.581*	.000
	20 – 30 ปี	3.68	.713		
	31 – 40 ปี	3.18	.470		
รวม	41 – 50 ปี	3.18	.571		
	51 – 60 ปี	3.52	.327		
	มากกว่า 60 ปี	3.59	.302		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และด้านการจัดการคมนาคม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.7- 4.10

ตารางที่ 4.7: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี	มากกว่า 60 ปี
	\bar{x}	3.99	3.44	3.03	3.28	3.41	3.39
ต่ำกว่า 20 ปี	3.99	-	.55* (.000)	.93* (.000)	.71* (.000)	.58* (.000)	.60* (.000)
20 – 30 ปี	3.44		-	.41* (.000)	.16* (.048)	.03 (.754)	.05 (.501)
31 – 40 ปี	3.03			-	-.25* (.004)	-.38* (.001)	-.36* (.000)
41 – 50 ปี	3.28				-	-.13 (.234)	-.11 (.224)
51 – 60 ปี	3.41					-	.02 (.834)
มากกว่า 60 ปี	3.39						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 10 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปี 2) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี 3) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 4) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี 5) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี 6) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี 7) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 8) กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 9) กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี และ 10) กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

ตารางที่ 4.8: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยว ชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี	มากกว่า 60 ปี
	\bar{x}	3.64	3.49	2.93	3.02	3.34	3.31
ต่ำกว่า 20 ปี	3.64	-	.15 (.134)	.71* (.000)	.62* (.000)	.30* (.023)	.33* (.002)
20 – 30 ปี	3.49		-	.56* (.000)	.47* (.000)	.15 (.231)	.18 (.057)
31 – 40 ปี	2.93			-	-.09 (.412)	-.41* (.002)	-.38* (.001)
41 – 50 ปี	3.02				-	-.32* (.011)	-.29* (.005)
51 – 60 ปี	3.34					-	.03 (.768)
มากกว่า 60 ปี	3.31						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 10 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี 2) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 3) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี 4) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี 5) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปี กับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี 6) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 7) กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี 8) กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี 9) กลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี และ 10) กลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

ตารางที่ 4.9: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี	มากกว่า 60 ปี
	\bar{x}	3.94	3.99	3.31	3.39	3.93	4.10
ต่ำกว่า 20 ปี	3.94	-	-.05 (.562)	.63* (.000)	.55* (.000)	.01 (.873)	-.16 (.054)
20 – 30 ปี	3.99		-	.68* (.000)	.60* (.000)	.06 (.516)	-.11 (.125)
31 – 40 ปี	3.31			-	-.08 (.364)	-.62* (.000)	-.79* (.000)
41 – 50 ปี	3.39				-	-.54* (.000)	-.71* (.000)
51 – 60 ปี	3.93					-	-.17 (.074)
มากกว่า 60 ปี	4.10						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 8 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี 2) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 3) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี 4) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 5) กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี 6) กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี 7) กลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี และ 8) กลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

ตารางที่ 4.10: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี	มากกว่า 60 ปี
	\bar{x}	3.72	3.79	3.44	3.04	3.42	3.58
ต่ำกว่า 20 ปี	3.72	-	-.07 (.488)	.28* (.020)	.68* (.000)	.30* (.029)	.14 (.209)
20 – 30 ปี	3.79		-	.35* (.001)	.75* (.000)	.37* (.004)	.21* (.034)
31 – 40 ปี	3.44			-	.40* (.000)	.02 (.853)	-.14 (.240)
41 – 50 ปี	3.04				-	-.38* (.005)	-.54* (.000)
51 – 60 ปี	3.42					-	-.16 (.237)
มากกว่า 60 ปี	3.58						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 10 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี 2) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 3) กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี 4) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี 5) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 6) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี 7) กลุ่มที่มีอายุ 20-30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี 8) กลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปี 9) กลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 51-60 ปี และ 10) กลุ่มที่มีอายุ 41-50 ปีกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

4.5.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส

ความพึงพอใจ	สถานภาพ	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	โสด	3.49	.559	17.632*	.000
	สมรส	3.46	.554		
	หม้าย	2.68	.264		
	หย่าร้าง	3.15	.506		
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	โสด	3.27	.736	2.029	.109
	สมรส	3.33	.603		
	หม้าย	3.18	.167		
	หย่าร้าง	3.09	.445		
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	โสด	3.79	.632	2.950*	.033
	สมรส	3.73	.507		
	หม้าย	4.09	.370		
	หย่าร้าง	3.69	.527		
ด้านการจัดการคมนาคม	โสด	3.66	.709	7.097*	.000
	สมรส	3.40	.697		
	หม้าย	3.22	.099		
	หย่าร้าง	3.11	.474		
รวม	โสด	3.58	.596	3.285*	.021
	สมรส	3.46	.546		
	หม้าย	3.29	.141		
	หย่าร้าง	3.26	.405		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรสในภาพรวมพบว่า มีความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และ ด้านการจัดการคมนาคม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.12 - 4.14

ตารางที่ 4.12: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน

สถานภาพ		โสด	สมรส	หม้าย	หย่าร้าง
	\bar{x}	3.49	3.46	2.68	3.15
โสด	3.49	-	.03 (.649)	.81* (.000)	.34 (.104)
สมรส	3.46		-	.78* (.000)	.31 (.134)
หม้าย	2.68			-	-.47* (.043)
หย่าร้าง	3.15				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 3 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีสถานภาพโสดกับกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย 2) กลุ่มที่มีสถานภาพสมรสกับกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย และ 3) กลุ่มที่มีสถานภาพหม้ายกับกลุ่มที่มีสถานภาพหย่าร้าง

ตารางที่ 4.13: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน

สถานภาพ		โสด	สมรส	หม้าย	หย่าร้าง
	\bar{x}	3.79	3.73	4.09	3.69
โสด	3.79	-	.03 (.361)	.81* (.012)	.34 (.646)
สมรส	3.73		-	.78* (.004)	.31 (.833)
หม้าย	4.09			-	-.47 (.097)
หย่าร้าง	3.69				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 2 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีสถานภาพโสดกับกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย และ 2) กลุ่มที่มีสถานภาพสมรสกับกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย

ตารางที่ 4.14: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน

สถานภาพ		โสด	สมรส	หม้าย	หย่าร้าง
	\bar{x}	3.79	3.73	4.09	3.69
โสด	3.79	-	.03 (.361)	.81* (.012)	.34 (.646)
สมรส	3.73		-	.78* (.004)	.31 (.833)

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.14 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน

สถานภาพ	โสด	สมรส	หม้าย	หย่าร้าง	
	\bar{x}	3.79	3.73	4.09	3.69
หม้าย	4.09		-	-0.47	(.097)
หย่าร้าง	3.69			-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 2 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีสถานภาพโสดกับกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย และ 2) กลุ่มที่มีสถานภาพสมรสกับกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย

4.5.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจ	ระดับการศึกษา	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.46	.582	4.437*	.012
	ปริญญาตรี	3.29	.464		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.52	.712		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจ	ระดับการศึกษา	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านการให้บริการของแหล่ง ท่องเที่ยว	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.23	.565	2.680	.070
	ปริญญาตรี	3.40	.915		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.33	.096		
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและ เครื่องดื่ม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.59	.586	35.207*	.000
	ปริญญาตรี	3.97	.530		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.13	.095		
ด้านการจัดการคมนาคม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.36	.547	12.850*	.000
	ปริญญาตรี	3.73	.953		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.65	.345		
รวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.41	.518	7.105*	.000
	ปริญญาตรี	3.60	.689		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.66	.282		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมพบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และ ด้านการจัดการคมนาคม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.16 - 4.18

ตารางที่ 4.16: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
	\bar{x}	3.46	3.29	3.52
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.46	-	.17*	-.06
			(.009)	(.535)
ปริญญาตรี	3.29		-	-.23*
				(.015)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.52			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 2 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และ 2) กลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.17: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
	\bar{x}	3.59	3.97	4.13
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.59	-	-.38*	-.54*
			(.000)	(.000)
ปริญญาตรี	3.97		-	-.16
				(.055)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.13			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 2 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และ 2) กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.18: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
\bar{x}	3.36	3.43	3.35
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.36	-0.07*	-0.01*
		(.000)	(.004)
ปริญญาตรี	3.73	-	.30
			(.480)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.65		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 2 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และ 2) กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

4.5.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจ	อาชีพ	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	นักเรียน/นักศึกษา	3.94	.299	16.837*	.000
	ครู/อาจารย์	3.33	.701		
	อาชีพอิสระ	3.17	.545		
	ค้าขาย	3.29	.553		
	เกษตรกร	3.20	.636		
	พนักงานบริษัทเอกชน	3.32	.486		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.99	.670		
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	3.06	.566		
ด้านการให้บริการของ แหล่งท่องเที่ยว	นักเรียน/นักศึกษา	3.89	.052	20.870*	.000
	ครู/อาจารย์	3.26	.012		
	อาชีพอิสระ	3.02	.068		
	ค้าขาย	3.50	.179		
	เกษตรกร	3.78	.246		
	พนักงานบริษัทเอกชน	3.05	.052		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.33	.133		
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	3.20	.163		
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและ เครื่องดื่ม	นักเรียน/นักศึกษา	4.11	.514	23.603*	.000
	ครู/อาจารย์	4.14	.093		
	อาชีพอิสระ	3.31	.717		
	ค้าขาย	3.92	.650		
	เกษตรกร	4.33	.238		
	พนักงานบริษัทเอกชน	3.59	.434		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.13	.115		
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	3.90	.476		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.19 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจ	อาชีพ	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านการจัดการคมนาคม	นักเรียน/นักศึกษา	4.05	.589	18.765*	.000
	ครู/อาจารย์	3.57	.334		
	อาชีพอิสระ	3.58	.365		
	ค้าขาย	3.73	.886		
	เกษตรกร	3.93	.900		
	พนักงานบริษัทเอกชน	3.16	.696		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.33	.231		
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	3.25	.252		
	รวม	นักเรียน/นักศึกษา	4.00		
ครู/อาจารย์		3.58	.282		
อาชีพอิสระ		3.27	.494		
ค้าขาย		3.61	.663		
เกษตรกร		3.81	.594		
พนักงานบริษัทเอกชน		3.28	.542		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		3.45	.254		
พ่อบ้าน/แม่บ้าน		3.35	.280		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามอาชีพในภาพรวมพบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและ

เครื่องเต็ม และ ด้านการจัดการคมนาคม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.20 - 4.23

ตารางที่ 4.20: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอาชีพแตกต่างกัน

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ครู/ อาจารย์	อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	เกษตรกร	พนักงาน บริษัท เอกชน	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พ่อบ้าน /แม่บ้าน
	\bar{x} 3.94	3.33	3.17	3.29	3.20	3.32	2.99	3.06
นักเรียน/ นักศึกษา	3.94	- (.000)	.61* (.000)	.77* (.000)	.65* (.000)	.74* (.000)	.62* (.000)	.95* (.002)
ครู/ อาจารย์	3.33	-	.16 (.084)	.04 (.730)	.13 (.475)	.01 (.856)	.34 (.252)	.27 (.301)
อาชีพ อิสระ	3.17	-	-	-.12 (.356)	-.03 (.885)	-.15 (.055)	.18 (.550)	.11 (.685)
ค้าขาย	3.29	-	-	-	.09 (.662)	-.03 (.795)	.30 (.339)	.23 (.413)
เกษตรกร	3.20	-	-	-	-	-.12 (.504)	.21 (.546)	.14 (.665)
พนักงาน บริษัท เอกชน	3.32	-	-	-	-	-	.33 (.264)	.26 (.317)
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2.99	-	-	-	-	-	-	-.07 (.851)
พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	3.06	-	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 7 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพครู/อาจารย์ 2) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพอิสระ 3) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพค้าขาย 4) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพเกษตรกร 5) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 6) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 7) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน

ตารางที่ 4.21: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอาชีพแตกต่างกัน

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ครู/ อาจารย์	อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	เกษตรกร	พนักงาน บริษัท เอกชน	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พ่อบ้าน /แม่บ้าน	
\bar{x}	3.89	3.26	3.02	3.50	3.78	3.05	3.33	3.20	
นักเรียน/ นักศึกษา	3.89	-	.63* (.000)	.87* (.000)	.39* (.004)	.11 (.582)	.84* (.000)	.56 (.095)	.69* (.018)
ครู/ อาจารย์	3.26	-	.24* (.022)	-.24 (.107)	-.52* (.017)	.21* (.014)	-.07 (.832)	.06 (.832)	
อาชีพ อิสระ	3.02		-	-.48* (.001)	-.76* (.000)	-.03 (.719)	-.31 (.348)	-.18 (.535)	
ค้าขาย	3.50			-	-.28 (.235)	.45* (.001)	.17 (.644)	.30 (.340)	
เกษตรกร	3.78				-	.73* (.000)	.45 (.250)	.58 (.098)	
พนักงาน บริษัทเอกชน	3.05					-	-.28 (.390)	-.15 (.600)	

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.21 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอาชีพแตกต่างกัน

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ครู/ อาจารย์	อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	เกษตรกร	พนักงาน บริษัท เอกชน	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พ่อบ้าน /แม่บ้าน
\bar{x}	3.89	3.26	3.02	3.50	3.78	3.05	3.33	3.20
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.33						-	.13 (.758)
พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	3.20							-

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 12 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพครู/อาจารย์ 2) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพอิสระ 3) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพค้าขาย 4) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 5) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน 6) กลุ่มอาชีพครู/อาจารย์ กับกลุ่มอาชีพอิสระ 7) กลุ่มอาชีพครู/อาจารย์ กับกลุ่มอาชีพเกษตรกร 8) กลุ่มอาชีพครู/อาจารย์ กับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 9) กลุ่มอาชีพอิสระ กับกลุ่มอาชีพค้าขาย 10) กลุ่มอาชีพอิสระ กับกลุ่มอาชีพเกษตรกร 11) กลุ่มอาชีพค้าขาย กับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 12) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตารางที่ 4.22: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอาชีพแตกต่างกัน

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ครู/ อาจารย์	อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	เกษตรกร	พนักงาน บริษัท เอกชน	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	
	\bar{x}	4.11	4.14	3.31	3.92	4.33	3.59	4.13	3.90
นักเรียน/ นักศึกษา	4.11	-	-.03 (.774)	.80* (.000)	.19 (.106)	-.22 (.239)	.52* (.000)	-.02 (.946)	.21 (.386)
ครู/ อาจารย์	4.14		-	.83* (.000)	.22 (.082)	-.19 (.305)	.55* (.000)	.01 (.987)	.24 (.341)
อาชีพ อิสระ	3.31			-	-.61* (.000)	-1.02* (.000)	-.28* (.000)	-.82* (.004)	-.59* (.018)
ค้าขาย	3.92				-	-.41* (.046)	.33* (.003)	-.21 (.482)	.02 (.928)
เกษตรกร	4.33					-	.74* (.000)	.20 (.558)	.43 (.151)
พนักงาน บริษัท เอกชน	3.59						-	-.54 (.055)	-.31 (.207)
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.13							-	.23 (.527)
พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	3.90								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 12 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพอิสระ 2) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 3) กลุ่มอาชีพครู/อาจารย์กับ

กลุ่มอาชีพอิสระ 4) กลุ่มอาชีพครู/อาจารย์กับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 5) กลุ่มอาชีพอิสระกับกลุ่มอาชีพค้าขาย 6) กลุ่มอาชีพอิสระกับกลุ่มอาชีพเกษตรกร 7) กลุ่มอาชีพอิสระกับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 8) กลุ่มอาชีพอิสระกับกลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 9) กลุ่มอาชีพอิสระกับกลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน 10) กลุ่มอาชีพค้าขายกับกลุ่มอาชีพเกษตรกร 11) กลุ่มอาชีพค้าขายกับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 12) กลุ่มอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตารางที่ 4.23: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอาชีพแตกต่างกัน

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ครู/ อาจารย์	อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	เกษตรกร	พนักงาน บริษัท เอกชน	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พ่อบ้าน /แม่บ้าน	
	\bar{x}	4.05	3.57	3.58	3.73	3.93	3.16	3.33	3.25
นักเรียน/ นักศึกษา	4.05	-	.48* (.000)	.47* (.000)	.32* (.032)	.12 (.571)	.89* (.000)	.72* (.044)	.80* (.010)
ครู/ อาจารย์	3.57	-	-	-.01 (.957)	-.16 (.258)	-.36 (.124)	.41* (.000)	.24 (.506)	.32 (.304)
อาชีพ อิสระ	3.58		-		-.15 (.319)	-.35 (.131)	.42* (.000)	.25 (.495)	.33 (.296)
ค้าขาย	3.73			-		-.20 (.447)	.57* (.000)	.40 (.286)	.48 (.145)
เกษตรกร	3.93				-		.77* (.001)	.60 (.150)	.68 (.070)
พนักงาน บริษัท เอกชน	3.16					-		-.17 (.624)	-.09 (.770)
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.33						-		.08 (.857)

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.23 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีอาชีพแตกต่างกัน

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ครู/ อาจารย์	อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	เกษตรกร	พนักงาน บริษัท เอกชน	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พ่อบ้าน /แม่บ้าน
\bar{x}	4.05	3.57	3.58	3.73	3.93	3.16	3.33	3.25
พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	3.25							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 10 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มอาชีพครู/อาจารย์ 2) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มอาชีพอิสระ 3) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มอาชีพค้าขาย 4) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 5) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 6) กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน 7) กลุ่มอาชีพครู/อาจารย์กับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 8) กลุ่มอาชีพอิสระกับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 9) กลุ่มอาชีพค้าขายกับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 10) กลุ่มอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

4.5.6 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ความพึงพอใจ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ไม่เกิน 5,000 บาท	3.94	.306	23.232	.000
	5,001-10,000 บาท	3.24	.231		
	10,001-15,000 บาท	3.69	.169		
	15,001-20,000 บาท	3.35	.578		
	20,001-25,000 บาท	3.16	.449		
	25,001-30,000 บาท	3.18	.550		
	มากกว่า 30,000 บาท	3.33	.706		
ด้านการให้บริการของ แหล่งท่องเที่ยว	ไม่เกิน 5,000 บาท	3.88	.487	22.785	.000
	5,001-10,000 บาท	2.87	.200		
	10,001-15,000 บาท	3.15	.141		
	15,001-20,000 บาท	3.29	.916		
	20,001-25,000 บาท	2.96	.530		
	25,001-30,000 บาท	3.32	.815		
	มากกว่า 30,000 บาท	3.22	.277		
ด้านร้านค้าร้านอาหาร และเครื่องดื่ม	ไม่เกิน 5,000 บาท	4.10	.521	15.722	.000
	5,001-10,000 บาท	3.33	.330		
	10,001-15,000 บาท	3.55	.141		
	15,001-20,000 บาท	3.82	.492		
	20,001-25,000 บาท	3.51	.550		
	25,001-30,000 บาท	3.69	.755		
	มากกว่า 30,000 บาท	3.97	.442		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.24 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ความพึงพอใจ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านการจัดการคมนาคม	ไม่เกิน 5,000 บาท	4.04	.597	20.987	.000
	5,001-10,000 บาท	3.05	.137		
	10,001-15,000 บาท	3.17	.070		
	15,001-20,000 บาท	3.59	.821		
	20,001-25,000 บาท	3.12	.632		
	25,001-30,000 บาท	3.65	.823		
	มากกว่า 30,000 บาท	3.52	.400		
	รวม	ไม่เกิน 5,000 บาท	3.99	.408	23.834
5,001-10,000 บาท		3.12	.154		
10,001-15,000 บาท		3.39	.130		
15,001-20,000 บาท		3.51	.666		
20,001-25,000 บาท		3.18	.494		
25,001-30,000 บาท		3.46	.667		
มากกว่า 30,000 บาท		3.51	.374		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในภาพรวมพบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และ ด้านการจัดการคมนาคม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.25 - 4.28

ตารางที่ 4.25: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	25,001-30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาท
	\bar{x}	3.94	3.24	3.69	3.35	3.16	3.18	3.33
ไม่เกิน 5,000 บาท	3.94	-	.70*	.25*	.59*	.78*	.76*	.61*
			(.000)	(.044)	(.000)	(.000)	(.000)	(.000)
5,001-10,000 บาท	3.24		-	-.45*	-.11	.08	.06	-.09
				(.003)	(.391)	(.480)	(.666)	(.441)
10,001-15,000 บาท	3.69			-	.34*	.53*	.51*	.36*
					(.005)	(.000)	(.000)	(.003)
15,001-20,000 บาท	3.35				-	.19*	.17	.02
						(.021)	(.110)	(.873)
20,001-25,000 บาท	3.16					-	-.02	-.17*
							(.785)	(.022)
25,001-30,000 บาท	3.18						-	-.15
								(.125)
มากกว่า 30,000 บาท	3.33							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 13 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท 2) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท 3) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 4) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท 5) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 6) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 7) กลุ่มรายได้ 5,001-

10,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท 8) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 9) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท 10) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 11) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทกับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 12) กลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท และ 13) กลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาทกับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท

ตารางที่ 4.26: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	25,001-30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาท	
\bar{x}	3.88	2.87	3.15	3.29	2.96	3.32	3.22	
ไม่เกิน 5,000 บาท	3.88	-	1.01* (.000)	.73* (.000)	.59* (.000)	.92* (.000)	.56* (.000)	.66* (.000)
5,001-10,000 บาท	2.87	-	-	-.28 (.114)	-.42* (.003)	-.09 (.529)	-.45* (.004)	-.35* (.013)
10,001-15,000 บาท	3.15		-	-.14 (.299)	.19 (.166)	-.17 (.258)	-.07 (.612)	
15,001-20,000 บาท	3.29			-	.33* (.000)	-.03 (.834)	.07 (.430)	
20,001-25,000 บาท	2.96				-	-.36* (.001)	-.26* (.003)	
25,001-30,000 บาท	3.32					-	.10 (.362)	
มากกว่า 30,000 บาท	3.22						-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 12 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท 2) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท 3) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 4) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท 5) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 6) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 7) กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 8) กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 9) กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาทกับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 10) กลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท 11) กลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 12) กลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาทกับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท

ตารางที่ 4.27: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	25,001-30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาท
\bar{x}		4.10	3.33	3.55	3.82	3.51	3.69	3.97
ไม่เกิน 5,000 บาท	4.10	-	.77* (.000)	.55* (.000)	.28* (.001)	.92* (.000)	.56* (.000)	.66 (.111)
5,001-10,000 บาท	3.33		-	-.28 (.162)	-.42* (.000)	.59 (.146)	-.36* (.009)	-.64* (.000)
10,001-15,000 บาท	3.55			-	-.27* (.033)	.04 (.742)	-.14 (.304)	-.42* (.001)
15,001-20,000 บาท	3.82				-	.31* (.000)	.13 (.212)	-.15 (.084)

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.27 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของ
นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ย
ต่อเดือนแตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน		ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001- 30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาท
	\bar{x}	4.10	3.33	3.55	3.82	3.51	3.69	3.97
20,001- 25,000 บาท	3.51					-	-0.18 (.065)	-0.46* (.000)
25,001- 30,000 บาท	3.69						-	-0.28* (.005)
มากกว่า 30,000 บาท	3.97							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 13 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท 2) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท 3) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 4) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท 5) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 6) กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 7) กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 8) กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 9) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 10) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 11) กลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท 12) กลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และ 13) กลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท

ตารางที่ 4.28: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	25,001-30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาท
	\bar{x}	4.04	3.05	3.17	3.59	3.12	3.65	3.52
ไม่เกิน 5,000 บาท	4.04	-	.99*	.87*	.45*	.92*	.39*	.52*
			(.000)	(.000)	(.000)	(.000)	(.001)	(.000)
5,001-10,000 บาท	3.05		-	-.12	-.54*	-.07	-.60*	-.47*
				(.489)	(.000)	(.605)	(.000)	(.001)
10,001-15,000 บาท	3.17			-	-.42*	.05	-.48*	-.35*
					(.006)	(.715)	(.004)	(.018)
15,001-20,000 บาท	3.59				-	.47*	-.06	.07
						(.000)	(.654)	(.518)
20,001-25,000 บาท	3.12					-	-.53*	-.40*
							(.000)	(.000)
25,001-30,000 บาท	3.65						-	.13
								(.300)
มากกว่า 30,000 บาท	3.52							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 15 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท 2) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท 3) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 4) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท 5) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 6) กลุ่มรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทกับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 7) กลุ่มรายได้ 5,001-

10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 8) กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 9) กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 10) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท 11) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท 12) กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท 13) กลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท 14) กลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 25,001-30,000 บาท และ 15) กลุ่มรายได้ 20,001-25,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท

4.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน ประกอบด้วยหัวข้อย่อย 5 ข้อ ดังนี้

4.6.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.6.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.6.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.6.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.6.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

4.6.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามจำนวนครั้งของการเดินทางมา
ท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ	จำนวนครั้งของการเดินทาง มาท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ไม่เคยมา	3.77	.023	2.820	.039
	เคยมา 1 ครั้ง	3.80	.000		
	เคยมา 2 ครั้ง	3.55	.682		
	เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป	3.38	.535		
ด้านการให้บริการของ แหล่งท่องเที่ยว	ไม่เคยมา	3.53	.115	0.313	.816
	เคยมา 1 ครั้ง	3.40	.000		
	เคยมา 2 ครั้ง	3.25	.743		
	เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป	3.30	.634		
ด้านร้านค้า ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม	ไม่เคยมา	3.80	.346	3.804	.010
	เคยมา 1 ครั้ง	3.40	.000		
	เคยมา 2 ครั้ง	3.95	.366		
	เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป	3.73	.616		
ด้านการจัดการคมนาคม	ไม่เคยมา	3.60	.000	0.780	.506
	เคยมา 1 ครั้ง	3.60	.000		
	เคยมา 2 ครั้ง	3.42	.550		
	เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป	3.54	.738		
รวม	ไม่เคยมา	3.68	.110	0.311	.817
	เคยมา 1 ครั้ง	3.55	.000		
	เคยมา 2 ครั้ง	3.54	.574		
	เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป	3.49	.560		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการ
เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยว

ในภาพรวมพบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.817 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว และด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.30 - 4.31

ตารางที่ 4.30: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

จำนวนครั้ง ของการเดินทาง มาท่องเที่ยว	จำนวนครั้ง			
	ไม่เคยมา	เคยมา 1 ครั้ง	เคยมา 2 ครั้ง	เคยมา 3 ครั้ง ขึ้นไป
\bar{x}	3.77	3.80	3.55	3.38
ไม่เคยมา	3.77	-0.03 (.959)	.23 (.335)	.40 (.231)
เคยมา 1 ครั้ง	3.80	-	-.25 (.535)	.42 (.296)
เคยมา 2 ครั้ง	3.55		-	.17* (.012)
เคยมา 3 ครั้ง ขึ้นไป	3.38			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่เคย

เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 2 ครั้ง กับกลุ่มที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 3 ครั้งขึ้นไป

ตารางที่ 4.31: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

จำนวนครั้ง ของการเดินทาง มาท่องเที่ยว	ไม่เคยมา	เคยมา 1 ครั้ง	เคยมา 2 ครั้ง	เคยมา 3 ครั้ง ขึ้นไป
\bar{x}	3.80	3.40	3.95	3.73
ไม่เคยมา	3.80	.40 (.438)	-.15 (.661)	.07 (.831)
เคยมา 1 ครั้ง	3.40	-	-.55 (.177)	-.33 (.410)
เคยมา 2 ครั้ง	3.95		-	.22* (.001)
เคยมา 3 ครั้ง ขึ้นไป	3.73			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 2 ครั้ง กับกลุ่มที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 3 ครั้งขึ้นไป

4.6.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความ

น่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ	วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	3.42	.029	0.672	.570
	เพื่อรักษาสุขภาพ	3.41	.166		
	เพื่อการศึกษาหาความรู้	3.80	.000		
	เพื่อการประชุมสัมมนา	3.76	.000		
ด้านการให้บริการ ของแหล่งท่องเที่ยว	เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	3.28	.033	1.890	.131
	เพื่อรักษาสุขภาพ	3.74	.308		
	เพื่อการศึกษาหาความรู้	3.80	.400		
	เพื่อการประชุมสัมมนา	3.60	.000		
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและ เครื่องดื่ม	เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	3.77	.029	1.230	.299
	เพื่อรักษาสุขภาพ	4.17	.192		
	เพื่อการศึกษาหาความรู้	3.80	.400		
	เพื่อการประชุมสัมมนา	4.00	.000		
ด้านการจัดการ คมนาคม	เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	3.50	.035	2.150	.093
	เพื่อรักษาสุขภาพ	4.06	.343		
	เพื่อการศึกษาหาความรู้	4.07	.467		
	เพื่อการประชุมสัมมนา	3.60	.000		
รวม	เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	3.49	.028	1.468	.223
	เพื่อรักษาสุขภาพ	3.84	.239		
	เพื่อการศึกษาหาความรู้	3.87	.317		
	เพื่อการประชุมสัมมนา	3.74	.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการ
เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ในภาพรวม

พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.223 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.6.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ	วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	รถส่วนตัว	3.43	.039	4.937	.002
	รถโดยสารประจำทาง	3.78	.006		
	บริษัทนำเที่ยว	3.11	.347		
	ปั่นจักรยาน	2.76	.000		
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	รถส่วนตัว	3.30	.033	6.059	.000
	รถโดยสารประจำทาง	3.71	.136		
	บริษัทนำเที่ยว	3.13	.733		
	ปั่นจักรยาน	2.40	.000		
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	รถส่วนตัว	3.79	.567	5.063	.002
	รถโดยสารประจำทาง	3.95	.420		
	บริษัทนำเที่ยว	3.53	.533		
	ปั่นจักรยาน	3.00	.000		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.33 (ต่อ): การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ	วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านการจัดการ คมนาคม	รถส่วนตัว	3.53	.671	4.679	.000
	รถโดยสารประจำทาง	3.87	.561		
	บริษัทนำเที่ยว	3.13	.933		
	ปั่นจักรยาน	2.20	.000		
รวม	รถส่วนตัว	3.51	.028	8.141	.000
	รถโดยสารประจำทาง	3.83	.104		
	บริษัทนำเที่ยว	3.29	.637		
	ปั่นจักรยาน	2.59	.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว ในภาพรวมพบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และด้านการจัดการคมนาคม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.34 - 4.37

ตารางที่ 4.34: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว		รถส่วนตัว	รถโดยสารประจำทาง	บริษัทนำเที่ยว	ปั่นจักรยาน
	\bar{x}	3.43	3.78	3.11	2.76
รถส่วนตัว	3.43	-	-.35* (.043)	.32 (.333)	.67* (.002)
รถโดยสารประจำทาง	3.78		-	.67 (.070)	1.02* (.000)
บริษัทนำเที่ยว	3.11			-	.35 (.376)
ปั่นจักรยาน	2.76				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 3 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถส่วนตัว กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถโดยสารประจำทาง 2) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถส่วนตัว กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน และ 3) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถโดยสารประจำทาง กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน

ตารางที่ 4.35: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว		รถส่วนตัว	รถโดยสารประจำทาง	บริษัทนำเที่ยว	ปั่นจักรยาน
	\bar{x}	3.30	3.71	3.13	2.40
รถส่วนตัว	3.30	-	-.41* (.039)	.17 (.657)	.90* (.000)
รถโดยสารประจำทาง	3.71		-	.58 (.172)	1.31* (.000)
บริษัทนำเที่ยว	3.13			-	.73 (.101)
ปั่นจักรยาน	2.40				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 3 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถส่วนตัว กับ กลุ่มที่กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถโดยสารประจำทาง 2) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถส่วนตัว กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน และ 3) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถโดยสารประจำทาง กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน

ตารางที่ 4.36: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว		รถส่วนตัว	รถโดยสารประจำทาง	บริษัทนำเที่ยว	ปั่นจักรยาน
	\bar{x}	3.79	3.95	3.53	3.00
รถส่วนตัว	3.79	-	-0.15 (.371)	.26 (.428)	.79* (.000)
รถโดยสารประจำทาง	3.95		-	.41 (.261)	.95* (.001)
บริษัทนำเที่ยว	3.53			-	.53 (.170)
ปั่นจักรยาน	3.00				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 2 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถส่วนตัว กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน และ 2) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถโดยสารประจำทาง กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน

ตารางที่ 4.37: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว	รถส่วนตัว	รถโดยสารประจำทาง	บริษัทนำเที่ยว	ปั่นจักรยาน
\bar{x}	3.53	3.87	3.13	2.20
รถส่วนตัว	3.53	-0.34 (.096)	.40 (.308)	1.33* (.000)
รถโดยสารประจำทาง	3.87	-	.74 (.092)	1.67* (.000)
บริษัทนำเที่ยว	3.13		-	.93* (.045)
ปั่นจักรยาน	2.20			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 3 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถส่วนตัว กับ กลุ่มที่กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน 2) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรถโดยสารประจำทาง กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน และ 3) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยบริษัทนำเที่ยว กับ กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยปั่นจักรยาน

4.6.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ	จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	2.60	.000	14.555	.000
	2-3 คน	3.15	.049		
	4-5 คน	3.53	.033		
	6 คนขึ้นไป	3.19	.547		
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	มาคนเดียว	3.20	.000	.137	.938
	2-3 คน	3.29	.098		
	4-5 คน	3.30	.026		
	6 คนขึ้นไป	3.07	.240		
ด้านร้านค้า ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม	มาคนเดียว	4.20	.000	.814	.486
	2-3 คน	3.73	.075		
	4-5 คน	3.80	.027		
	6 คนขึ้นไป	3.67	.533		
ด้านการจัดการคมนาคม	มาคนเดียว	3.20	.000	8.751	.000
	2-3 คน	3.79	.093		
	4-5 คน	3.41	.030		
	6 คนขึ้นไป	3.53	.240		
รวม	มาคนเดียว	3.30	.000	.180	.910
	2-3 คน	3.49	.076		
	4-5 คน	3.51	.026		
	6 คนขึ้นไป	3.36	.333		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว

พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.910 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว และด้านการจัดการคมนาคม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.39 - 4.40

ตารางที่ 4.39: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว	มาคนเดียว	2-3 คน	4-5 คน	6 คนขึ้นไป
	\bar{x}	2.60	3.15	3.53	3.19
มาคนเดียว	2.60	-	-0.55 (.160)	.93* (.017)	.59 (.242)
2-3 คน	3.15		-	-.38* (.000)	.04 (.912)
4-5 คน	3.53			-	.35 (.276)
6 คนขึ้นไป	3.19				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 2 คู่ ได้แก่

1) กลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลคนเดียว กับ กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

มาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 4-5 คน และ 2) กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 2-3 คน กับ กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 4-5 คน

ตารางที่ 4.40: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว		มาคนเดียว	2-3 คน	4-5 คน	6 คนขึ้นไป
	\bar{x}	3.20	3.79	3.41	3.53
มาคนเดียว	3.20	-	-0.59 (.219)	-0.21 (.665)	-0.33 (.589)
2-3 คน	3.79		-	-0.39* (.000)	.26 (.512)
4-5 คน	3.41			-	-0.13 (.749)
6 คนขึ้นไป	3.53				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 2-3 คน กับ กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 4-5 คน

4.6.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	F-test	Sig.
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ไม่เกิน 500 บาท	3.52	.043	24.778	.000
	501-1,000 บาท	3.41	.043		
	1,001-1,500 บาท	3.76	.000		
	1,501 บาทขึ้นไป	2.68	.000		
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	ไม่เกิน 500 บาท	3.57	.078	27.295	.000
	501-1,000 บาท	3.17	.030		
	1,001-1,500 บาท	3.60	.000		
	1,501 บาทขึ้นไป	2.60	.000		
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	ไม่เกิน 500 บาท	3.93	.043	70.559	.000
	501-1,000 บาท	3.82	.034		
	1,001-1,500 บาท	4.00	.000		
	1,501 บาทขึ้นไป	2.60	.000		
ด้านการจัดการคมนาคม	ไม่เกิน 500 บาท	3.86	.077	20.910	.000
	501-1,000 บาท	3.30	.038		
	1,001-1,500 บาท	3.60	.000		
	1,501 บาทขึ้นไป	3.40	.000		
รวม	ไม่เกิน 500 บาท	3.72	.057	29.562	.000
	501-1,000 บาท	3.42	.033		
	1,001-1,500 บาท	3.74	.000		
	1,501 บาทขึ้นไป	2.82	.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ในภาพรวมพบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และ ด้านการจัดการคมนาคม จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD (Fisher's Least Significant Difference) ผลดังตารางที่ 4.42 - 4.45

ตารางที่ 4.42: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว		ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,501 บาทขึ้นไป
	\bar{x}	3.52	3.41	3.76	2.68
ไม่เกิน 500 บาท	3.52	-	.11 (.054)	-.24* (.026)	.84* (.000)
501-1,000 บาท	3.41		-	-.35* (.001)	.73* (.000)
1,001-1,500 บาท	3.76			-	.108* (.000)
1,501 บาทขึ้นไป	2.68				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 5 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท 2) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป 3) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท 4) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป และ 5) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.43: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว		ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,501 บาทขึ้นไป
	\bar{x}	3.57	3.17	3.60	2.60
ไม่เกิน 500 บาท	3.57	-	.39*	-.03	.97*
501-1,000 บาท	3.17		-.000	-.43*	.57*
1,001-1,500 บาท	3.60			-.000	.100*
1,501 บาทขึ้นไป	2.60				-.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 5 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท 2) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป 3) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท 4) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป และ 5) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.44: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว		ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,501 บาทขึ้นไป
	\bar{x}	3.93	3.82	4.00	2.60
ไม่เกิน 500 บาท	3.93	-	.13* (.023)	-.07 (.467)	1.33* (.000)
501-1,000 บาท	3.82		-	-.18* (.038)	1.22* (.000)
1,001-1,500 บาท	4.00			-	1.40* (.000)
1,501 บาทขึ้นไป	2.60				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 5 คู่
ได้แก่ 1) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ
กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท 2) กลุ่มที่
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป 3) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
มาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท 4) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป และ 5) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.45: การเปรียบเทียบความพึงพอใจ ด้านการจัดการคมนาคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่
เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน

ค่าใช้จ่ายในการ เดินทางมาท่องเที่ยว		ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,501 บาทขึ้นไป
	\bar{x}	3.86	3.30	3.60	3.40
ไม่เกิน 500 บาท	3.86	-	.56* (.000)	.26* (.043)	.46* (.001)
501-1,000 บาท	3.30		-	-.30* (.016)	-.10 (.425)
1,001-1,500 บาท	3.60			-	.20 (.233)
1,501 บาทขึ้นไป	3.40				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว บางชุมชนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบ 4 คู่ ได้แก่ 1) กลุ่มที่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท 2) กลุ่มที่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท 3) กลุ่มที่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล ไม่เกิน 500 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล 1,501 บาทขึ้นไป 4) กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล 501-1,000 บาท กับ กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล 1,001-1,500 บาท

4.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระประกอบด้วย แรงจูงใจด้านปัจจัยผลึก และแรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูด

การตั้งสมมติฐานในการวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล คือ

H0 : แรงจูงใจในการท่องเที่ยวไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล

H1 : แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise (Multiple Linear Regression) โดยการใช้การทดสอบการมีนัยสำคัญทางสถิติ (F-test) ที่ระดับน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ดังนั้นจะสอดคล้องกับสมมติฐานต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็น (Sig.) มีค่าน้อยกว่า 0.05 จะปฏิเสธ H0 ยอมรับ H1 แสดงว่าแรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล แสดงดังตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ในการหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	b	Beta	t-value	P value
แรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูด	0.649	0.558	11.527	0.000
แรงจูงใจด้านปัจจัยผลักดัน	0.250	0.173	3.581	0.000
ค่าคงที่ (Constant)	0.125		0.673	0.501
R = 0.684 R ² = 0.467 F = 174.177 P value < 0.001				

จากตารางที่ 4.46 พบว่า แรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูด และแรงจูงใจด้านปัจจัยผลักดันมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (p value < 0.001)

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีน้ำหนักและผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแล้ว พบว่า แรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูด มีอิทธิพลมากที่สุด มีค่า Beta อยู่ที่ 0.558 และรองลงมา คือ แรงจูงใจด้านปัจจัยผลักดัน มีค่า Beta อยู่ที่ 0.173

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด พบว่า แรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูด และแรงจูงใจด้านปัจจัยผลักดัน สามารถอธิบายการผันแปรความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้ 46.7 % (R² = 0.467) ส่วนที่เหลือ 53.3 % มาจากปัจจัยอื่น ๆ โดยแรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูดมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจที่ t = 11.527 และแรงจูงใจด้านปัจจัยผลักดันมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจที่ t = 3.581

การวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ F = 174.177 ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าแรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

สรุป แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยแรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูด และแรงจูงใจด้านปัจจัยผลักดัน สามารถอธิบายการผันแปรความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้ถึง 46.7 %

เมื่อแยกพิจารณาในรายละเอียด พบว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวเฉพาะด้านปัจจัยดึงดูดมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล แสดงดังตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ในการหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยดึงดูดที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยดึงดูด	b	Beta	t-value	P value
ความเป็นมิตรของคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	0.273	0.246	4.005	0.000
กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว	0.187	0.331	12.114	0.000
ความเหมาะสมคุ่มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยว	0.675	0.705	11.324	0.000
ความสวยงามของสถานที่	-0.227	0.286	-7.148	0.000
การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	0.106	0.130	3.023	0.003
ค่าคงที่ (Constant)	0.353		-3.408	0.001
R = 0.911 R ² = 0.830 F = 384.561 P value < 0.001				

จากตารางที่ 4.47 พบว่า แรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูดเกี่ยวกับความเป็นมิตรของคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว ความเหมาะสมคุ่มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยว ความสวยงามของสถานที่ และการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (p value < 0.001)

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยดึงดูดที่มีน้ำหนักและผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแล้ว พบว่า แรงจูงใจด้านปัจจัยดึงดูดเกี่ยวกับความเหมาะสมคุ่มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยวมีอิทธิพลมากที่สุด มีค่า Beta อยู่ที่ 0.705 รองลงมาคือ กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว มีค่า Beta อยู่ที่ 0.331 และความสวยงามของสถานที่ มีค่า Beta อยู่ที่ 0.286 ตามลำดับ

ในขณะที่แรงจูงใจในการท่องเที่ยวเฉพาะด้านปัจจัยหลัก มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล แสดงดังตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise ในการหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยหลักที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยหลัก	b	Beta	t-value	P value
เพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล	0.450	0.691	31.271	0.000
ต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ	0.518	0.569	17.573	0.000
ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน	0.151	0.207	8.862	0.000
เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน	-0.209	-0.214	-9.222	0.000
เพื่อติดต่อธุรกิจ	0.465	0.641	15.475	0.000
เพื่อประชุมงาน	-0.240	-0.391	-13.523	0.000
ค่าคงที่ (Constant)	0.144		1.156	0.248
R = 0.927 R ² = 0.859 F = 399.178 P value < 0.001				

จากตารางที่ 4.48 พบว่า แรงจูงใจด้านปัจจัยหลักในหัวข้อเพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล ต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน เพื่อติดต่อธุรกิจ และเพื่อประชุมงาน มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (p value < 0.001)

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยหลักที่มีน้ำหนักและผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแล้วพบว่า เพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล มีอิทธิพลมากที่สุด มีค่า Beta อยู่ที่ 0.691 รองลงมาคือ เพื่อติดต่อธุรกิจ มีค่า Beta อยู่ที่ 0.641 และต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ มีค่า Beta อยู่ที่ 0.569 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล มีรายละเอียดผลการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวพื้นที่บางขุนเทียนชายทะเล โดยการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล จะศึกษาเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว จะทำการศึกษาเกี่ยวกับ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยว วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว การศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว จะศึกษาแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยผลัก (Push Factors) และด้านปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) และการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว จะศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ด้านการจัดการคมนาคม เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ การสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งปัจจัยผลักและปัจจัยดึงดูด และเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อประเมินระดับแรงจูงใจและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จากนั้นนำไปใช้สอบถามนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) จำนวน 40 คน มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

แรงจูงใจ เท่ากับ 1.08 และ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ เท่ากับ 1.04

ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลตามเวลาที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 58.3) มีอายุระหว่าง 20-30 ปี (ร้อยละ 23.8) รองลงมาคือ ช่วงอายุ 41-50 ปี (ร้อยละ 18.8) ส่วนใหญ่มีสถานะภาพโสด (ร้อยละ 49.5) รองลงมาคือสถานภาพสมรส (ร้อยละ 42.5) นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 56.0) รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 29.8) ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 41.5) รองลงมาคือนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 21.0) โดยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท (ร้อยละ 23.8) รองลงมาคือ รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท (ร้อยละ 21.2) และ มากกว่า 30,000 บาท (ร้อยละ 19.2) ตามลำดับ

5.1.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

พฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมากที่สุด คือ เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป (ร้อยละ 75.0) รองลงมา คือ เคยมา 2 ครั้ง (ร้อยละ 23.8) ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์มาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ (ร้อยละ 97.0) รองลงมาคือ เพื่อรักษาสุขภาพ (ร้อยละ 1.8) เดินทางมาโดยรถส่วนตัวมากที่สุด (ร้อยละ 94.8) รองลงมา เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง (ร้อยละ 2.8) โดยส่วนใหญ่มีสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาจำนวน 4-5 คน (ร้อยละ 71.3) รองลงมา คือ จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง 2-3 คน (ร้อยละ 27.5) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ไปในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล (เฉลี่ยต่อ 1 คน) คือ 501-1,000 บาท (ร้อยละ 52.3) รองลงมา คือ ไม่เกิน 500 บาท (ร้อยละ 32.8) ตามลำดับ

5.1.3 ผลการศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) โดยมีแรงจูงใจด้านปัจจัยหลักอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$)

ส่วนปัจจัยดึงดูดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ด้านปัจจัยหลักที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 4.61$) รองลงมาคือ ต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.33$) ข้อที่เป็นแรงจูงใจด้านปัจจัยหลักที่อยู่ในระดับมาก คือ ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนข้อที่เป็นแรงจูงใจด้านปัจจัยหลักที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล ($\bar{X} = 2.60$) และ ข้อที่เป็นแรงจูงใจด้านปัจจัยหลักที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อประชุมงาน ($\bar{X} = 1.59$) และ เพื่อติดต่อธุรกิจ ($\bar{X} = 1.47$) ตามลำดับ

ด้านปัจจัยดึงดูดที่มีค่าคะแนนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความสวยงามของสถานที่ ($\bar{X} = 4.12$) ความเป็นมิตรของคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.12$) ความเหมาะสมคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.05$) การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.79$) และความมีชื่อเสียงของสถานที่ ($\bar{X} = 3.56$) ส่วนด้านปัจจัยดึงดูดที่มีค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.83$)

5.1.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) โดยมีความพึงพอใจด้านสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) และด้านการจัดการคมนาคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$)

เมื่อแยกพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าในระดับมาก คือ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลน ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.74$) ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.58$) และ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.54$) ตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าในระดับปานกลาง คือ ความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.73$)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การทำป้ายบอกทางที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.47$) รองลงมา คือ การ

ให้บริการที่จอดรถ ($\bar{X} = 3.44$) ส่วนความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความสะอาดของพื้นที่ ($\bar{X} = 3.33$) การให้บริการห้องสุขา ($\bar{X} = 3.13$) และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและบริการ ($\bar{X} = 3.11$) ตามลำดับ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.24$) ส่วนความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม มีคุณภาพ ($\bar{X} = 4.04$) ร้านค้าต่าง ๆ ตั้งราคาที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.74$) ความหลากหลายของสินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 3.54$) ร้านค้าต่าง ๆ มีความสะอาด ($\bar{X} = 3.34$) ตามลำดับ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลด้านการจัดการคมนาคม ที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ เวลาที่ใช้ในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.71$) สภาพของถนน ($\bar{X} = 3.69$) ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ด้านการจัดการคมนาคมที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การดูแลจัดการจราจร ($\bar{X} = 3.32$) และ การให้บริการรถสาธารณะ ($\bar{X} = 2.66$) ตามลำดับ

5.1.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

การศึกษาโดยมีสมมติฐานว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานตามหัวข้อย่อยได้ดังต่อไปนี้

เพศ แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

การศึกษาโดยมีสมมติฐานว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานตามหัวข้อย่อยได้ดังต่อไปนี้

จำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว และจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

การศึกษาโดยมีสมมติฐานว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ซึ่งสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวทั้งด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล สามารถอธิบายการผันแปรความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้ถึง 46.7 % สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ได้แก่ ความเป็นมิตรของคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว ความเหมาะสมคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยว ความสวยงามของสถานที่ และการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเหมาะสมคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยวมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว และความสวยงามของสถานที่ ตามลำดับ

ส่วนแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ได้แก่ เพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล ต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน เพื่อติดต่อธุรกิจ และเพื่อประชุมงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อติดต่อธุรกิจ และต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 อภิปรายผลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสิ่งต่าง ๆ ในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน (กนกวรรณ สองสีโย, 2550) และ สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องรูปแบบพฤติกรรม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวศูนย์อนุรักษ์วัฒนธรรมปางช้างจังหวัดลำปาง (นิติวัฒน์ ไทพิทักษ์, 2553) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-30 ปี มีสถานะภาพโสด สอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่องแรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน (ศรินทิพย์ คาวาโนเบะ, 2554) พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 26 - 30 ปี

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการศึกษาแรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน (ศรินทิพย์ คาวาโนเบะ, 2554) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง (วิศิณี มายอร์, 2555) ที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้งจังหวัดระนอง ส่วนใหญ่ มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีสถานะภาพโสด

ทั้งนี้ จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี มีสถานะภาพโสด จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อาจเป็นเพราะว่าพื้นที่บางขุนเทียนชายทะเลตั้งอยู่ในเขตบางขุนเทียน ซึ่งเป็นเขตที่อยู่ใต้สุดของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ติดกับทะเลและติดต่อกับจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีสถานประกอบการเป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งมีประชากรประกอบอาชีพอุตสาหกรรมทางทะเลอยู่เป็นจำนวนมาก กอปรกับพื้นที่บางขุนเทียนชายทะเลเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ยังคงความเป็นธรรมชาติของป่าชายเลนซึ่งเป็นระบบนิเวศน์ที่ผูกพันกับวิถีชีวิตของ

ชาวบ้านบางขุนเทียนชายทะเล มีร่องรอยทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตชุมชนที่น่าศึกษา มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยการปั่นจักรยานในเส้นทางจักรยาน ระยะทางยาวมากกว่า 14 กิโลเมตร (สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2560) จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นโสด อายุอยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนปลาย และมีความสนใจที่จะรวมกลุ่มกันมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ยังคงความเป็นธรรมชาติ มีร่องรอยทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตชุมชนที่น่าศึกษา รวมทั้งมีเส้นทางปั่นจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นระยะทางยาวมากกว่า 14 กิโลเมตรที่นักท่องเที่ยวสามารถมีกิจกรรมร่วมกันได้มากขึ้น เพราะคนโสดยังไม่มีภาระรับผิดชอบในครอบครัวมากนัก มีเวลาที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวได้มากกว่ากลุ่มที่สมรสแล้วซึ่งอาจมีบุตรหลานและภาระภายในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมากกว่า

5.2.2 อภิปรายผลด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

จากผลการวิเคราะห์ พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมากที่สุด คือ เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวาริน และบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง (วิกิเนีย มายอร์, 2555) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวมากกว่า 3 ครั้ง

วัตถุประสงค์ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่ คือ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถส่วนตัว มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว 4-5 คน และมีค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เฉลี่ยต่อหนึ่งคนอยู่ที่ 501-1,000 บาท สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องรูปแบบพฤติกรรม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวศูนย์อนุรักษ์วัฒนธรรมปางช้าง จังหวัดลำปาง (นิติวัดณ์ ไทพิทักษ์, 2553) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้จ่ายต่ำกว่า 1,000 บาทต่อครั้ง

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล 3 ครั้งขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและเดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว 4-5 คน มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการเดินทางมาท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อหนึ่งคนอยู่ที่ 501-1,000 บาท อาจเนื่องมาจากพื้นที่บางขุนเทียนชายทะเล เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกรุงเทพมหานครที่ยังคงความเป็นธรรมชาติของป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นระบบนิเวศน์ที่ผูกพันกับวิถีชีวิตของชาวบ้านบางขุนเทียนชายทะเล มีธรรมชาติที่งดงาม (สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2560) จึงทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผ่อนคลายได้พักผ่อนร่วมกับครอบครัวหรือเพื่อนๆ ที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว โดยมีค่าใช้จ่ายไม่สูงมากเกินไป

5.2.3 อภิปรายผลด้านแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล

จากผลการวิเคราะห์ แรงจูงใจด้านปัจจัยผลึกและด้านปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลอยู่ในระดับมากนั้น พบว่า ด้านปัจจัยผลึก นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนมากที่สุด เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีความต้องการได้รับการยอมรับในสังคม มีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น การให้และได้รับความรัก ความเป็นมิตร ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน หมู่มากและสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับในความสำเร็จของตน ตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ 5 ชั้น (ฉลองศรี พิมลสมพงศ์, 2550) นอกจากนั้นแล้ว นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลยังมีแรงจูงใจด้านปัจจัยผลึกในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เพราะต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน ส่วนด้านปัจจัยดึงดูด นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลเพราะความมีชื่อเสียงของสถานที่ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเมียนมา (นาวัน เกตุธรรม, 2559) ที่ได้วิจัยพบว่า ความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นแรงจูงใจที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยว นอกจากนั้นนักเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ยังให้ความสำคัญกับปัจจัยดึงดูด เรื่องความสวยงามของสถานที่ คนในพื้นที่มีความเป็นมิตร การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก และมีความเหมาะสมคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วย

5.2.4 อภิปรายผลด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล

จากผลการวิเคราะห์ ที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลโดยรวมอยู่ในระดับมากนั้น เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และด้านการจัดการคมนาคม สามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลน มากกว่าความพึงพอใจที่มีต่อความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว และ ความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการ อาจจะเป็นเพราะว่า

พื้นที่บางขุนเทียนชายทะเลมีความเป็นธรรมชาติของป่าชายเลน มีความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ที่ผูกพันกับวิถีชีวิตของชาวบ้านบางขุนเทียนชายทะเล มีธรรมชาติที่งดงาม มีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตชุมชนที่น่าศึกษา (สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2560) สอดคล้องกับการศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง (วิคิเนีย มายอร์, 2555) ที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเพราะความบริสุทธิ์ของธารน้ำแร่ธรรมชาติ

ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวที่มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน มากกว่าความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการที่จอดรถ ความสะอาดของพื้นที่ การให้บริการห้องสุขา และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและบริการ แสดงให้เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้ทำป้ายบอกทางไว้อย่างชัดเจน เพียงพอและเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย

ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว มากกว่าความพึงพอใจที่มีต่อ สินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม มีคุณภาพ ร้านค้าต่าง ๆ ตั้งราคาที่เหมาะสม ความหลากหลายของสินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม และ ร้านค้าต่าง ๆ มีความสะอาด อาจเนื่องมาจากร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมีคุณภาพของสินค้า อาหารและเครื่องดื่มใกล้เคียงกัน และมีจำนวนมาก สอดคล้องกับข้อมูลของเขตบางขุนเทียนที่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไว้ว่า ระหว่างสองข้างทางมีร้านอาหารทะเลให้แวะชิมจำนวนมากกว่า 40 ร้าน และยังมีแผงค้าขายของทะเลสด ๆ ที่สามารถสั่งให้ประกอบอาหารได้อีกเป็นจำนวนมาก (สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2560)

และด้านการจัดการคมนาคม นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อการจัดการคมนาคมที่มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ ได้หลายเส้นทาง มากกว่าความพึงพอใจที่มีต่อ เวลาที่ใช้ในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สภาพของถนน การดูแลจัดการจราจร และการให้บริการรถสาธารณะ อาจเนื่องจากว่า การที่มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ ได้หลายเส้นทาง ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่บางขุนเทียนชายทะเลได้อย่างสะดวก รวดเร็วมากขึ้น

5.2.5 อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงต่างก็ต้องการการพักผ่อนหย่อนใจเพื่อคลายเครียดเหมือนกัน

และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน นั้นน่าจะอธิบายได้ดังนี้ คนที่มีอายุอยู่ในวัยที่ต่างกันมีระดับการศึกษาแตกต่างกันย่อมจะมีมุมมองและความต้องการจากการมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน ผู้ที่มีสถานภาพโสดมีความเป็นอิสระมีเวลาสามารถเลือกที่จะเข้าถึงการท่องเที่ยวได้ตามความต้องการของตนเองโดยไม่ต้องกังวลถึงความรับผิดชอบต่อบุคคลในครอบครัวจึงอาจจะเกิดความพึงพอใจได้มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสได้รวมทั้งอาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนย่อมส่งผลโดยตรงต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้ เพราะคนที่ประกอบอาชีพที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงก็มีโอกาสที่จะซื้อบริการการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพดีกว่าซึ่งสร้างความพึงพอใจได้มากกว่า

5.2.6 อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

จากการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว และจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้นต่อการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ดังนั้นจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวจึงไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยว รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว และจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวก็ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวและมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกันนั้น น่าจะมีสาเหตุเนื่องมาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวน้อยกว่าอาจมีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและบริการได้น้อยกว่าในหลาย ๆ เรื่อง ในขณะที่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่าอาจมีข้อจำกัดน้อยกว่าในการที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและบริการได้ จึงมีความเป็นไปได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่ามีโอกาสมากกว่าที่จะมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวมากกว่า รวมทั้งด้านการจัดการคมนาคมที่สามารถช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยก็มีโอกาสที่จะทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

ได้มากขึ้นด้วย จึงสามารถกล่าวได้ว่า “พฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล”

5.2.7 อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

จากการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานว่าแรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ทั้งด้านปัจจัยผลึกและด้านปัจจัยดิ่งดู และสามารถอธิบายการผันแปรความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้ถึง 46.7 % นั้น แสดงว่าการสร้างแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวสามารถทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้มากขึ้น จึงกล่าวได้ว่า “แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล”

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล มีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษาด้านปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล และผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-30 ปี มีสถานะภาพโสด จบการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท และพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่รวมทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำข้อมูลส่วนนี้ไปกำหนดเป็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลให้สอดคล้องกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย หรือ ออกเป็นแคมเปญหรือแพ็คเกจรายการนำเที่ยวสถานที่ป่าชายเลนพร้อมให้บริการอาหารและเครื่องดื่มรวมถึงการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในราคาที่เหมาะสม ซึ่งผู้ประกอบการท่องเที่ยวและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรตระหนักถึงความต้องการ ศักยภาพและความสามารถของนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เหล่านี้ ที่ยังมีความสนใจที่จะค้นหาสิ่งใหม่ ๆ ให้กับตนเอง ยังไม่มีภาระในครอบครัวมากนัก

และมีหน้าที่การงานมีรายได้พอที่จะสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล และผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแล้ว 3 ครั้งขึ้นไป เดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยเดินทางด้วยรถส่วนตัว มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว 4-5 คน มีค่าใช้จ่ายต่อครั้งเฉลี่ย 501-1,000 บาทต่อคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พฤติกรรมการท่องเที่ยวเรื่องค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวและวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลนั้น ผู้ประกอบการท่องเที่ยวจึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความแปลกใหม่ น่าสนใจอยู่เสมอ รวมทั้งการจัดเตรียมสถานที่จอดรถที่สะดวก มีจำนวนเพียงพอกับการให้บริการ และควรดูแลควบคุมราคาของสินค้าอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งการให้บริการท่องเที่ยวต่าง ๆ ในพื้นที่ให้มีราคาเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย สะดวก รวดเร็ว เพื่อเป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยวได้เลือกใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้อย่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยให้มีความต้องการกลับมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลอยู่เสมอ เพราะนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเดิมที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแล้ว และเดินทางมาโดยรถส่วนตัว รวมทั้งมีค่าใช้จ่ายต่อครั้งเฉลี่ยต่อคนไม่สูงมาก

5.3.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล และผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

จากผลการวิจัยที่พบว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวทั้งด้านปัจจัยหลักและด้านปัจจัยดึงดูดมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล น่าจะเป็นข้อมูลสำคัญต่อผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่รวมทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการที่จะนำข้อมูลส่วนนี้ไปวางแผนกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยให้เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมากขึ้น โดยการพัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวและกลุ่มเพื่อนให้มีความหลากหลาย น่าสนใจมากยิ่งขึ้น การดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้คงความเป็นธรรมชาติของป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติแล้วเกิดความรู้สึกผ่อนคลายที่ได้หลีกเลี่ยงจากความจำเจในชีวิตประจำวัน และควรพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมีสถานที่ที่เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าสืบหาข้อมูลต่าง ๆ ด้านป่าชายเลนได้อย่างละเอียด มีข้อมูลที่สมบูรณ์

และผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ซึ่งอาจจะพัฒนาด้านสถานที่ให้สามารถใช้เป็นที่ประชุม สัมมนา ของหน่วยงานที่ต้องการจัดการประชุมสัมมนาของหน่วยงานได้ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับองค์กร หรือ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้เข้ามาใช้บริการของแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมากขึ้น โดยมีการดูแลให้คงไว้ซึ่งความมีชื่อเสียงว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของธรรมชาติ มีความ เป็นมิตรของคนในพื้นที่ และสามารถเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ในขณะที่มี การควบคุมราคาการให้บริการให้มีความเหมาะสม คุ่มค่าของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมา ท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล มีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ที่ได้จากผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล และการทดสอบสมมติฐานที่ 1

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมี สถานะภาพโสดมากถึง ร้อยละ 49.5 แสดงให้เห็นว่าเกือบครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทาง มาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลมีสถานะภาพโสด ดังนั้นควรศึกษาเชิงลึกถึงเหตุผลสำคัญที่เป็น ปัจจัยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานะภาพโสดต้องเดินทางไปท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยได้นำมาปรับใช้เป็นกล ยุทธ์ให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานะภาพโสดเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ที่ได้จากผลการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล และการทดสอบสมมติฐาน ที่ 2

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลแล้ว 3 ครั้งขึ้นไป มีจำนวนมากถึง ร้อยละ 75 แสดงให้ เห็นว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลจำนวนมากถึงสามในสี่ที่ เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลซ้ำมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป ดังนั้น ควรศึกษาวิจัยว่ามีปัจจัย อะไรบ้างที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิมซ้ำมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป ซึ่งจะ เป็นข้อมูลที่ เป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการท่องเที่ยว ในการที่จะนำไปเป็นส่วนหนึ่งสำหรับ การกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ บ่อยมากขึ้น

5.4.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ที่ได้จากผลการศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล และการทดสอบสมมติฐานที่ 3

จากผลการวิจัยที่พบว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล สามารถอธิบายการผันแปรของความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลได้ 46.7 % ดังนั้น ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในประเด็นอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง จะได้นำมาปรับใช้ในการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ต่อไป

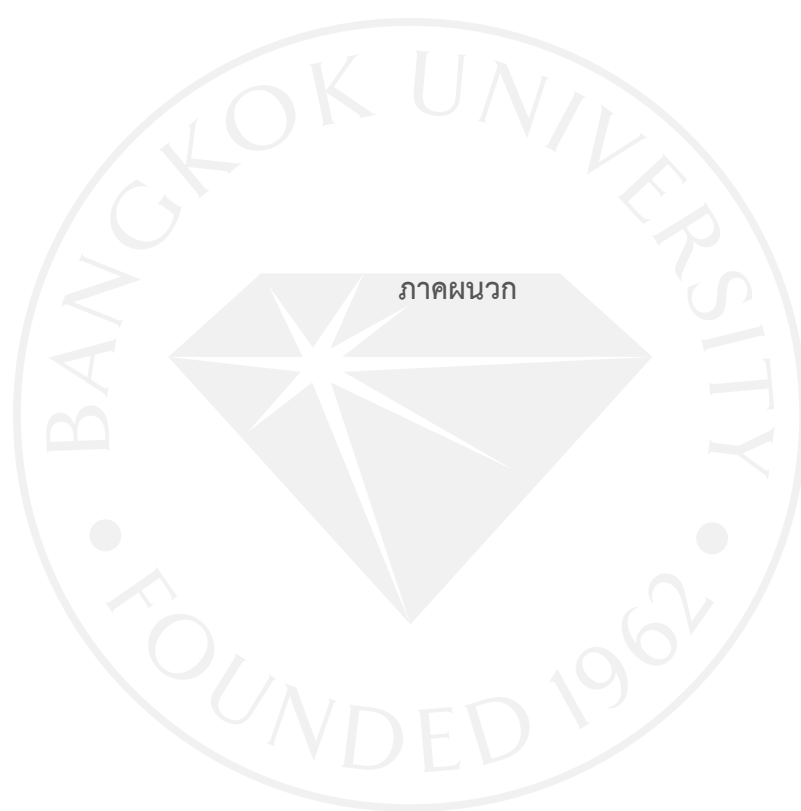
บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สองสีโย. (2550). *ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสิ่งต่าง ๆ ในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กสิกรไทย. (2560). *แนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี 2560*. สืบค้นจาก <https://www.kasikornresearch.com/th/economy>.
- กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2546). *ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ การเกษตรไชยปราการจำกัด อำเภอไชยปราการจังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือเชิงนิเวศ. (2555). สืบค้นจาก http://veerapong-veerapong.blogspot.com/2012/07/blog-post_12.html.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2543). *รายงานสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศไทยปี2542*. กรุงเทพฯ: กองสถิติและวิจัยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สืบค้นจาก <http://www.siamarchives.com>.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2550). *แผนการตลาดการท่องเที่ยวประจำปี2551*. สืบค้นจาก <http://www.tat.or.th/?pv=14%20&view=1> - 65k.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2550). *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์. (2537). *การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชวัลนุช อุทยาน. (2551). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <https://touristbehaviour.wordpress.com>.
- ชวัลนุช อุทยาน. (2557). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <https://touristbehaviour.wordpress.com/1/>.
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2538). องค์ประกอบพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว. *จุลสารการท่องเที่ยว*, 14(4), 38-44.
- ณัฐชนก เพชรพรหม. (2554). *วิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์สะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี* (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภ ชุมสาย. (2527). *ปฐมบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ถวิล ธาราโกชนัน. (2532). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ชนดล สุวรรณนิกษะ. (2556). *แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว: กรณีศึกษาวัดไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนวัฒน์ รัตนชัย. (2550). *การศึกษาพฤติกรรมและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นาวิณ เกตุรวม. (2559). *การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเมียนมา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นิติวัฒน์ ไทพิทักษ์. (2553). *จากการศึกษารูปแบบพฤติกรรมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวศูนย์อนุรักษ์วัฒนธรรมป่างช้างจังหวัดลำปาง*. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นุชนารถ จันทร์แรม. (2559). *แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของศูนย์ศึกษาธรรมชาติและท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เจ็ดคต – ไป่ก่อนแล้ว ตำบลท่ามะปราง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- บุญเรือง ขจรศิลป์. (2529). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พลอยศรี โปราณานนท์. (2544). *การท่องเที่ยวเบื้องต้น*. เชียงใหม่: มิ่งเมือง.
- พิชญา ดวงฟู. (2559). *การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รวีวรรณ โปรยรุ่งโรจน์. (2558). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- วาริษฐ์ มัชฌิมบุรุษ. (2552). *รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วิคินีย์ มายอร์. (2555). *การศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิธาน จินากักดี. (2555). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งน้ำตกเอราวัณจังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิมล จิโรจพันธ์. (2554). *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.

- วรรณมา วงษ์วานิช. (2539). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีนทิพย์ คาวาโนเบะ. (2554). *แรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศิริ ฮามสุโพธิ์. (2547). *ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2550). *การสรางและประมวผลขอมูลจากแบบสอบถาม*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สาโรจน์ ไสยสมบัติ. (2534). *ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- สุภัททา ปินตะแพท. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เสรี วังสีไพจิต. (2534). *จุดหักเหของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ชนวนให้เกิดขบวนการนิเวศวิทยาทางการเมือง*. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- เสาวณี จันทะพงษ์. (2558). *ภาคบริการท่องเที่ยวของไทย: ความสำคัญ ความท้าทายความยั่งยืน (2)*. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/636065>.
- สำนักงานเขตบางขุนเทียน. (2560). *เที่ยวบางขุนเทียน*. สืบค้นจาก <http://www.bangkok.go.th/bangkhunthian>.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). *กลยุทธ์การตลาด (พิมพ์ครั้งที่2)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุบลรัตน์ เฟื่องสถิต. (2544). *จิตวิทยาพัฒนาการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Amazing Thailand Go Local. (2559). *แคมเปญไทยเที่ยวไทย ไทยยั่งยืน*. สืบค้นจาก <http://www.autothaistyle.com/แคมเปญ-ไทยเที่ยวไทย>.
- Aday & Andersen. (1978). Theoretical and Methodological Issues in Sociological Studies of Consumer Satisfaction with Medical Care. *Social Science and Medicine*, 12, 28.
- Crompton, J.L. (1979). *Motivation for Pleasure Vacation*. *Annals of Tourism Research*. 6(4), 408-424.
- Cohen, E. (1979). A phenomenology of tourist experience. *Sociology*, 13, 179-201.
- Kotler, P. (1976). *Marketing management* (3rd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2004). *Principle of marketing* (10th ed.). New Jersey: Prentice Hall.

- Mastercard Global Destinations Cities Index. (2016). *Global Destination Cities Index*. Retrieved from <https://newsroom.mastercard.com/wp-content/uploads/2019/09/GDCI-Global-Report-FINAL-1.pdf>.
- Mill, R.C., & Morrison, A.M. (1985). *The tourism system: An introductory*. Engelwood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Millet. (1954). *Management in the public Service. the quest for effective performance*. New York: McGraw-Hill Book.
- Moscardo, G., Morrison, A.M., Pearce P.L., Lang, C.-T., & O’Leary J.T. (1996). Understanding Vacation Destination Choice Through Travel Motivation and Activities. *Journal of Vacation Marketing*, 2(2), 109-122.
- Oliver, R.L. (1997). *Satisfaction: A behavioral perspective on the consumer*, New York: McGraw- Hill.
- Perreault, Dorden & Dorden. (1979). A Psychological Classification of Vacation Life-styles. *Journal of Leisure Research*, 9, 208-224.
- Shelly, D.F. (1995). Tackling family member compensation. *American Printer*, 215, 2.
- Wolman, B.B. (1973). *Dictionary of behavioral science*. London: Litton Educational.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

**พฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร**

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ และความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัด
กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม
มา ณ โอกาสนี้

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง หรือตรงกับข้อคิดเห็นของท่าน
มากที่สุด โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล
เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล
เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทาง
มาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล
เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

1. เพศ	☐ 1) ชาย	☐ 2) หญิง
2. อายุ	☐ 1) ต่ำกว่า 20 ปี	☐ 2) 20 – 30 ปี
	☐ 3) 31 – 40 ปี	☐ 4) 41 – 50 ปี
	☐ 5) 51 - 60 ปี	☐ 6) มากกว่า 60 ปี
3. สถานภาพสมรส	☐ 1) โสด	☐ 2) สมรส
	☐ 3) หม้าย	☐ 4) หย่าร้าง
4. ระดับการศึกษา	☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ 2) ปริญญาตรี
	☐ 3) สูงกว่าปริญญาตรี	
5. อาชีพ	☐ 1) นักเรียน/นักศึกษา	☐ 2) ครู/อาจารย์
	☐ 3) อาชีพอิสระ	☐ 4) ค้าขาย
	☐ 5) เกษตรกร	☐ 6) พนักงานบริษัทเอกชน
	☐ 7) ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	☐ 8) พ่อบ้าน/แม่บ้าน
	☐ 9) อื่นๆ โปรดระบุ.....	
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	☐ 1) ไม่เกิน 5,000 บาท	☐ 2) 5,001- 10,000 บาท
	☐ 3) 10,001-15,000 บาท	☐ 4) 15,001 – 20,000 บาท
	☐ 5) 20,001 – 25,000 บาท	☐ 6) 25,001 – 30,000 บาท
	☐ 7) มากกว่า 30,000 บาท	

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

1. ท่านเคยมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลก่อนหน้านี้ กี่ครั้ง (ไม่รวมครั้งนี้)

☐ 1) ไม่เคยมา	☐ 2) เคยมา 1 ครั้ง
☐ 3) เคยมา 2 ครั้ง	☐ 4) เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป
2. วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวครั้งนี้ (ตอบเพียงคำตอบเดียว)

☐ 1) เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	☐ 2) เพื่อรักษาสุขภาพ
☐ 3) เพื่อการศึกษาหาความรู้	☐ 4) เพื่อการประชุมสัมมนา
3. วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนี้

☐ 1) รถส่วนตัว	☐ 2) รถโดยสารประจำทาง
☐ 3) บริษัทนำเที่ยว	☐ 4) อื่นๆ โปรดระบุ...
4. จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนี้

☐ 1) มาคนเดียว	☐ 2) 2-3 คน
☐ 3) 4-5 คน	☐ 4) 6 คนขึ้นไป
5. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยวครั้งนี้ (เฉลี่ยต่อ 1 คน)

☐ 1) ไม่เกิน 500 บาท	☐ 2) 501-1,000 บาท
☐ 3) 1,001-1,500 บาท	☐ 4) 1,501 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยหลัก (เหตุผล) ที่ทำให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล					
1. ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน					
2. ต้องการสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ					
3. เพื่อการเรียนรู้ ศึกษา สืบค้นหาข้อมูล					
4. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน					
5. เพื่อติดต่อธุรกิจ					
6. เพื่อประชุมงาน					
ปัจจัยดึงดูด ที่ทำให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล					
7. ความมีชื่อเสียงของสถานที่					
8. ความสวยงามของสถานที่					
9. ความเหมาะสมคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยว					
10. ความเป็นมิตรของคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว					
11. การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
12. กิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว					

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบางชุมชนเทียนชายทะเล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว					
1. ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลน					
2. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว					
3. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
4. ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว					
5. ความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการ					
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว					
6. การทำป้ายบอกทางที่ชัดเจน					
7. การให้บริการที่จอดรถ					
8. การให้บริการห้องสุขา					
9. ความสะอาดของพื้นที่					
10. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและบริการ					
ด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม					
11. ร้านค้าต่าง ๆ มีความสะอาด					
12. ร้านค้าต่าง ๆ ตั้งราคาที่เหมาะสม					
13. ความหลากหลายของสินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม					
14. ร้านค้า ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม มีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว					
15. สินค้า อาหาร และเครื่องดื่ม มีคุณภาพ					

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการจัดการคมนาคม					
16. สภาพของถนน					
17. การดูแลจัดการจราจร					
18. การให้บริการรถสาธารณะ					
19. เวลาที่ใช้ในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
20. มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่นๆ					

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
คุณภาพของเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

**การตรวจสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจ
ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล**

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูด

การตรวจสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ในส่วนที่ 3 แรงจูงใจด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ที่ใช้ในการวิจัย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 200-202)

$$\text{จากสูตร} \quad \alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 s_i^2 คือ ค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_t^2 คือ ค่าคะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือวัดนั้นทั้งฉบับ

ตารางคะแนนแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ1 - ข้อ9)

ข้อ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	5	5	4	5	2	3	5	5	5
2	5	5	2	5	3	2	5	5	5
3	5	4	3	5	2	3	5	4	5
4	5	5	4	5	1	2	5	5	5
5	5	5	4	5	2	2	5	5	5

(ตารางมีต่อ)

ตารางคะแนนแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ1 - ข้อ9) (ต่อ)

ข้อ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9
6	5	5	4	5	2	1	5	5	5
7	5	5	2	5	2	2	5	4	4
8	5	4	5	5	3	2	5	5	5
9	5	5	3	5	1	3	5	5	5
10	5	5	3	5	2	3	5	5	5
11	5	5	4	5	2	2	4	4	4
12	5	5	4	5	1	3	5	5	5
13	5	5	4	5	1	3	5	5	5
14	5	5	4	5	2	3	5	5	5
15	5	5	4	5	2	2	5	5	5
16	5	5	2	5	2	3	5	5	5
17	5	5	3	5	3	2	4	4	4
18	5	5	3	5	1	2	5	5	5
19	5	5	4	5	3	3	5	5	5
20	5	5	3	5	1	2	5	5	5
21	5	4	3	5	1	2	5	5	5
22	5	5	4	5	2	3	5	5	4
23	5	5	2	5	2	3	5	5	5
24	5	5	4	5	3	3	5	4	5
25	5	5	3	5	2	3	5	5	5
26	5	5	4	5	3	3	5	5	5
27	5	5	4	5	3	3	5	5	5
28	5	5	2	5	2	2	5	5	5
29	5	5	3	5	1	2	5	5	5
30	5	5	3	5	2	3	5	5	5

(ตารางมีต่อ)

ตารางคะแนนแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ1 - ข้อ9) (ต่อ)

ข้อ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9
31	5	4	3	5	2	3	5	5	5
32	5	5	4	5	2	3	5	5	5
33	5	5	4	5	3	3	5	5	5
34	5	5	2	5	1	3	5	5	5
35	5	5	3	5	1	1	5	5	5
36	5	5	5	5	2	3	5	5	5
37	5	5	4	5	1	3	5	5	4
38	5	5	4	5	2	1	5	4	4
39	5	4	2	5	2	3	5	5	5
40	5	5	5	5	2	3	5	5	5
$\sum X_i$	200	195	137	200	77	101	198	194	194
$\sum X_i^2$	1,000	955	489	1,000	167	271	982	946	946
s_i^2	0.00	0.01	0.01	0.0	0.01	0.01	0.00	0.00	0.00

ตารางคะแนนแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ10 - ข้อ12)

ข้อ คน		11	12	X	X^2
1	5	5	3	52	2,704
2	5	3	2	47	2,209
3	5	4	2	47	2,209
4	5	4	2	48	2,304
5	5	5	2	50	2,500
6	5	5	3	50	2,500
7	4	5	3	46	2,116

(ตารางมีต่อ)

ตารางคะแนนแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ10 – ข้อ12) (ต่อ)

ข้อ คน		11	12	X	X ²
8	5	5	3	52	2,704
9	5	5	4	51	2,601
10	5	5	4	52	2,704
11	4	5	5	45	2,025
12	5	4	4	51	2,601
13	5	4	4	51	2,601
14	5	3	4	51	2,601
15	5	5	5	53	2,809
16	5	5	3	50	2,500
17	4	5	5	45	2,025
18	5	5	5	51	2,601
19	5	5	5	55	3,025
20	5	5	4	50	2,500
21	5	5	3	48	2,304
22	5	5	3	51	2,601
23	5	5	2	49	2,401
24	5	5	3	52	2,704
25	5	5	3	51	2,601
26	5	5	4	54	2,916
27	5	5	2	52	2,704
28	5	5	3	49	2,401
29	5	5	3	49	2,401
30	5	5	4	52	2,704
31	5	4	5	51	2,601
32	5	5	5	54	2,916

(ตารางมีต่อ)

ตารางคะแนนแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ10 – ข้อ12) (ต่อ)

ข้อ คน		11	12	X	X ²
33	5	5	5	55	3,025
34	5	5	5	51	2,601
35	5	5	2	47	2,209
36	5	5	3	53	2,809
37	5	5	3	50	2,500
38	5	5	3	48	2,304
39	5	5	4	50	2,500
40	5	4	4	53	2,809
$\sum X_i$	197	190	141	2,016	101,850
$\sum X_i^2$	973	914	914		
s_i^2	0.01	0.00	0.01		

$$\sum s_i^2 = 0.06 \quad \sum x = 2,016 \quad \sum x^2 = 101,850$$

หาค่า s_r^2 จากสูตร $s_r^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$

แทนค่า $s_r^2 = \frac{40 \times 101,850 - (2,016)^2}{40(40-1)}$
 $= 6.25$

จากสูตร $\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_r^2} \right\}$

แทนค่า $\alpha = \frac{12}{12-1} \left\{ 1 - \frac{0.06}{6.25} \right\}$
 $= 1.08$

ดังนั้น แบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ในส่วนที่ 3 แรงจูงใจด้านปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 1.08

การตรวจสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล

ส่วนที่ 4 ประเมินความพึงพอใจ

การตรวจสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ในส่วนที่ 4 ประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลที่ใช้ในการวิจัย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 200-202)

$$\text{จากสูตร} \quad \alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 s_i^2 คือ ค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_t^2 คือ ค่าคะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือนี้ทั้งฉบับ

ตารางคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ1 - ข้อ10)

ข้อ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
3	5	5	5	4	4	4	5	4	5	5
4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5

(ตารางมีต่อ)

ตารางคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ1 - ข้อ10) (ต่อ)

ข้อ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
7	4	5	5	5	5	4	5	4	4	4
8	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5
9	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
10	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
11	5	5	4	4	5	4	4	4	4	4
12	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
13	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
14	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
15	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
16	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
17	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4
18	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
19	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
20	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
21	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
22	5	5	4	4	4	5	5	5	4	5
23	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
24	4	4	5	5	4	4	5	4	5	5
25	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
26	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
27	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
28	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
29	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5

(ตารางมีต่อ)

ตารางคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ1 – ข้อ10) (ต่อ)

ข้อ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
30	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
31	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
32	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
33	5	5	4	5	4	4	5	5	5	5
34	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5
35	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
36	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
37	5	4	5	5	4	4	5	5	4	5
38	4	5	4	4	4	4	5	4	4	5
39	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
40	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
$\sum X_i$	196	196	196	195	193	193	198	194	194	197
$\sum X_i^2$	964	964	964	955	937	937	982	946	946	973
s_i^2	0.0	0.0	0.0	0.01	0.01	0.01	0.00	0.00	0.00	0.01

ตารางคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ11 – ข้อ20)

ข้อ คน	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
3	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4

(ตารางมีต่อ)

ตารางคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ11 – ข้อ20) (ต่อ)

ข้อ คน	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
7	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
8	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
9	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
10	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
11	5	5	4	4	4	5	5	5	4	5
12	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
13	4	4	5	5	4	4	5	4	5	5
14	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
15	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
16	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
17	4	5	4	4	4	4	5	4	4	5
18	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
19	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
20	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
21	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
22	5	5	5	4	4	4	5	4	5	5
23	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
24	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
25	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
26	4	5	5	5	5	4	5	4	4	4
27	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5
28	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
29	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
30	5	5	4	4	5	4	4	4	4	4
31	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5

(ตารางมีต่อ)

ตารางคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวย รายบุคคล / รายข้อ (ข้อ11 – ข้อ20) (ต่อ)

ข้อ คน	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
32	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
33	5	5	5	4	4	4	5	4	5	5
34	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
35	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
36	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
37	4	5	5	5	5	4	5	4	4	4
38	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5
39	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
40	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
$\sum X_i$	195	198	197	193	193	193	198	192	194	196
$\sum X_i^2$	955	982	973	937	937	937	991	937	946	964
s_i^2	0.01	0.00	0.01	0.01	0.01	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00

ตารางรวมคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยรายบุคคล ข้อ1 – ข้อ20

คน	X	X ²
1	100	10,000
2	100	10,000
3	96	9,216
4	100	10,000
5	100	10,000
6	94	8,836
7	95	9,025
8	98	9,604
9	100	10,000

(ตารางมีต่อ)

ตารางรวมคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวรายบุคคล ข้อ1 - ข้อ20 (ต่อ)

คน	X	X ²
10	100	10,000
11	89	7,921
12	100	10,000
13	95	9,025
14	100	10,000
15	100	10,000
16	100	10,000
17	87	7,569
18	100	10,000
19	100	10,000
20	100	10,000
21	100	10,000
22	92	8,464
23	100	10,000
24	95	9,025
25	100	10,000
26	95	9,025
27	98	9,604
28	100	10,000
29	100	10,000
30	93	8,649
31	100	10,000
32	100	10,000
33	93	8,649
34	99	9,801
35	100	10,000

(ตารางมีต่อ)

ตารางรวมคะแนนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวรายบุคคล ข้อ1 – ข้อ20 (ต่อ)

คน	X	X ²
36	100	10,000
37	91	8,281
38	91	8,281
39	100	10,000
40	100	10,000
รวม	3,901	380,975

$$\sum s_i^2 = 0.09 \quad \sum x = 3,901 \quad \sum x^2 = 380,975$$

หาค่า s_r^2 จากสูตร $s_r^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$

แทนค่า $s_r^2 = \frac{40 \times 380,975 - (3,901)^2}{40(40-1)}$

$$= 13.59$$

จากสูตร $\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_r^2} \right\}$

แทนค่า $\alpha = \frac{20}{20-1} \left\{ 1 - \frac{0.09}{13.59} \right\}$

$$= 1.04$$

ดังนั้น แบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล ในส่วนที่ 4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 1.04

ประวัติผู้เขียน**ชื่อ-นามสกุล**

กรกฎ พัวตระกูล

อีเมล

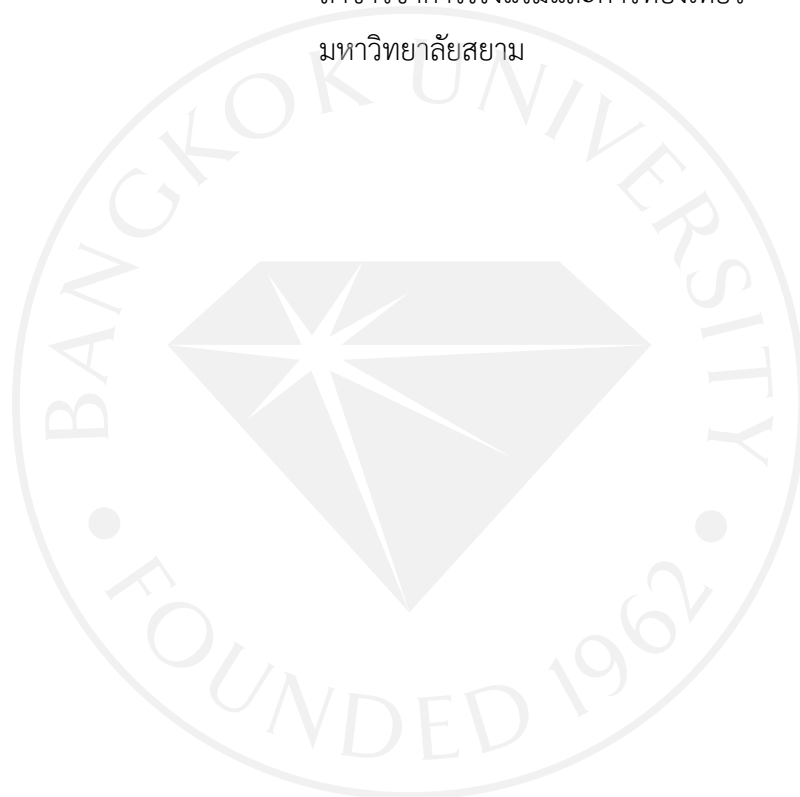
korakotkong1@gmail.com

ประวัติการศึกษา

ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยสยาม

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2563

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) กรกฏ น้อยตระกูล อยู่บ้านเลขที่ 199/100
ซอย - ถนน กำแพงแก้ว ตำบล/แขวง ท่าช้าง
อำเภอ/เขต บางขุนเทียน จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10150
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7590500333
ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว
คณะ มนุษยศาสตร์และการจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/
วิทยานิพนธ์หัวข้อ อิทธิพลของปัจจัยสังคมต่อการท่องเที่ยวและแรงจูงใจ
ในการท่องเที่ยว ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว
บางขุนเทียนชายทะเล

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้เรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่
กำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้
สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการ
กระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาลิขสิทธิ์ในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ
บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณา
ได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหาย
ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ [Redacted] ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(นาย กรกฎ น้อยตระกูล)

ลงชื่อ [Redacted] ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์อภิญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ [Redacted] พยาน
(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ [Redacted] พยาน
(ดร.ชุติน แก้วนพรัตน์)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร